

Arrest

nr. 347 859 van 4 juni 2026
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 27 oktober 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de minister van Asiel en Migratie van 25 september 2025 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 7 oktober 2025 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 23 maart 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 1 april 2026.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 26 juni 2001 een aanvraag in tot regularisatie in toepassing van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk. Op 6 februari 2002 werd de aanvraag tot regularisatie van verzoeker goedgekeurd.

Op 22 februari 2005 werd verzoeker door de correctionele rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 jaar wegens leidend persoon van een criminele organisatie en feiten van valsheid in geschriften.

Op 9 maart 2009 werd verzoeker door de correctionele rechtbank van Antwerpen veroordeeld wegens poging tot mensensmokkel en feiten van valsheid in geschriften.

Op 31 juli 2013 werd verzoeker door het Hof van Beroep van Antwerpen – in staat van wettelijke herhaling – veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar wegens mensensmokkel en deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie.

Op 7 januari 2021 werd verzoeker door het Hof van Beroep van Brussel – in staat van wettelijke herhaling – opnieuw veroordeeld tot een gevangenisstraf van vier jaar wegens mensensmokkel; deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie; valsheid in geschriften en het deel uitmaken van een vereniging opgericht met het oogmerk om een aanslag te plegen op personen of eigendommen door het plegen van andere misdaden dan die waarop levenslange opsluiting of opsluiting van 20 tot 30 jaar, 15 tot 20 jaar of 10 tot 15 jaar staat en door het plegen van wanbedrijven.

Op 14 augustus 2023 werd verzoeker door het Hof van Beroep van Brussel andermaal veroordeeld tot een bijkomende gevangenisstraf van twee jaar en een hoofdgevangenisstraf van vier jaar wegens mensensmokkel; deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie en valsheid in geschriften.

Op 25 september 2025 neemt de minister van Asiel en Migratie een beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoeker ter kennis gebracht op 27 september 2025. Dit is de eerste bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Naam: N. K.

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: KINSHASA

Nationaliteit: Congo (Dem. Rep.)

Alias: N. K. F. geboren op (...)

Krachtens artikel 22, § 1, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en krachtens artikel 7, eerste lid, 3° en 13° wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen(3), tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, van zodra u aan de gerechtelijke diensten voldaan heeft, krachtens artikel 74/14 §3, eerste lid, 3° wordt u geen termijn voor vrijwillig vertrek toegestaan, om de volgende redenen:

U vroeg op 02.06.1992 asiel aan, daarbij verklaarde u op 26.05.1992 in België aangekomen te zijn.

Op 30.07.1992 werd uw asielaanvraag ontvankelijk verklaard door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ). Diezelfde dag werd een onderzoek ten gronde opgestart door het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS).

Op 02.08.1995 nam het CGVS de beslissing “weigering tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling”. Deze beslissing werd u op 03.08.1995 ter kennis gebracht.

Op 16.08.1995 diende u bij de Vaste Beroepscommissie (hierna: VBC) een schorsend beroep in tegen de beslissing van het CGVS d.d.02.08.1995.

Op 16.09.1996 werd u aangehouden en op 17.09.1996 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen op verdenking van valsheid in authentieke en openbare geschriften.

Op 15.11.1996 werd het aanhoudingsmandaat opgeheven en kwam u vrij.

Op 28.07.1997 bevestigde de VBC de beslissing van het CGVS d.d. 02.08.1995 en werd u de hoedanigheid van vluchteling geweigerd door de VBC. Deze beslissing werd u ter kennis gebracht op 04.08.1997.

Op 27.08.1997 en op 05.02.1998 diende u te Antwerpen “aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9 alinea 3 van de Vreemdelingenwet” in.

Op 27.05.1998 werden de aanvragen om “machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9 alinea 3 van de Vreemdelingenwet” d.d. 27.08.1997 en d.d. 05.02.1998 onontvankelijk verklaard en werden instructies overgemaakt aan de Stad Antwerpen om u in het bezit te stellen van een ‘bevel om het grondgebied binnen 30 dagen te verlaten’ (bijlage 13). Op 25.06.1998 werd de onontvankelijkheidsbeslissing en het bevel om het grondgebied binnen 30 dagen te verlaten u betekend.

Op 17.07.1998 diende u opnieuw een aanvraag om “machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9.3 van de Vreemdelingenwet” in.

Op 27.07.1998 diende u bij de Raad van State (hierna: RvS) een verzoekschrift in om de vernietiging te vorderen van de onontvankelijkheidsbeslissing en van het 'bevel om het grondgebied binnen 30 dagen te verlaten' (bijlage 13) d.d. 27.05.1998.

Op 11.08.1998 werd door de Politie van Antwerpen een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld. Er werd u diezelfde dag een bevel om het grondgebied van België uiterlijk op 11.09.1998 te verlaten opgesteld.

Op 13.10.1998 diende u nogmaals een "aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9.3 van de Vreemdelingenwet" in.

Op 30.12.1998 diende u een tweede asielaanvraag in.

Op 01.03.1999 werd een "beslissing tot weigering van het verblijf met bevel om het grondgebied binnen 5 dagen te verlaten" (bijlage 26 bis) genomen. Deze beslissing werd u diezelfde dag ter kennis gebracht.

Op 02.03.1999 diende u een dringend beroep in bij het CGVS tegen de bijlage 26 bis d.d. 01.03.1999.

De Commissie voor Regularisatie gaf op zitting van 24.06.1999 een negatief advies betreffende uw regularisatieaanvraag.

Op 12.08.1999 bevestigde het CGVS de beslissing tot weigering van het verblijf d.d. 01.03.1999. Deze beslissing werd u aangetekend verstuurd op 17.08.1999.

Op 11.10.1999 diende u bij de RvS een beroep tot nietigverklaring tegen de beslissing van het CGVS d.d. 12.08.1999 in.

Op 21.12.2000 werd de bevestigende beslissing van het CGVS d.d. 12.08.1999 bij arrest van de RvS geschorst.

Op 26.06.2001 hebt u een aanvraag tot regularisatie in toepassing van de wet van 22.12.1999 ingediend.

Op 13.07.2001 gaf de Commissie voor regularisatie een gunstig advies betreffende uw regularisatieaanvraag.

Op 04.01.2002 werd het beroep tot nietigverklaring d.d. 28.07.1998 tegen de onontvankelijkheidsbeslissing en het bevel om het grondgebied te verlaten d.d. 25.06.1998 bij arrest van de RvS verworpen.

Op 06.02.2002 werd uw aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van de wet van 22.12.1999 met betrekking tot de regularisatie van bepaalde categorieën van vreemdelingen, toegestaan. Er werden instructies aan de stad Antwerpen gegeven om u een Bewijs van Inschrijving in het vreemdelingenregister af te leveren geldig voor 1 jaar, onbeperkt verlengbaar.

Op 21.08.2002 werd u aangehouden en onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen op verdenking van poging tot wanbedrijf; valsheid in geschriften en gebruik – particulieren en oplichting.

Op 29.04.2003 werd het aanhoudingsmandaat d.d. 21.08.2002 opgeheven en kwam u vrij onder voorwaarden.

Op 16.10.2003 diende u een "aanvraag om machtiging tot vestiging" (bijlage 16) in te Antwerpen.

Op 30.01.2004 werd uw aanvraag om machtiging tot vestiging verworpen middels een bijlage 17 aangezien u nog geen vijf jaar ononderbroken en regelmatig in België verbleef.

Bij arrest d.d. 12.08.2005 van de RvS werd het beroep dat werd ingesteld tegen de beslissing van het CGVS d.d. 12.08.1999 zonder voorwerp beschouwd daar u gemachtigd werd tot een verblijf van onbeperkte duur en u geen voortzetting van de asielprocedure had gevraagd. De schorsing opgelegd bij vonnis d.d. 21.12.2000 werd opgeheven.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 22.02.2005 tot een gevangenisstraf van 3 jaar met uitstel voor een termijn van 5 jaar uitgezonderd 18 maanden effectieve gevangenisstraf daar u zich schuldig had gemaakt aan wetens en willens deel uitgemaakt te hebben als leidend persoon van een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met een

gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken (feiten gepleegd tussen 01.01.2000 en 22.08.2002); aan, geen openbaar officier of ambtenaar zijnde, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden valsheid in authentieke en openbare geschriften te hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt of door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden gebruik gemaakt te hebben van de valse akte of van het valse stuk wetende dat het vervalst was (5 feiten gepleegd tussen 31.05.2001 en 17.08.2002); aan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, valsheid in handels-, bank-, of private geschriften te hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt of door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden gebruik gemaakt te hebben van de valse akte of van het valse stuk wetende dat het vervalst was (6 feiten gepleegd tussen 13.03.2002 en 20.08.2002); aan, geen openbaar officier of ambtenaar zijnde, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden valsheid in authentieke en openbare geschriften te hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt of door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen, (62 feiten gepleegd tussen 15.07.1998 en 22.08.2002); aan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden valsheid in handels-, bank-, of private geschriften te hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt of door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen (2 feiten gepleegd op 07.08.2002 en op 08.08.2002); aan met het oogmerk om zich een zaak toe te eigenen, die aan een ander toebehoort, zich gelden, roerende goederen, verbintenissen, kwijtingen, schuldbevrijdingen te hebben doen afgeven of leveren, hetzij door het gebruik maken van valse namen of valse hoedanigheden, hetzij door het aanwenden van listige kunstgrepen om te doen geloven aan het bestaan van valse ondernemingen, van een denkbeeldige macht of van een denkbeeldig krediet, om een goede afloop, een ongeval of enige andere hersenschimmige gebeurtenis te doen verwachten of te doen vrezen of om op andere wijze misbruik te maken van het vertrouwen of van de lichtgelovigheid (2 feiten gepleegd tussen 16.08.2002 en 20.08.2002, op niet nader bepaalde datum); aan heling van documenten die weggenomen, verduisterd of door misdrijf of wanbedrijf verkregen zijn (22 feiten, gepleegd tussen 22.07.1997 en 22.08.2002); aan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, het zegel, het stempel of het merk te hebben nagemaakt van enige overheid, van een private bank-, nijverheids- of handelsinrichting, of van een bijzonder persoon, en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden van dat nagemaakte zegel, stempel of merk gebruik gemaakt te hebben, wetende dat het nagemaakt was (feit gepleegd tussen 01.01.2000 en 22.08.2002, meermaals, op niet nader bepaalde data) en aan gepoogd te hebben met het oogmerk om zich een zaak toe te eigenen, die aan een ander toebehoort, zich gelden, roerende goederen, verbintenissen, kwijtingen, schuldbevrijdingen te doen afgeven of leveren, hetzij door het gebruik maken van valse namen of valse hoedanigheden, hetzij door het aanwenden van listige kunstgrepen om te doen geloven aan het bestaan van valse ondernemingen, van een denkbeeldige macht of van een denkbeeldig krediet, om een goede afloop, een ongeval of enige andere hersenschimmige gebeurtenis te doen verwachten of te doen vrezen of om op andere wijze misbruik te maken van het vertrouwen of van de lichtgelovigheid (2 feiten, gepleegd tussen 11.04.2002 en 07.08.2002, op niet nader bepaalde data). (uitstel uitvoerbaar door de veroordeling door de CR van Antwerpen d.d. 09.03.2009).

Op 05.12.2005 meldde u zich vrijwillig aan bij de gevangenis van Antwerpen voor de uitvoering van de gevangenisstraf waartoe u op 22.02.2005 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen.

Op 06.12.2005 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Op 13.04.2007 diende u bij de stad Antwerpen nogmaals een "aanvraag om machtiging tot vestiging" (bijlage 16) in.

Op 29.05.2007 werd uw "aanvraag om machtiging tot vestiging" middels een bijlage 17 verworpen om redenen van openbare orde, beslissing u betekend op 12.06.2007.

Op 17.01.2008 werd u aangehouden en onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Antwerpen op verdenking van valsheid in geschriften en gebruik – particulieren, als mededader en mensenhandel.

Op 03.06.2008 werd u voorlopig in vrijheid gesteld.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 09.03.2009 tot een gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel voor een termijn van 5 jaar uitgezonderd een effectieve gevangenisstraf van 1 jaar en ontzette u uit de rechten voorzien in artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek voor een termijn van 5 jaar daar u zich schuldig maakte aan poging tot het misdrijf mensensmokkel door, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt (feit gepleegd tussen 31.12.2005 en 01.09.2006, op niet nader te bepalen datum); aan, geen openbaar officier of ambtenaar zijnde, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden valsheid in authentieke en openbare geschriften te hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt of door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden gebruik gemaakt te hebben van de valse akte of van het valse stuk wetende dat het vervalst was (5 feiten, gepleegd tussen 31.12.2004 en 18.01.2008, op niet nader te bepalen datum); aan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, valsheid in handels-, bank-, of private geschriften te hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen (2 feiten gepleegd tussen 31.12.2004 en 18.01.2008, op niet nader te bepalen datum) en aan heling van een document dat weggenomen, verduisterd of door misdaad of wanbedrijf verkregen is (feit gepleegd tussen 12.02.2005 en 18.01.2008, op niet nader te bepalen datum) (uitstel uitvoerbaar door de veroordeling door het HvB van Antwerpen d.d. 29.02.2012).

Op 05.05.2010 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van deelname aan bendevoorming, mensensmokkel, valsheid in geschriften en gebruik.

Tussen 15.06.2010 werd u een strafonderbreking toegekend.

Op 21.06.2012 keerde u niet terug uit strafonderbreking.

Op 28.05.2013 werd u terug opgesloten in de gevangenis.

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u in staat van wettelijke herhaling op 31.07.2013 (op verzet tegen HvB d.d. 29.02.2012; op beroep tegen CR d.d. 06.06.2011) tot een gevangenisstraf van 2 jaar en ontzette u uit de rechten voorzien in artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek voor een termijn van 5 jaar daar u zich schuldig maakte aan het misdrijf mensensmokkel, namelijk door met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, ertoe bijgedragen te hebben op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, ziekte dan wel lichamelijk gebrek of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidende persoon had of niet, ten aanzien van 3 niet nader te identificeren personen van Afghaanse origine (feiten gepleegd tussen 01.01.2010 en 14.01.2010, op niet nader te bepalen data en aan wetens en willens deel uitgemaakt te hebben van een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd,

met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met een gevangenisstraf van 3 jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, ook al had hij niet de bedoeling een misdrijf te plegen in het raam van die organisatie of daaraan deel te nemen op één van de wijzen bedoeld in artikel 66 en volgende van het Strafwetboek (feiten gepleegd van 01.01.2010 tot 04.05.2010).

Bij vonnis d.d. 23.12.2014 kende de Strafvuistvoeringsrechtbank (hierna: SURB) te Antwerpen u een Elektronisch Toezicht (hierna E.T.) en tweewekelijks een penitentiair verlof toe mits aansluitende start van de beroepsopleiding in de LeerWerkPlaats Garage vzw. Vanaf de vierde maand werd u wekelijks een penitentiair verlof toegekend. Uw verzoek tot beperkte detentie werd afgewezen. Het E.T. ging daadwerkelijk van start op 07.01.2015.

Bij vonnis van de SURB te Antwerpen d.d. 29.06.2015 werd u een voorwaardelijke invrijheidstelling toegekend. Deze nam effectief aanvang op 03.07.2015. Het strafrestant werd bepaald op 1070 dagen en u zou definitief vrijkomen op 01.07.2020.

Op 20.03.2017 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Sint-Gillis uit hoofde van deelname aan bendevoorming, valsheid in geschriften en gebruik - particulieren, mensensmokkel.

Op 05.07.2017 werd u voorlopig in vrijheid gesteld.

Op 08.10.2018 werd u onder aanhoudingmandaat opgesloten in de gevangenis van Sint-Gillis op verdenking van deelname aan bendevoorming, mensensmokkel, valsheid in geschriften en gebruik, als dader of mededader.

Op 24.07.2019 werd het aanhoudingsmandaat bij beschikking van de Kamer van Inbeschuldigingstelling opgeheven en werd u vrijgesteld.

Op 23.10.2019 werd u opgesloten in de gevangenis van Antwerpen naar aanleiding van de herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling d.d. 01.07.2015 (toegekend bij vonnis van de SURB Antwerpen d.d. 29.06.2015). Uw strafrestant bedroeg 352 dagen.

Op 12.04.2020 werd u vervroegd in vrijheid gesteld ingevolge het Koninklijk Besluit nr. 3 van 09.04.2020, dat - met het oog op de COVID-19-pandemie - onder meer vervroegde invrijheidstellingen mogelijk maakte voor veroordeelden binnen zes maanden voor hun strafeinde.

Het Hof van Beroep van Brussel veroordeelde u op 07.01.2021 (op beroep tegen CR Brussel d.d. 27.04.2018) in staat van wettelijke herhaling tot een gevangenisstraf van 4 jaar en ontzette u uit de rechten voorzien in artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek voor een termijn van 10 jaar daar u zich schuldig maakte aan het misdrijf mensensmokkel, namelijk, door met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet, namelijk door het vervaardigen of laten vervaardigen van valse documenten, het verkopen van deze valse documenten aan een onbepaald aantal niet-Europese buitenlandse onderdanen om hun de toegang, het verblijf of de vestiging op Europees grondgebied of op Belgisch grondgebied te vergemakkelijken (feiten meermaals gepleegd tussen 01.01.2016 en 21.03.2017); aan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, valsheid in handels-, bank-, of private geschriften te hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen meer bepaald door honderden verschillende types identiteitsdocumenten, waaronder Belgische identiteitskaarten, Belgische rijbewijzen, Belgische, Franse of Spaanse verblijfsdocumenten, en SIS-kaarten, gedeeltelijk of volledig nagemaakt te hebben of te hebben doen namaken, vervalst te hebben of te hebben doen vervalsen, hetzij door middel van fotokopieën of andere druktechnieken de genoemde documenten te reproduceren of te laten reproduceren op basis van een origineel document, waardoor het vervalste document het uiterlijk krijgt van een authentiek document, hetzij door de oorspronkelijk

aangebrachte foto te vervangen of te laten vervangen door een andere foto met het bedrieglijk opzet om aan niet-Europese onderdanen toe te laten zich in Europa, en meer bepaald in België, te vestigen; met het bedrieglijk opzet om personen in staat te stellen hun echte identiteit te verbergen voor de politie en de gerechtelijke autoriteiten, waardoor ze aan controle door de politie en onderzoek door de gerechtelijke autoriteiten kunnen ontsnappen; met het bedrieglijk opzet om de indruk te wekken bevoegd te zijn om een voertuig te besturen, en zich aldus te onttrekken aan de strafrechtelijke en burgerrechtelijke gevolgen die voortvloeien uit het niet naleven van de wetgeving die het besturen van een voertuig voorbehoudt aan personen die in het bezit zijn van een rijbewijs of een gelijkwaardig document, en om zich te onttrekken aan de leer- en examenvoorwaarden die gelden voor het verkrijgen van een dergelijk rijbewijs, dit met minachting voor de veiligheid van anderen die deze wetgeving beoogt te beschermen (feiten meermaals gepleegd tussen 01.01.2016 en 21.03.2017); aan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, valsheid in handels-, bank-, of private geschriften te hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen, en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden gebruik gemaakt te hebben van de valse akte of van het valse stuk wetende dat het vervalst was, meer bepaald door met bedrieglijk opzet Nederlandse kentekenbewijzen voor Mercedes-voertuigen te hebben vervalst of te hebben laten vervalsen om te doen geloven dat uw voertuig geldig was geregistreerd en om zich te onttrekken aan controles door de politie en vervolging door de gerechtelijke autoriteiten (feit meermaals gepleegd tussen 01.01.2016 en 27.10.2016); aan deel te hebben uitgemaakt van een vereniging opgericht met het oogmerk om een aanslag te plegen op personen of eigendommen door het plegen van misdaden waarop levenslange opsluiting of opsluiting van 20 tot 30 jaar, 15 tot 20 jaar of 10 tot 15 jaar staat (feit gepleegd tussen 01.01.2016 en 27.10.2016); aan deel te hebben uitgemaakt van een vereniging opgericht met het oogmerk om een aanslag te plegen op personen of eigendommen door het plegen van andere misdaden dan die waarop levenslange opsluiting of opsluiting van 20 tot 30 jaar, 15 tot 20 jaar of 10 tot 15 jaar staat (feit gepleegd tussen 01.01.2016 en 27.10.2016) en aan deel te hebben uitgemaakt van een vereniging opgericht met het oogmerk om een aanslag te plegen op personen of eigendommen door het plegen van wanbedrijven (feit gepleegd tussen 01.01.2016 en 27.10.2016).

Op 24.11.2022 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brussel veroordeeld tot een gevangenisstraf van 5 jaar met bevel tot onmiddellijke aanhouding. Diezelfde dag werd u opgesloten in de gevangenis te Sint-Gillis.

Op 14.08.2023 werd u door het Hof van Beroep te Brussel veroordeeld (op beroep tegen CR Brussel d.d. 24.11.2022) tot een bijkomende gevangenisstraf van 2 jaar (voor de feiten gepleegd tussen 21.08.2017 en 27.04.2018), tot een gevangenisstraf van 4 jaar (voor de feiten gepleegd tussen 28.04.2018 en 09.10.2018), tot het verlies van alle rechten vermeld in artikel 31, lid 1, van het Strafwetboek en tot het verlies van het stemrecht bedoeld in artikel 31, lid 2, van het Strafwetboek voor een periode van 7 jaar daar u zich schuldig had gemaakt aan het misdrijf mensensmokkel, namelijk, door met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd ten aanzien van een minderjarige, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet, namelijk door het vervaardigen of laten vervaardigen van valse documenten, het verkopen van deze valse documenten of van gestolen of verloren authentieke documenten aan een onbepaald aantal personen die geen onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie om hun de toegang, het verblijf of de vestiging op Europees grondgebied of op Belgisch grondgebied te vergemakkelijken, door deelgenomen te hebben aan de organisatie van schijnhuwelijken en door gebruik te maken van de "look alike" techniek (feiten meermaals gepleegd tussen 21.08.2017 en 09.10.2018); aan het misdrijf mensensmokkel, namelijk, door met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet, namelijk door het vervaardigen of laten vervaardigen van valse documenten, het verkopen van deze valse documenten of van gestolen of verloren

authentieke documenten aan een onbepaald aantal personen die geen onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie om hun de toegang, het verblijf of de vestiging op Europees grondgebied of op Belgisch grondgebied te vergemakkelijken, door deelgenomen te hebben aan de organisatie van schijnhuwelijken en door gebruik te maken van de "look alike" techniek (feiten meermaals gepleegd tussen 21.08.2017 en 09.10.2018); aan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, valsheid in handels-, bank-, of private geschriften te hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen, meer bepaald door onbepaalde hoeveelheden verschillende soorten documenten, waaronder Belgische identiteitskaarten voor volwassenen en voor minderjarigen, Franse identiteitskaarten, Belgische rijbewijzen, Franse rijbewijzen, Italiaanse rijbewijzen, Congolese rijbewijzen, Angolese rijbewijzen, Belgische verblijfsdocumenten, Italiaanse en Portugese Schengen visa, certificaten van goed gedrag en zeden, loonstroken, arbeidscontracten, gezinssamenstellingen, Angolese familieboekjes, Congolese geboorteakten, schoolrapporten, Congolese overlijdensattesten, Congolese huwelijksakten, SIS-kaarten, bankkaarten, gedeeltelijk of volledig nagemaakt te hebben of te hebben doen namaken, vervalst te hebben of te hebben doen vervalsen, hetzij door beveiligingselementen van officiële aard afkomstig van een origineel document - waarvan het bovenste gedeelte werd losgemaakt via de zogenoemde "schuurtechniek" - aan te brengen of te laten aanbrengen op een gedrukt document, waardoor het vervalste document het uiterlijk krijgt van een authentiek document; hetzij door volledige vervalsingen te maken of te laten maken met behulp van een computer en een kleurenprinter, waardoor het vervalste document het uiterlijk krijgt van een authentiek document; hetzij door valse documenten te vervaardigen of te laten vervaardigen, door op een authentiek document een foto aan te brengen die niet toebehoort aan de rechtmatige houder ervan, met het bedrieglijk opzet om aan personen die geen onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie toe te laten zich in Europa, en meer bepaald in België, te vestigen; met het bedrieglijk opzet om personen in staat te stellen hun echte identiteit te verbergen voor de politie en de gerechtelijke autoriteiten, en zo het plegen van misdaden en wanbedrijven te vergemakkelijken; met het bedrieglijk opzet om de indruk te wekken bevoegd te zijn om een voertuig te besturen, en zich aldus te onttrekken aan de strafrechtelijke en burgerrechtelijke gevolgen die voortvloeien uit het niet naleven van de wetgeving die het besturen van een voertuig voorbehoudt aan personen die in het bezit zijn van een rijbewijs of een gelijkwaardig document, en om zich te onttrekken aan de leer- en examenvoorwaarden die gelden voor het verkrijgen van een dergelijk rijbewijs, dit met minachting voor de veiligheid van anderen die deze wetgeving beoogt te beschermen (feiten meermaals gepleegd tussen 21.08.2017 en 09.10.2018); aan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, valsheid in handels-, bank-, of private geschriften te hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen, meer bepaald door valse documenten te hebben opgemaakt of doen opmaken, nagemaakt of doen namaken, vervalst of doen vervalsen, geheel of gedeeltelijk, met het bedrieglijk opzet hun ware identiteit te verbergen voor de ordediensten en de gerechtelijke autoriteiten en hun strafbare activiteiten te beschermen, het onwettig verblijf in België te vergemakkelijken, een appartement te kunnen huren (feiten gepleegd tussen 21.08.2017 en 26.06.2018); aan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, een paspoort, een document bedoeld in de wapenwet of een boekje te hebben nagemaakt of vervalst, en meer bepaald Belgische en Franse paspoorten die in telefoontaps worden vermeld en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden gebruik gemaakt te hebben van het valse stuk wetende dat het vervalst was (feiten gepleegd tussen 21.08.2017 en 09.10.2018); aan in het openbaar een naam die u niet toebehoort, aangenomen te hebben (feit gepleegd tussen 21.08.2017 en 09.10.2018) en aan betrokken te zijn geweest bij een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met een gevangenisstraf van 3 jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft (feit gepleegd tussen 21.08.2017 en 09.10.2018). Tevens werd uw onmiddellijke aanhouding bevolen.

U ondergaat momenteel uw negende detentie in België. Sinds uw aankomst werd u 5 maal strafrechtelijk veroordeeld voor diverse ernstige misdrijven, waaronder deelname aan criminele organisaties, mensensmokkel, valsheid in geschriften en heling van documenten. Ondanks herhaalde kansen, zoals straffen met uitstel, elektronisch toezicht en voorwaardelijke invrijheidstelling, bleef u zich hardnekkig bezondigen aan gelijkaardige strafbare feiten. Uw strafrechtelijk parcours getuigt van een structurele en volgehouden miskennen van de Belgische rechtsorde, waarbij geen enkele opgelegde maatregel of gunstmaatregel tot gedragsverbetering heeft geleid. De straffen die u in het verleden werd opgelegd, hebben duidelijk geen afdoende indruk gemaakt.

Tussen 22.07.1997 en 22.08.2002 maakte u zich schuldig aan valsheid in geschrifte, oplichting en heling. Bij een huiszoeking in het appartement waar u en een mededader verbleven, werd een groot aantal identiteitsdocumenten en paspoorten aangetroffen die afkomstig waren van woninginbraken en gauwdiefstallen alsook blanco verblijfskaarten afkomstig van inbraken in gemeentehuizen en een 200-tal pasfoto's. Daarnaast werd op het appartement ook al het materiaal aangetroffen om valse documenten aan te maken zoals valse stempels en takszegels. Het grootste gedeelte van de documenten die bij de huiszoeking werden aangetroffen betroffen echter volledig valse of vervalste documenten. Onderzoek toonde aan dat deze laatste documenten werden vervaardigd met een offset drukpers wat wijst op het georganiseerde karakter van de vervalsing waarbij op grootschalige wijze documenten werden aangemaakt. Verschillende identiteitsdocumenten waren afkomstig van diefstallen in gemeentehuizen en gauwdiefstallen. U ontkende iets te maken te hebben met de in het appartement aangetroffen stukken. Dit werd echter tegengesproken door verschillende elementen in het strafdossier. Bovendien werden niet alleen op het appartement maar ook in uw voertuig gelijkaardige gestolen en vervalste identiteitsdocumenten aangetroffen als deze die werden aangetroffen op het appartement. Verder onderzoek wees uit dat de valse documenten werden opgesteld om daarmee bij financiële instellingen oplichtingen te kunnen plegen. De vervalsingen en de daarmee gepaard gaande oplichtingen en pogingen tot oplichting werden gepleegd volgens een goed voorbereide structuur waarbij u en uw mededaders gebruik maakten van Afrikaanse stromannen die met de vervalste stukken rekeningen openden en het geld van rekeningen afhaalden. Het grote aantal aangetroffen gestolen en valse identiteitsdocumenten en de grootschalige wijze waarop deze valse documenten werden aangemaakt met behulp van een offset drukpers wees op het georganiseerde karakter van de activiteiten. De feiten werden bewezen verklaard. Uit het vonnis van de Correctionele rechtbank van Antwerpen d.d. 22.02.2005 blijkt: "De feiten zijn ernstig en wijzen in hoofde van beklaagden op een frauduleuze ingesteldheid en een gebrek aan respect voor andermans eigendom. Het in omloop brengen van valse identiteitsdocumenten en de daarmee gepaard gaande feiten van oplichting schaden het noodzakelijke vertrouwen in het financiële geldverkeer en in de financiële instelling." U werd voor deze feiten veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 jaar met uitstel voor een termijn van 5 jaar uitgezonderd 18 maanden effectieve gevangenisstraf.

Uw eerste veroordeling was nog niet uitgesproken of u pleegde alweer gelijkaardige feiten. De feiten speelden zich af tussen 31.12.2004 en 18.01.2008. Twee medeplichtigen werden ervan beschuldigd betrokken te zijn geweest in een circuit van mensensmokkel waarbij personen vanuit de Democratische Republiek Congo op illegale wijze naar België werden overgebracht. Hierbij zouden zij gebruik gemaakt hebben van valse stukken die door u geleverd werden. Bij huiszoeking op uw adres werden diverse documenten aangetroffen, waaronder talrijke vervalste stukken en een gestolen Belgisch Bewijs van Inschrijving in het Vreemdelingenregister. U kon omtrent de aanwezigheid van deze documenten in uw woning geen enkele verklaring geven. Naderhand verklaarde u dat deze documenten niet van u waren, maar van een zekere "J.", aan wie u uw appartement zou hebben verhuurd. Aan de verklaring dat u onderverhuurde aan "J." die u niet verder kon identificeren, werd geen geloof gehecht. Dat u weldegelijk actief was in de mensensmokkel bleek tevens uit het gevoerde financieel onderzoek. Hoewel u naar eigen zeggen geen of nauwelijks financiële inkomsten genoot, stelden de speurders transacties vast op uw bankrekeningen voor in totaal 46.830 euro en dit in minder dan 6 maanden tijd. Uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Antwerpen d.d. 09.03.2009 blijkt: "De feiten zijn ernstig en vermengen zich in hoofde van alle drie beklaagden tot eenzelfde opzet, zodat maar één straf dient opgelegd te worden. Beklaagden handelden zonder scrupules waarbij zij enerzijds misbruik maakten van de kwetsbare positie waarin hun slachtoffers zich bevonden en anderzijds het maatschappelijk systeem ondermijnden door het creëren en gebruiken van valse paspoorten en documenten." De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 09.03.2009 tot een gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel voor een termijn van 5 jaar uitgezonderd 1 jaar effectief.

Nog steeds was u niet onder de indruk van de gerechtelijke tussenkomsten en ging u onverstoord verder met het plegen van gelijkaardige strafbare feiten. Zo maakte u tussen 01.01.2010 en 04.05.2010 wederom deel uit van een criminele organisatie en die zich bezighield met mensensmokkel. Op basis van het strafonderzoek stond vast dat er een criminele organisatie actief was die mensensmokkelactiviteiten organiseerde. De organisatie bracht de slachtoffers, voornamelijk Afghanen, via Oekraïne of Iran de Europese Unie binnen waarbij ze onder meer via Roemenië en Frankrijk of via Turkije en Italië door het Antwerpse luik van de organisatie werden overgebracht naar voornamelijk Zweden, Noorwegen en Denemarken. Uit de telefoontaps en de verklaringen van diverse betrokkenen naar aanleiding van de onderschepte transporten kwam naar voor dat er een uitgebreide taakverdeling bestond tussen de leden van de organisatie. Sommige leden zorgden voor de organisatie van het transport en de verzorging van buitenlandse contacten, anderen zorgden voor de aanlevering van de slachtoffers, sommigen zorgden voor het onderbrengen van de slachtoffers op onderduikadressen, andere leden zorgden dan weer voor het ronselen van chauffeurs, enkelen zorgden voor de aanmaak van valse documenten en de leider zorgde voor financiële aspecten. Het oogmerk van de organisatie was het verwerven van vermogensvoordelen. Er werd gebruik gemaakt van listige kunstgrepen en bedreigingen, van valse identiteitsdocumenten, huurvoertuigen,

onderduikadressen en sommige deelnemers veranderden veelvuldig hun gsm-oproepnummer. De deelnemers maakten gebruik van codetaal wanneer ze met elkaar belden. De illegalen kregen voor bepaalde trajecten valse identiteitsdocumenten ter beschikking die daarna weer werden afgenomen en tijdens de reis werden ze bedreigd of mishandeld. De leden van de criminele organisatie verleenden hun medewerking louter uit winstbejag. De betalingen gebeurden door de slachtoffers of hun familie die geld ter beschikking stelden in Afghanistan of Pakistan. Bij een gelukt transport werden deze gelden vrijgegeven via een "Hawala-banksysteem", zijnde een ondergronds banksysteem. Men maakte misbruik van de precare situatie van de slachtoffers, die omwille van hoofdzakelijk economische omstandigheden trachtten te ontsnappen aan de armoede in hun land van herkomst en een nieuw leven wilden opbouwen in Europa. Veel van deze slachtoffers waren analfabeet en beheersten enkel een lokale taal, wat hun volstrekt hulpeloos maakte. U maakte deel uit van deze criminele organisatie en maakte u schuldig aan het misdrijf mensensmokkel. Uw taak bestond erin te zorgen voor de valse identiteitsdocumenten. U vervaardigde de valse identiteitskaarten en handelde via een tussenpersoon die men 'het Afrikaantje' of 'het Afrikaantje met baard' noemde. Zelf stond u bekend als (...) omwille van uw lengte van ongeveer 2 meter. De vervalsingen waren van goede kwaliteit zoals bleek uit onderschepte telefoongesprekken. Medebeklaagden verklaarden onder meer dat de documenten door 'het Afrikaantje' werden geleverd, die ze op zijn beurt bekwaam van (...). Soms verkocht (...) paspoorten. Tijdens de huiszoeking op uw adres werden een aantal fotokopijen (ook kleurenkopieën) van identiteitskaarten van andere personen aangetroffen. De uitleg die u daaraan gaf, werd niet geloofwaardig bevonden. Uit het geheel van verklaringen, herkenningen, taps, observaties en de resultaten van de huiszoekingen, bleek dat u instond voor het aanmaken van de vervalste identiteitsdocumenten die de Afghanen zouden toelaten een lidstaat van de Europese Unie binnen te komen en er te verblijven en dit in de periode van 01.01.2010 tot 04.05.2010. De feiten zijn zeer ernstig, er werd enkel snel persoonlijk geldgewin nagestreefd en dit ten koste van mensen die zich in een precare situatie bevonden. Er werd geen rekening gehouden met de fysische en psychische integriteit van de slachtoffers. Door deze mensensmokkel kwamen een heleboel mensen op illegale wijze in Europa terecht waarover de overheid geen controle heeft en die gelet op hun gebrek aan scholing en talenkennis niet bij machte zijn om op behoorlijke wijze in hun levensonderhoud te voorzien, waardoor ze in het illegale arbeidscircuit terecht komen met economisch uitbuiten en onmenselijke situaties tot gevolg. Op 31.07.2013 veroordeelde het Hof van Beroep van Antwerpen u voor uw aandeel in voormelde feiten tot een gevangenisstraf van 2 jaar.

Op 29.06.2015 kende de strafuitvoeringsrechtbank van Antwerpen u een voorwaardelijke invrijheidstelling toe, deze kende een daadwerkelijke aanvang op 03.07.2015. Het strafrestant werd bepaald op 1070 dagen en u zou definitief vrijkomen op 01.07.2020. Al vrij snel na de toekenning van deze voorwaardelijke invrijheidstelling, nam u uw criminele activiteiten weer op waardoor de voorwaardelijke invrijheidstelling later nog herroepen werd.

Op 07.01.2021 werd u door het Hof van Beroep te Brussel immers veroordeeld (op beroep tegen CR Brussel d.d. 27.04.2018) voor gelijkaardige feiten gepleegd in de periode van 01.01.2016 tot 21.03.2017.

Het strafonderzoek werd opgestart naar aanleiding van politie-informatie waaruit bleek dat A. L., die in 2014 veroordeeld werd voor valsheid in geschrifte en lidmaatschap van een criminele organisatie, nog steeds actief zou zijn in de handel in valse documenten. Vanaf 30.05.2016 werd het nummer dat A. gebruikte, afgeluisterd en afgetapt. Dit leidde tot het afluisteren en aftappen van andere nummers die door A. en zijn contacten gebruikt werden. Er werden ook observaties en een discrete visuele controle uitgevoerd. Uit de telefoontaps is o.a. gebleken dat A. valse documenten vervaardigde die hij aan anderen, waaronder u, verkocht. A. verklaarde dat de matrijzen voor het vervaardigen van de vervalsingen hem bezorgd werden door "D.", een Congolees met een lange gestalte wonend in Antwerpen. Hij verklaarde dat het telefoonnummer van deze persoon in het adresboek van zijn witte Nokia-gsm stond, onder de naam "D.". U werd uiteindelijk pas in maart 2017 geïdentificeerd. Op 20.03.2017 werd u aangehouden en diezelfde dag werd een huiszoeking op uw adres uitgevoerd. Analyse van de twee computers die in uw woning in beslag werden genomen, onthulde niet alleen de aanwezigheid van programma's voor fotobewerking (zoals Photoshop) en een programma waarmee bestanden permanent kunnen worden verwijderd, maar ook een groot aantal afbeeldingen van identiteitskaarten, verblijfsvergunningen, rijbewijzen en paspoorten. Daarnaast werden modellen van identiteitsdocumenten zonder foto's aangetroffen, evenals een afbeelding met pasfoto's en een notitie met diverse persoonlijke gegevens, waaronder een naam, voornaam en handtekening. Ook werd vastgesteld dat er op het internet werd gezocht naar "(zelfklevende) hologrammen" en dat er foto's aanwezig waren van kaartprinters en hologrammen. De aanwezigheid van de miniatuurfoto's wees erop dat er afbeeldingen van deze documenten op ware grootte op de harde schijven van beide computers stonden. Bovendien bleek uit het telefonisch onderzoek dat u talrijke telefoongesprekken had gevoerd en berichten had uitgewisseld met A. over valse documenten, die duidelijk verder gingen dan het helpen van familie of landgenoten, en duidelijk betrekking hadden op handel in valse documenten, bestemd voor kandidaat migranten. In deze gesprekken was bovendien duidelijk sprake van identiteitsdocumenten en geld. Bovendien werden sommige van de identiteitsdocumenten in kwestie teruggevonden in de informatica-apparatuur van A. U had duidelijk geen lessen getrokken uit uw eerdere veroordelingen, maar

ging door met uw criminele activiteiten. U zag duidelijk de ernst en de omvang van de feiten niet in en bleef uw eigen aandeel minimaliseren. Het Hof achtte de feiten van mensensmokkel, valsheid in geschrifte in het kader van een criminele vereniging bewezen in uw hoofd en veroordeelde u op 07.01.2021 tot een gevangenisstraf van 4 jaar. Daarnaast werd u voor een periode van 10 jaar ontzet uit de rechten voorzien bij artikel 31 lid 1 van het Strafwetboek.

Op 14.08.2023 werd u door het Hof van Beroep te Brussel opnieuw veroordeeld voor gelijkaardige feiten. Voor de feiten gepleegd tussen 21.08.2017 en 27.04.2018 kreeg u een bijkomende gevangenisstraf van 2 jaar, aangezien deze handelingen deel uitmaakten van hetzelfde strafbare opzet als de feiten waarvoor u al veroordeeld was op 07.01.2021 door hetzelfde Hof. Voor de feiten gepleegd tussen 28.04.2018 en 09.10.2018 werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 jaar. Daarnaast werd u voor een periode van 7 jaar ontzet uit alle rechten vermeld in artikel 31, lid 1, van het Strafwetboek en tot het verlies van het stemrecht bedoeld in artikel 31, lid 2, van het Strafwetboek en werd uw onmiddellijke aanhouding bevolen. Het strafonderzoek begon naar aanleiding van politie-informatie over een internationale organisatie die valse identiteitsdocumenten verspreidde, vooral in de Brusselse regio. Telefonieonderzoek wees uit dat u bij deze criminele groep betrokken was. Bij een huiszoeking uitgevoerd in uw woning werden talrijke voorwerpen gevonden die gebruikt kunnen worden voor het vervalsen van identiteitsdocumenten voor grensoverschrijdende reizen. Er werden verkreukelde kopieën gevonden van identiteitspagina's van paspoorten met administratieve gegevens, afgedrukt op standaard wit papier zonder identiteit en hetzelfde document, maar waar de pagina's met dezelfde gegevens aangevuld werden met verschillende namen en voornamen, evenals vellen doorzichtig kleefpapier waarop de identiteitsfoto van een persoon meerdere keren werd afgedrukt in verschillende formaten. Het onderzoek van uw gsm leidde tot de ontdekking van foto's van 3 paspoorten (2 Congolese en een Tanzaniaanse), een Rwandese identiteitskaart en foto's van derden die niets met u te maken hadden. Ook verhoren van enkele klanten van de organisatie bevestigden uw rol in het vervalsen van documenten. U pleegde de feiten met het oogmerk om direct of indirect financieel voordeel te behalen. Uit de analyse van de telefonie bleek onomstotelijk dat u handelende om uzelf te verrijken. Bepaalde klanten bevestigden ook dat zij u hadden betaald om vervalsingen te produceren. Uit de analyse van telefoongesprekken bleek eveneens dat u ook had geholpen om minderjarige vreemdelingen op het Belgisch grondgebied binnen te laten. Dit werd duidelijk uit telefoongesprekken van o.a. 02.09.2018, waarin u vroeg "et pour le petit?" (vrije vertaling: "en voor de kleine?"). Wanneer u tijdens het onderzoek werd herinnerd aan deze communicaties, zei u gewoon dat u het niet meer wist of dat u het zich niet meer herinnerde. In het kader van deze criminele organisatie hebt u niet geaarzeld om op zeer omvangrijke wijze mensensmokkel te organiseren, waarbij u gedurende bijna 14 maanden systematisch misbruik maakte van de uiterst kwetsbare situatie van de meerderheid van Afrikaanse volwassenen, maar ook van minderjarigen, met als enig doel winst te maken. Dergelijke feiten tonen niet alleen uw misprijzen voor de betrokken personen, die hoge bedragen moesten betalen gezien de precare omstandigheden waarin zij zich meestal bevonden, maar ook voor de Belgische Staat, die opzettelijk werd misleid waardoor zij geen coherent beleid kon voeren. Dergelijke situaties kunnen bovendien een overmatige druk uitoefenen op de overheidsfinanciën en daarmee op de samenleving als geheel, aangezien deze personen in precare situaties vaak geen andere keuze hebben dan een beroep te doen op overheidsbijstand. De rechter achtte bewezen dat de groep waaraan u deelnam een criminele organisatie was. Het was duidelijk dat u beslissingen nam met betrekking tot de aard, de kwaliteit en de prijzen van de documenten. U nam beslissingen om de goede werking van de verenigingen te waarborgen. Dat u binnen de structuur, een beslissende rol had bleek duidelijk uit de analyse van de telefoongesprekken. Er kon echter niet vastgesteld worden dat u een leidende rol had binnen de organisatie. U vervalste niet alleen paspoorten, maar een breed scala aan documenten. Daaronder bevonden zich Belgische, Franse, Italiaanse, Congolese en Angolese identiteitskaarten en rijbewijzen, verblijfskaarten, Schengenvisa (Italiaans en Portugees), loonfiches, arbeidsovereenkomsten, attesten van goed gedrag en zeden, geboortecertificaten, overlijdensakten, huwelijksakten, schoolrapporten, bankkaarten en SIS-kaarten. Uw methoden varieerden van eenvoudige kopieën tot het hergebruiken van beveiligingselementen via technieken zoals "ponçage", alsook de creatie van volledig valse documenten met behulp van computers en kleurprinters. U paste bovendien foto's of vingerafdrukken aan, afhankelijk van de behoeften van uw klanten. U gaf uiteindelijk toe documenten te hebben vervalst en erkende daarmee bij te hebben gedragen aan mensensmokkel. Het Hof merkte op dat de spijtbetuigingen van de meeste beklaagden, waaronder uzelf, zeer laat kwamen. Uw bekentenissen volgden pas tijdens de laatste terechtzitting van het Hof, tot dat moment had u alles tot in detail betwist.

Uw langdurige en herhaalde betrokkenheid bij de vervaardiging en verspreiding van valse identiteitsdocumenten, evenals uw actieve deelname aan mensensmokkel, wijzen op een diepgewortelde criminele ingesteldheid en een volstrekt gebrek aan respect voor de regels. De feiten die u gepleegd heeft, zijn uitermate ernstig. Mensensmokkel is een groeiend probleem en vormt voor criminele organisaties een lucratief middel om geld te verdienen aan het illegaal vervoeren en onderbrengen van migranten op het grondgebied van de Europese Unie. De grote verscheidenheid aan documenten die u heeft vervalst - waaronder identiteitskaarten, verblijfskaarten, paspoorten, rijbewijzen, loonfiches, diploma's en zelfs gerechtelijke attesten - getuigt van een doorgedreven expertise en berekende werkwijze. Dergelijke

vervalsingen ondermijnen fundamentele pijlers van de rechtsstaat, zoals identiteitscontrole, sociale zekerheid, onderwijs, justitie en het migratiebeleid. Ze creëren een ernstig maatschappelijk risico, aangezien deze documenten toegang kunnen verlenen tot rechten, voorzieningen en grondgebied waarvoor men in werkelijkheid niet in aanmerking komt. Het feit dat de meest recente veroordeling betrekking heeft op gebeurtenissen uit 2018, doet geen afbreuk aan het actuele, reële en voldoende ernstige gevaar dat u vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving. U pleegde de hierboven beschreven feiten over een periode van meer dan twintig jaar, van juli 1997 tot oktober 2018. Ondanks herhaalde gerechtelijke tussenkomsten, sancties, begeleiding en kansen tot gedragsverandering, heeft u zich telkens opnieuw schuldig gemaakt aan gelijkaardige ernstige strafbare feiten. Het is dan ook niet onredelijk om uit het gegeven dat u zich herhaaldelijk liet inschakelen in een internationaal opererende criminele organisatie met het oog op onwettig financieel gewin, af te leiden dat u een sociaal gevaarlijke ingesteldheid heeft. U hebt meermaals bewezen bereid te zijn om geld te verdienen door misbruik te maken van de uiterst kwetsbare situatie waarin uw slachtoffers zich bevonden, en u heeft er daarbij nooit voor teruggedeinsd om leugenachtige en ongeloofwaardige verklaringen af te leggen tegenover politie en justitie. Er ligt bovendien geen enkel element voor waaruit blijkt dat dit gevaar inmiddels zou zijn geweken. Integendeel, uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving. Gelet op uw talrijke veroordelingen voor gelijkaardige feiten wordt vastgesteld dat u niet de intentie vertoont om uw gedrag te verbeteren.

Uw raadsman verwees in het kader van onderhavige beslissing naar het gegeven dat u reeds penitentiaire verloven en uitgaansvergunningen kreeg, onder andere om de begrafenis van een familielid bij te wonen, en voor psychologische begeleiding. Het feit dat u reeds uitgaansvergunningen en penitentiaire verloven verkregen hebt die schijnbaar zonder problemen verlopen zijn, wil echter geenszins zeggen dat u geen gevaar meer zou vormen voor de openbare orde. Het is immers in uw eigen belang dat u zich gedraagt tijdens deze uitgangen. Uitgaansvergunningen en penitentiaire verloven zijn normaal gezien ook aan strikte voorwaarden onderworpen waardoor het moeilijk is om tijdens dergelijke uitgaansvergunningen te recidiveren.

U verklaarde in uw hoorrecht dat u zich bewust bent van uw fouten. Daargelaten de vraag in welke mate uw spijtbetuigingen als oprecht kunnen worden aangenomen, doen deze geen afbreuk aan de zwaarwichtigheid van de feiten en bieden zij geen waarborg dat u zich niet opnieuw zou kunnen inlaten met gelijkaardige feiten.

Het gegeven dat u tijdens uw detentie onder andere taalopleidingen volgde, deelneemt aan ateliers, werkzaam bent in de keuken, een werkbelofte voorlegt, psychologische begeleiding krijgt, regelmatig de protestantse eredienst bijwoont, als tolk fungeert bij de katholieke diensten, referentiebrieven voorlegt en als verantwoordelijke zou voorgedragen zijn bij tussenkomsten voor medege-detineerden, wijst er niet noodzakelijkerwijze op dat u tot inkeer bent gekomen of dat er sprake is van een substantiële gedragswijziging die afbreuk vermag te doen aan het ernstig reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde. Er kan opgemerkt worden dat ondanks het volgen van de opleiding "omgaan met conflicten" op 23.06.2017, u daarna strafbare feiten bleef plegen. Immers, tussen 21.08.2017 en 09.10.2018 was u opnieuw betrokken bij mensensmokkel, zelfs van minderjarigen. Dit toont aan dat de gevolgde opleiding u toen geen nieuwe inzichten heeft gebracht noch een positieve gedragsverandering teweeg bracht. U kreeg al tal van kansen (waaronder straffen met uitstel, E.T., voorwaardelijke invrijheidstelling), werd begeleid en had meermaals de kans zich te herpakken, maar heeft telkens nagelaten hiervan daadwerkelijk gebruik te maken. Gezien dit patroon rijst de terechte twijfel of een wezenlijke gedragsverandering thans te verwachten valt.

Uw raadsman stelt dat u zich inzet voor de Congolese gemeenschap via uw lidmaatschap van de VZW Afrika in Vlaanderen en als voorzitter van de vzw Jeugd van de Congolese gemeenschap in Antwerpen (J.C.C.A.), een vereniging die jongeren zou motiveren om zich in België te integreren en hun weg te vinden. Uit het strafdossier blijkt echter dat u herhaaldelijk veroordeeld werd voor strafbare feiten waarbij net misbruik werd gemaakt van kwetsbare personen in precaire situaties, onder wie ook meerderjarige en minderjarige Congolezen. Dit werpt onvermijdelijk een schaduw over het door uw raadsman geschetste beeld van maatschappelijk engagement.

De vaststelling dat u sinds u in België verblijft, reeds 5 maal strafrechtelijk veroordeeld werd voor gelijkaardige criminele feiten, wijst er op dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt dan ook een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Ingevolge de ernst van de door u gepleegde feiten en hun herhalend karakter kan geconcludeerd worden dat u momenteel een ernstig gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde. Het beëindigen van uw verblijfsrecht is dan ook een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw

gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Overeenkomstig artikel 62§1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft eenieder het recht om gehoord te worden vooraleer jegens hem of haar een nadelige individuele maatregel wordt genomen. Op 10.02.2025 werd u in de gevangenis van Haren tijdens een gesprek met de terugkeerbegeleider op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen. Er werd u toegelicht dat indien uw verblijfsrecht zou worden beëindigd, er later ook een verwijderingsmaatregel met inreisverbod jegens u genomen kon worden. Er werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren.

Op 12.02.2025 verzocht u een uitstel van 2,5 maand voor het binnenbrengen van de vragenlijst hoorrecht en de bijhorende documenten. U werd op 25.02.2025 een 2de keer gehoord in de gevangenis van Haren naar aanleiding van uw verzoek en er werd u een uitstel toegekend tot 14.03.2025.

Op 12.03.2025 maakte uw raadsman per mail volgende documenten over: de ingevulde vragenlijst hoorrecht; uw verblijfskaart; Belgische identiteitskaart van M. N. en van N. T. K. L. M. C.; geboorteakte van N. K. A. B.; inlichtingen met betrekking tot een hypothecaire lening met als ontleners N. M. d.d. 11.05.2019; simulatie woonkrediet Vlaams Woningfonds; gezinssamenstelling op 30.11.2019; maatschappelijke enquête met het oog op voorwaardelijke invrijheidstelling, penitentiair verlof, elektronisch toezicht d.d. 21.12.2023; akkoord d.d. 24.08.2023 m.b.t. verzoek om overmaking van gelden gevangenis Haren; attest van tewerkstelling in de keuken van de gevangenis van Haren met reglement; referentiebrief aalmoezenier gevangenis Sint Gillis en Haren; referentiebrief Zuster H. N. d.d.

20.10.2023; Attest tot volgen van Cursus Frans (ADEPPI) d.d. 12.01.2024; Deelcertificaat omgaan met conflicten d.d. 23.06.2017 Brusselaar; Attest van inburgering d.d. 27.10.2015; studententaal Encora geldig van 01.09.2019 tot 31.08.2020; Encora bib-kaart; beëindiging van een beroepsopleiding RVA: basisopleiding automechanica van 05.01.2015 tot 29.05.2015; attest deelname Atelier Radio (FAMD/SMBG); uitnodiging afsluiting Atelier Radio (FAMD/SMBG); uitnodiging Concert - Service Laïque d'aide aux justiciables et aux victimes de l'arrondissement judiciaire de Bruxelles SLAJ-V asbl d.d. 12.06.2024; music projects for Brussels, stagebelofte Bozar d.d. 25.01.2024; Brief t.a.v. de directie van gevangenis Haren d.d. 31.10.2023; CV; inschrijving ACTIRIS Brussel 03.02.2025 als werkzoeker – tijdelijk onbeschikbaar; mail d.d. 06.10.2022 van Jobcoach; mail sollicitatiegesprek ATLAS COPCO; brief- belofte contract onbepaalde duur Café INGETA d.d. 25.02.2020 en d.d. 02.10.2019; attest vzw APRES d.d. 18.08.2024; verklaring op eer vzw BILENGE d.d. 11.10.2022; verklaring op eer vzw Afrika in Vlaanderen d.d. 23.11.2020; verklaring op eer vzw Jeugd van de Congolese gemeenschap in Antwerpen; brief d.d. 30.11.2022 van de secretaris Congolese gemeenschap van Antwerpen in België; maandelijkse overschrijvingen; schrijven M. N. d.d. 11.03.2025; schrijven L. N. d.d. 11.03.2025

U verklaarde in het hoorrecht ingevuld op 04.03.2025 dat uw moedertaal Lingala is; dat u Frans en Nederlands kan lezen, schrijven en spreken; dat u ook het Engels en 4 nationale talen van de Democratische Republiek Congo kent; dat u in België bent sinds 1992; dat u enkel in het bezit bent van uw Belgische verblijfskaart, geldig tot 23.07.2025; dat u in goede gezondheid bent, evidente reden voor u waardoor u kon werken in de keuken van Haren, zonder een dag verlof te nemen en zonder excuus met de dienst van de keuken (onleesbaar); dat u voor uw opsluiting in de gevangenis woonachtig was op het adres (...) Antwerpen bij uw familie; dat u een duurzame relatie hebt met M. N. (tel.: (...), zie kopie sociale enquête uitgevoerd door de sociale dienst in opdracht van de PSD - onleesbare naam); dat zij ook woont op het adres (...) Antwerpen, met jullie 2 gezamenlijke kinderen; dat u een minderjarig kind hebt in België: N. K. A.; dat hij ook op het adres (...) Antwerpen woont (zie attest van het versturen van 100 of 150 euro dat u stuurt van uw geld verdiend door uw werk in de gevangeniskeuken) maar dat u hem niet wil spreken betreffende uw detentie in de gevangenis; dat u enkel minderjarige kinderen hebt in België; dat u familie hebt, namelijk een zus en een broer en dat uw oudste zus die hier in België was, gestorven is; dat u een broer en een zus hebt in Angola, maar dat u geen contact met hen hebt, dat u sinds lang geen nieuws hebt, en dat u hun gegevens niet meer hebt; dat u een attest hebt van mechaniek (VDAB); dat u een attest hebt van de inburgeringscursus, dat u een attest hebt van Communicatie (niet leesbaar), Nederlandse school (ENCORA) + info uit de mail van uw raadsman; dat u gewerkt hebt in het Erasmusziekenhuis; dat u verschillende werken gedaan hebt, zie uw CV: horecabeheerder (niet leesbaar) Minafia (niet leesbaar) 41 (...)straat 20, zie ook mail advocaat; dat u gewerkt hebt in de Democratische Republiek Congo (bureauwerk: secretaris); dat u niet in een ander Europees land gewoond hebt; dat u niet veroordeeld/opgesloten bent in een ander land dan België; dat u redenen hebt om niet terug te keren naar Congo, namelijk dat België alles voor u voorstelt, dat u hier een familie gesticht hebt, dat u Congo verlaten hebt wegens de onbestaande mensenrechten, dat Congo een politiek instabiel land is, vandaag onder de controle van M23, dat uw kinderen hun studies hier dienen te beëindigen, dat ze bovendien Belg zijn. Verder verklaarde u nog dat het parcours van een mens vol met obstakels is, dat u zich vandaag bewust bent van uw fouten en dat de administratie van de penitentiaire

instelling dit zal bevestigen; dat u voor uw arrestatie diezelfde maand diende te beginnen werken en dat u in 2019, gedurende de maand juli, tot uw arrestatie op 24.11.2022, met de hulp van een (onleesbare) partner van de VDAB leerde uw kwaliteiten te kennen en jullie erin geslaagd waren om werk te vinden, na het afleggen van Nederlandse testen. In het kort: het verleden had zijn plaats gevonden in de vuilbak, zie de liefde die ik heb voor mijn zoon A., zie bijgevoegde verklaringen van de aalmoezenier en het hoofd van de keukenservice.

Op 27.03.2025 werden volgende documenten overgemaakt: schrijven directie gevangenis Haren d.d. 18.03.2025; Attest VZW APRES d.d. 18.09.2024; inschrijving CVO Brussel Medewerker spoelkeuken; gevangenisbriefje Haren; schrijven aalmoezenier gevangenis Sint-Gillis en Haren; schrijven/rapport Comité d.d. 26.09.2024.

Op 12.05.2025 werden volgende documenten overgemaakt: certificaat van de opleiding medewerker spoelkeuken afgegeven door het Centrum voor volwassenonderwijs Brussel op 01.04.2025 en een geschreven werkbefORTE (gelegenheidsarbeid – fruitteelt).

U verklaarde in uw hoorrecht d.d. 04.03.2025 een duurzame relatie te hebben met M. N. (geboren op (...) te Kinshasa, Belgische nationaliteit sinds 27.10.2011). Uit deze relatie zijn 2 kinderen geboren: N. T. K. L. M. C. (geboren op (...), Belgische nationaliteit) en N. K. A. B. (geboren op (...), Belgische nationaliteit). U gaf aan de intentie te hebben met M. N. te trouwen, maar wenste dit nog niet te doen vanwege uw opsluiting in de gevangenis. Mevrouw M. N. bezoekt u regelmatig in de gevangenis.

In het rijksregister staat u nog steeds geregistreerd als gehuwd met N. (gehuwd te Kinshasa op 01.01.1988). Uit de maatschappelijke enquête d.d. 21.12.2023 blijkt dat M. N. verklaarde dat N. overleden zou zijn, maar dat u niet officieel als weduwnaar geregistreerd staat. Voor zover bij de Administratie bekend, verbleef N. (althans onder die naam) nooit in België.

Uit het administratief dossier blijkt dat N. T. K. L. M. C., uw meerderjarige dochter, op de hoogte is van uw verblijf in de gevangenis, waar u sinds 24.11.2022 bent opgesloten. Zij bezoekt u echter niet. Uit een brief van haar, voorgelegd in het kader van de voorliggende beslissing, blijkt wel dat er regelmatig telefonisch contact is, dat er een goede relatie is en dat u financieel bijdraagt aan het huishouden.

Uw zoon N. K. A. is niet op de hoogte van uw detentie. Om hem te beschermen, is besloten te liegen over de situatie en te zeggen dat u werkt in Parijs. Ook hij bezoekt u dus niet in de gevangenis. U stelde wel regelmatig telefonisch contact met hem te hebben. Uw raadvrouw verklaarde dat u uw kinderen zag tijdens het penitentiair verlof dat u kreeg om een begrafenis van een familielid bij te wonen en dat u er op rekent penitentiair verlof te krijgen om de verjaardag van uw zoon te kunnen bijwonen in februari 2026.

Het wordt niet betwist dat u zich kan beroepen op een gezins- en familieleven in de zin van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) met hen en dat onderhavige beslissing een inmenging vormt in uw recht op een gezinsleven. De bescherming van de openbare veiligheid en het voorkomen van strafbare feiten, rechtvaardigen deze inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van het gezinsleven. U heeft door uw persoonlijk gedrag een ernstige aanslag gepleegd op de openbare orde. De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Uw partner en jullie gemeenschappelijke kinderen hebben de Belgische nationaliteit. Niettemin blijkt uit uw administratief dossier niet dat uw gezinsleven uitsluitend in België kan worden uitgeoefend. Hoewel het gezin hier geworteld is, is niet aangetoond dat het voor hen onmogelijk zou zijn om u – indien zij dat wensen – te volgen naar het buitenland en het gezinsleven aldaar voort te zetten. Noch uit uw administratief dossier, noch uit de stukken die u naar aanleiding van deze beslissing hebt voorgelegd, blijken objectieve belemmeringen, zoals ernstige medische of sociale omstandigheden, die dit onmogelijk maken. Dat uw partner sinds 1995 in België verblijft, jullie gemeenschappelijke kinderen in België geboren zijn en zij allen de Belgische nationaliteit hebben, betekent niet dat zij zich elders niet zouden kunnen aanpassen. Uw partner is net als u geboren in de Democratische Republiek Congo en zij heeft er volgens het verslag van de maatschappelijke enquête d.d. 21.12.2023 nog familie (o.a. een tante en een oudere zus). Uit de maatschappelijke enquête d.d. 21.12.2023 blijkt dat uw partner toen reeds 18 jaar 28 uren per week werkte als logistiek medewerker in een woonzorgcentrum. Het is niet uitgesloten dat zij ook in Congo gelijkaardig werk zou kunnen vinden. Er liggen evenmin concrete elementen voor die aantonen dat uw zoon zijn scholing niet zou kunnen voortzetten buiten België. Voor zover blijkt uit het administratief dossier, heeft hij geen nood aan gespecialiseerd onderwijs, noch een gespecialiseerde infrastructuur die elders niet te vinden zou zijn. Uw partner en kinderen zouden makkelijk contact met vrienden en/of familie in België kunnen onderhouden aangezien zij het grondgebied vrijelijk kunnen in- en uitreizen. Indien uw partner u wenst te volgen, kan opgemerkt worden dat er nog voldoende tijd is om één en ander te regelen, het duurt immers nog meerdere jaren alvorens u uw

strafeinde bereikt. Er ligt geen stuk voor waaruit blijkt dat, niettegenstaande de praktische moeilijkheden die bestaan, het onmogelijk zou zijn het gezinsleven in Congo of elders verder te zetten, nadat u aan Justitie voldaan hebt.

Uw oudste dochter is reeds meerderjarig. Uit de maatschappelijke enquête d.d. 21.12.2023 blijkt dat zij toen (en mogelijks nog steeds) aan de AP Hogeschool Antwerpen 'Business & Languages' studeerde. Ondanks het gegeven dat uit haar schrijven afgeleid kan worden dat jullie een goede relatie hebben, blijkt niet dat er sprake is van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie tussen uw dochter en u. Zelfs als haar moeder en broer ervoor zouden kiezen u te volgen, zou zij er voor kunnen kiezen in België te blijven, eventueel bij familie, en jullie van tijd tot tijd te gaan bezoeken en verder ook contact te onderhouden via de moderne communicatiemiddelen.

Uw partner en kinderen worden geenszins verplicht België te verlaten, zij kunnen er uiteraard ook voor kiezen in België te blijven en contact met u onderhouden via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar uw verblijfplaats in Congo of elders. Uit niks blijkt dat contact via telefoon en internet niet mogelijk zou zijn noch werd er voor uw kinderen of partner beletsel aangetoond om u te gaan opzoeken in Congo of elders. Dat het contact met uw kinderen en partner in dat geval moeilijker zal verlopen is enkel het gevolg van uw eigen crimineel gedrag. Er wordt niet aangetoond dat het gezin moeilijkheden zou ondervinden om verder in België te verblijven zonder uw aanwezigheid. Uw partner is nu ook, noodgedwongen, alleen verantwoordelijk voor de dagelijkse zorg over het gezin. U kan hen ook vanuit het buitenland financiële steun blijven geven.

Uw kinderen zullen hoe dan ook reeds gewend zijn aan uw afwezigheid thuis, het ontbreken van een normaal gezinsleven met u en aan kortstondige contacten, al dan niet tijdens een penitentiair verlop met u, waardoor uw vertrek uit België niet dezelfde ontwrichtende impact op hun leven zou hebben als de uitwijzing van een ouder die effectief samenwoont met zijn kinderen.

Hoewel het belang van het kind een primordiaal karakter heeft, heeft het daarom nog geen absoluut karakter. Bij de afweging van de verschillende op het spel staande belangen, neemt het belang van het kind een bijzondere plaats in. Die bijzondere plaats maakt het evenwel niet onmogelijk om eveneens rekening te houden met andere belangen (EHRM, 3 oktober 2014, nr. 12738/10, Jeunesse t. Nederland, par. 101; GwH 7 maart 2013, nr. 30/2013). Het EHRM ook verduidelijkt dat wanneer een verblijfs- en of verwijderingsmaatregel wordt getroffen ten aanzien van een ouder met vreemde nationaliteit wegens strafrechtelijke veroordelingen, de beslissing in de eerste plaats de dader van de strafbare feiten betreft. Bovendien blijkt uit de rechtspraak van het EHRM dat in zulke zaken de aard en ernst van het misdrijf of de strafrechtelijke antecedenten kunnen opwegen tegen andere criteria waarmee rekening moet worden gehouden (EHRM 11 december 2016, nr. 77036/11, Salem/Denemarken, § 76; EHRM 16 mei 2017, nr. 25748/15, Hamesevic/Denemarken, § 40 (niet-ontvankelijkheidsbeslissing)). Uit hetgeen supra besproken werd, blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die de beëindiging van uw verblijf noodzakelijk maken.

Zoals supra reeds uitvoerig uiteengezet, heeft u zich gedurende zeer vele jaren schuldig gemaakt mensensmokkel en het aanmaken en gebruik van allerlei valse documenten, zoals paspoorten, verblijfsvergunningen, rijbewijzen, loonfiches, et cetera. U werd 5 maal veroordeeld. Dit getuigt van weinig verantwoordelijkheidszin als partner en als vader. Het gegeven dat u kinderen en partner had in België heeft er u niet van weerhouden om op grote schaal en over een zeer lange periode uiterst ernstige feiten te plegen.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw familiale belangen geen voorrang hebben op het vrijwaren van de openbare orde. Dat uw contact moeilijker zal verlopen is enkel en alleen het gevolg van uw eigen misdadig gedrag. U heeft door uw persoonlijk gedrag een ernstige aanslag gepleegd op de openbare orde. De maatschappij heeft het recht zich te beschermen tegen mensen die door hun persoonlijk gedrag een gevaar betekenen voor anderen.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde. De samenleving heeft het recht zich te beschermen tegen mensen zoals u die alle regels met de voeten treden.

Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is echter niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in

een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

U bent in 1992, op 26-jarige leeftijd, in België aangekomen. U doorliep verschillende procedures en werd op 26.02.2002 toegelaten tot een verblijf van onbepaalde duur. U bent heden 59 jaar oud. U werd, zoals supra in detail weergegeven, meermaals veroordeeld voor mensensmokkel en valsheid in geschriften en ondergaat momenteel uw negende detentie in België.

Het is inherent aan een langdurig verblijf dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, terug zou keren naar Congo. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten.

U kan via de moderne communicatiemiddelen contact onderhouden met uw vrienden en verwanten in België en zij zouden u, indien gewenst, kunnen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in uw thuisland dan wel in een derde land.

U stelde een inburgeringsattest behaald te hebben en Nederlandse en Franse lessen gevolgd te hebben. Gezien het uw intentie was om zich in België te vestigen, is het niet meer dan normaal dat u Nederlandse lessen, Franse lessen en een inburgeringscursus volgde.

Uit de voorgelegde stukken en verslagen blijkt dat u er verschillende hobby's op nahield. Zo was u in het verleden lid van een basketbalclub en was u actief lid bij verschillende socio-culturele organisaties (zie attesten vzw's). Sinds uw detentie in 2022 bezoekt u regelmatig de protestantse en katholieke erediensten, waar u de aalmoezenier bijstaat in vertalingen van het Frans naar het Engels. Het is aannemelijk dat hobby's en religie voor u een stabiele factor vormen in een verder onrustige levensloop en dat ze een rol speelden in uw persoonlijke ontwikkeling. De betrokkenheid bij sportverenigingen, socio-culturele organisaties en de religieuze gemeenschap, staan niet op zichzelf maar kaderen in een bredere integratie in het sociale weefsel, opgebouwd doorheen jaren van verblijf in België. Niettemin moet worden vastgesteld dat deze sociale verankering, hoe waardevol ook, niet opweegt tegen het ernstig en actueel gevaar dat uitgaat van uw persoonlijk gedrag.

Uit Dolsis blijkt dat u tussen 24.11.2003 en 24.11.2004 gedurende één jaar gewerkt heeft bij het OCMW Antwerpen. In 2006 werkte u 27 dagen, in januari 2007 8 dagen en in december van datzelfde jaar 16 dagen. In 2008 tot en met 2009 was u opnieuw tewerkgesteld, van 01.01.2008 tot 31.12.2009. Vervolgens was u werkzaam tussen 15.09.2010 en 31.03.2011. Nadien was uw tewerkstelling beperkt tot korte periodes: 4 dagen in 2012, 3 dagen in 2018, 2 dagen in 2019 en 14 dagen in 2020. Gelet op deze fragmentarische en beperkte tewerkstelling, kan niet worden gesproken van een sterke economische binding met België. U hebt nooit in een langdurig dienstverband gewerkt. De bij herhaling gepleegde feiten tonen een hunker naar snel en gemakkelijk geldgewin. In plaats van een stabiele job te zoeken, maakte u misbruik van de precaire situatie van anderen. Gelet op de herhaling van de feiten blijkt het niet uw intentie om een eerlijke en stabiele job uit te oefenen met respect voor de regels van het gastland. U stelde heden te werken in de gevangeniskeuken en legde een werkbeloofte voor. De voorgelegde werkbeloofte overtuigt niet, aangezien u jarenlang naliel stabiel werk te zoeken en herhaaldelijk koos voor crimineel gedrag boven legale arbeid. De tewerkstellingen en opleidingen die u in België gevolgd hebt, kunnen u alleen maar helpen bij het vinden van een job in Congo of elders.

Het gegeven dat uw partner een hypothecaire lening is aangegaan voor de aankoop van een woning te Antwerpen, kan voorliggende beslissing niet milderden. Indien uw partner u wenst te volgen nadat u aan justitie voldaan heeft, kan de woning verkocht worden.

Het wordt niet betwist dat een terugkeer naar Congo aanpassingen van u zal vergen. Zelfs indien de integratie -door het verblijf in België- in Congo wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn (cfr. EHRM, Veljkovic-Jucik v. Switzerland, 21 oktober 2020, §55). U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben. U bent er geboren, hebt er economie gestudeerd aan de universiteit (2de jaar) en heeft er tot uw 26 jaar gewoond. Uit het verslag van de maatschappelijke enquête d.d. 21.12.2023 blijkt dat u nog contact hebt met een zoon die in Congo zou verblijven. Ook uw partner werd geboren in Congo en verklaarde er nog een tante en een oudere zus te hebben. Het is niet onredelijk aan te nemen dat u nog familie en/of vrienden hebt die u eventueel zouden kunnen opvangen tot u weer een eigen bestaan opgebouwd hebt. Ook uw partner en kinderen kunnen ervoor kiezen u naar Congo volgen. Mogelijks

kan u ook opnieuw het contact herstellen met uw broers en zussen die volgens uw verklaringen in Angola verblijven.

De gedragingen die aan uw veroordelingen ten grondslag liggen, zijn van zodanige aard dat hieruit voortvloeit dat u een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U verklaarde in goede gezondheid te verkeren. U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheid of die van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

U stelde in het hoorrecht ingevuld op 04.03.2025 niet terug te kunnen keren naar de Democratische Republiek Congo aangezien de mensenrechten er niet zouden gerespecteerd worden en het een politiek onstabiel land is dat onder de controle van M23 staat. Wat betreft de beoordeling van het reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM komt het aan u toe om aannemelijk te maken dat u bij een verwijdering naar het land van de bestemming zal worden blootgesteld aan een reëel risico op onmenselijke behandeling (EHRM, Auad/Bulgarije, 11 oktober 2011, § 99, punt b; en RvS, 20 mei 2005, nr. 144.754). Een louter blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling volstaat niet op zich om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden volstaat evenmin op zich (EHRM, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, § 111; en RvV, 21 september 2017, nr. 192.378). Een reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM werd niet aangetoond.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.”

Op 7 oktober 2025 nam de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod van tien jaar (bijlage 13sexies), aan verzoeker ter kennis gebracht op 9 oktober 2025. Dit is de tweede bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Aan de Heer:

Naam : N. K.

geboortedatum : (...)

geboorteplaats : KINSHASA

nationaliteit : Congo (Dem. Rep.)

Alias: N. K. F. geboren op (...)

wordt een inreisverbod voor 10 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied .

Dit inreisverbod vervangt het inreisverbod d.d. 30.01.2025

Conform artikel 74/22 en 74/23 van de wet van 15 december 1980, kan de duur van het inreisverbod via een nieuw inreisverbod aangepast worden, indien wordt vastgesteld dat u geen medewerking verleent aan de overdrachts-, terugkeer-, teruggedrijvings- of verwijderingsprocedure.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten van 25.09.2025 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Overeenkomstig artikel 74/11, §1, vierde lid van de Wet 15/12/1980:

☐ Gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van tien jaar, omdat de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde.

Op 16.09.1996 werd u aangehouden en op 17.09.1996 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen op verdenking van valsheid in authentieke en openbare geschriften.

Op 15.11.1996 werd het aanhoudingsmandaat opgeheven en kwam u vrij.

Op 11.08.1998 werd door de Politie van Antwerpen een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld. Er werd u diezelfde dag een bevel om het grondgebied van België uiterlijk op 11.09.1998 te verlaten opgesteld.

Op 21.08.2002 werd u aangehouden en onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen op verdenking van poging tot wanbedrijf; valsheid in geschriften en gebruik – particulieren en oplichting.

Op 29.04.2003 werd het aanhoudingsmandaat d.d.21.08.2002 opgeheven en kwam u vrij onder voorwaarden.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 22.02.2005 tot een gevangenisstraf van 3 jaar met uitstel voor een termijn van 5 jaar uitgezonderd 18 maanden effectieve gevangenisstraf daar u zich schuldig had gemaakt aan wetens enwillens deel uitgemaakt te hebben als leidend persoon van een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdade en wanbedrijvendie strafbaar zijn met een gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken (feiten gepleegd tussen 01.01.2000 en 22.08.2002); aan, geen openbaar officier of ambtenaar zijnde, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden valsheid in authentieke en openbare geschriften te hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt of door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten tendoen hadden op te nemen en vast te stellen en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden gebruik gemaakt te hebben van de valse akte of van het valse stuk wetende dat het vervalst was (5 feiten gepleegd tussen 31.05.2001 en 17.08.2002); aan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, valsheid in handels-, bank-, of private geschriften te hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt of door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden gebruik gemaakt te hebben van de valse akte of van het valse stuk wetende dat het vervalst was (6 feiten gepleegd tussen 13.03.2002 en 20.08.2002); aan, geen openbaar officier of ambtenaar zijnde, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden valsheid in authentieke en openbare geschriften te hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt of door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen, (62 feiten gepleegd tussen 15.07.1998 en 22.08.2002); aan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden valsheid in handels-, bank-, of private geschriften te hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt of door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen (2 feiten gepleegd op 07.08.2002 en op 08.08.2002); aan met het oogmerk om zich een zaak toe te eigenen, die aan een ander toebehoort, zich gelden, roerende goederen, verbintenissen, kwijtingen, schuldbevrijdingen te hebben doen afgeven of leveren, hetzij door het gebruik maken van valse namen of valse hoedanigheden, hetzij door het aanwenden van listige kunstgrepen om te doen geloven aan het bestaan van valse ondernemingen, van een denkbeeldige macht of van een denkbeeldig krediet, om een goede afloop, een ongeval of enige andere hersenschimmige gebeurtenis te doen verwachten of te doen vrezen of om op andere wijze misbruik te maken van het vertrouwen of van de lichtgelovigheid (2 feiten gepleegd tussen 16.08.2002 en 20.08.2002, op niet nader bepaalde datum); aan heling van documenten die weggenomen, verduisterd of door misdrijf of wanbedrijf verkregen zijn (22 feiten, gepleegd tussen 22.07.1997 en 22.08.2002); aan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, het zegel, het stempel of het merk te hebben nagemaakt van enige overheid, van een private bank-,

nijverheids- of handelsinrichting, of van een bijzonder persoon, en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden van dat nagemaakte zegel, stempel of merk gebruik gemaakt te hebben, wetende dat het nagemaakt was (feit gepleegd tussen 01.01.2000 en 22.08.2002, meermaals, op niet nader bepaalde data) en aan gepoogd te hebben met het oogmerk om zich een zaak toe te eigenen, die aan een ander toebehoort, zich gelden, roerende goederen, verbintenissen, kwijtingen, schuldbevrijdingen te doen afgeven of leveren, hetzij door het gebruik maken van valse namen of valse hoedanigheden, hetzij door het aanwenden van listige kunstgrepen om te doen geloven aan het bestaan van valse ondernemingen, van een denkbeeldige macht of van een denkbeeldig krediet, om een goede afloop, een ongeval of enige andere hersenschimmige gebeurtenis te doen verwachten of te doen vrezen of om op andere wijze misbruik te maken van het vertrouwen of van de lichtgelovigheid (2 feiten, gepleegd tussen 11.04.2002 en 07.08.2002, op niet nader bepaalde data). (uitstel uitvoerbaar door de veroordeling door de CR van Antwerpen d.d. 09.03.2009).

Op 05.12.2005 meldde u zich vrijwillig aan bij de gevangenis van Antwerpen voor de uitvoering van de gevangenisstraf waartoe u op 22.02.2005 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen.

Op 06.12.2005 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Op 17.01.2008 werd u aangehouden en onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Antwerpen op verdenking van valsheid in geschriften en gebruik – particulieren, als mededader en mensensmokkel.

Op 03.06.2008 werd u voorlopig in vrijheid gesteld.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 09.03.2009 tot een gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel voor een termijn van 5 jaar uitgezonderd een effectieve gevangenisstraf van één jaar en ontzette u uit de rechten voorzien in artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek voor een termijn van 5 jaar daar u zich schuldig maakte aan poging tot het misdrijf mensensmokkel door, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt (feit gepleegd tussen 31.12.2005 en 01.09.2006, op niet nader te bepalen datum); aan, geen openbaar officier of ambtenaar zijnde, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden valsheid in authentieke en openbare geschriften te hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt of door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden gebruik gemaakt te hebben van de valse akte of van het valse stuk wetende dat het vervalst was (5 feiten, gepleegd tussen 31.12.2004 en 18.01.2008, op niet nader te bepalen datum); aan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, valsheid in handels-, bank-, of private geschriften te hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen (2 feiten gepleegd tussen 31.12.2004 en 18.01.2008, op niet nader te bepalen datum) en aan heling van een document dat weggenomen, verduisterd of door misdaad of wanbedrijf verkregen is (feit gepleegd tussen 12.02.2005 en 18.01.2008, op niet nader te bepalen datum). (uitstel uitvoerbaar door de veroordeling door het HvB van Antwerpen d.d. 29.02.2012).

Op 05.05.2010 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van deelname aan bendevorming, mensensmokkel, valsheid in geschriften en gebruik.

Tussen 15.06.2010 werd u een strafonderbreking toegekend.

Op 21.06.2012 keerde u niet terug uit strafonderbreking.

Op 28.05.2013 werd u terug opgesloten in de gevangenis.

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u in staat van wettelijke herhaling op 31.07.2013 (op verzet tegen HvB d.d. 29.02.2012; op beroep tegen CR d.d. 06.06.2011) tot een gevangenisstraf van 2 jaar en ontzette u uit de rechten voorzien in artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek voor een termijn van 5 jaar daar u zich schuldig maakte aan het misdrijf mensensmokkel, namelijk door met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, ertoe bijgedragen te hebben op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, ziekte dan wel lichamelijk gebrek of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidende persoon had of niet, ten aanzien van 3 niet nader te identificeren personen van Afghaanse origine (feiten gepleegd tussen 01.01.2010 en 14.01.2010, op niet nader te bepalen data en aan wetens en willens deel uitgemaakt te hebben van een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met een gevangenisstraf van 3 jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, ook al had hij niet de bedoeling een misdrijf te plegen in het raam van die organisatie of daaraan deel te nemen op één van de wijzen bedoeld in artikel 66 en volgende van het Strafwetboek (feiten gepleegd van 01.01.2010 tot 04.05.2010).

Bij vonnis d.d. 23.12.2014 kende de Strafvueroeringsrechtbank (hierna: SURB) te Antwerpen u een Elektronisch Toezicht (hierna E.T.) en tweewekelijks een penitentiair verlof toe mits aansluitende start van de beroepsopleiding in de LeerWerkPlaats Garage vzw. Vanaf de vierde maand werd u wekelijks een penitentiair verlof toegekend. Uw verzoek tot beperkte detentie werd afgewezen. Het E.T. ging daadwerkelijk van start op 07.01.2015.

Bij vonnis van de SURB te Antwerpen d.d. 29.06.2015 werd u een voorwaardelijke invrijheidstelling toegekend. Deze nam effectie faanvang op 03.07.2015. Het strafrestant werd bepaald op 1070 dagen en u zou definitief vrijkomen op 01.07.2020.

Op 20.03.2017 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Sint-Gillis uit hoofde van deelname aan bendevoorming, valsheid in geschriften en gebruik - particulieren, mensensmokkel.

Op 05.07.2017 werd u voorlopig in vrijheid gesteld.

Op 08.10.2018 werd u onder aanhoudingmandaat opgesloten in de gevangenis van Sint-Gillis op verdenking van deelname aan bendevoorming, mensensmokkel, valsheid in geschriften en gebruik, als dader of mededader.

Op 24.07.2019 werd het aanhoudingsmandaat bij beschikking van de Kamer van Inbeschuldigingstelling opgeheven en werd u vrijgesteld.

Op 23.10.2019 werd u opgesloten in de gevangenis van Antwerpen naar aanleiding van de herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling d.d. 01.07.2015 (toegekend bij vonnis van de SURB Antwerpen d.d. 29.06.2015). Uw strafrestant bedroeg 352 dagen.

Op 12.04.2020 werd u vervroegd in vrijheid gesteld ingevolge het Koninklijk Besluit nr. 3 van 09.04.2020, dat - met het oog op de COVID-19-pandemie - onder meer vervroegde invrijheidstellingen mogelijk maakte voor veroordeelden binnen zes maanden voor hun strafeinde.

Het Hof van Beroep van Brussel veroordeelde u op 07.01.2021 (op beroep tegen CR Brussel d.d. 27.04.2018) in staat van wettelijke herhaling tot een gevangenisstraf van 4 jaar en ontzette u uit de rechten voorzien in artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek voor een termijn van 10 jaar daar u zich schuldig maakte aan het misdrijf mensensmokkel, namelijk, door met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen die België bindt, binnenkomt, erdoor reist

of aldaar verblijft, zulks instrijd met de wetgeving van deze Staat, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet, namelijk door het vervaardigen of laten vervaardigen van valse documenten, het verkopen van deze valse documenten aan een onbepaald aantal niet-Europese buitenlandse onderdanen om hun de toegang, het verblijf of de vestiging op Europees grondgebied of op Belgisch grondgebied te vergemakkelijken (feiten meermaals gepleegd tussen 01.01.2016 en 21.03.2017); aan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, valsheid in handels-, bank-, of private geschriften te hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen meer bepaald door honderden verschillende types identiteitsdocumenten, waaronder Belgische identiteitskaarten, Belgische rijbewijzen, Belgische, Franse of Spaanse verblijfsdocumenten, en SIS-kaarten, gedeeltelijk of volledig nagemaakt te hebben of te hebben doen namaken, vervalst te hebben of te hebben doen vervalsen, hetzij door middel van fotokopieën of andere druktechnieken de genoemde documenten te reproduceren of te laten reproduceren op basis van een origineel document, waardoor het vervalste document het uiterlijk krijgt van een authentiek document, hetzij door de oorspronkelijk aangebrachte foto te vervangen of te laten vervangen door een andere foto met het bedrieglijk opzet om aan niet-Europese onderdanen toe te laten zich in Europa, en meer bepaald in België, te vestigen; met het bedrieglijk opzet om personen in staat te stellen hun echte identiteit te verbergen voor de politie en de gerechtelijke autoriteiten, waardoor ze aan controle door de politie en onderzoek door de gerechtelijke autoriteiten kunnen ontsnappen; met het bedrieglijk opzet om de indruk te wekken bevoegd te zijn om een voertuig te besturen, en zich aldus te onttrekken aan de strafrechtelijke en burgerrechtelijke gevolgen die voortvloeien uit het niet naleven van de wetgeving die het besturen van een voertuig voorbehoudt aan personen die in het bezit zijn van een rijbewijs of een gelijkwaardig document, en om zich te onttrekken aan de leer- en examenvoorwaarden die gelden voor het verkrijgen van een dergelijk rijbewijs, dit met minachting voor de veiligheid van anderen die deze wetgeving beoogt te beschermen (feiten meermaals gepleegd tussen 01.01.2016 en 21.03.2017); aan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, valsheid in handels-, bank-, of private geschriften te hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen, en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden gebruik gemaakt te hebben van de valse akte of van het valse stuk wetende dat het vervalst was, meer bepaald door met bedrieglijk opzet Nederlandse kentekenbewijzen voor Mercedes-voertuigen te hebben vervalst of te hebben laten vervalsen om te doen geloven dat uw voertuig geldig was geregistreerd en om zich te onttrekken aan controles door de politie en vervolging door de gerechtelijke autoriteiten (feit meermaals gepleegd tussen 01.01.2016 en 27.10.2016); aan deel te hebben uitgemaakt van een vereniging opgericht met het oogmerk om een aanslag te plegen op personen of eigendommen door het plegen van misdaden waarop levenslange opsluiting of opsluiting van 20 tot 30 jaar, 15 tot 20 jaar of 10 tot 15 jaar staat (feit gepleegd tussen 01.01.2016 en 27.10.2016); aan deel te hebben uitgemaakt van een vereniging opgericht met het oogmerk om een aanslag te plegen op personen of eigendommen door het plegen van andere misdaden dan die waarop levenslange opsluiting of opsluiting van 20 tot 30 jaar, 15 tot 20 jaar of 10 tot 15 jaar staat (feit gepleegd tussen 01.01.2016 en 27.10.2016) en aan deel te hebben uitgemaakt van een vereniging opgericht met het oogmerk om een aanslag te plegen op personen of eigendommen door het plegen van wanbedrijven (feit gepleegd tussen 01.01.2016 en 27.10.2016).

Op 24.11.2022 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brussel veroordeeld tot een gevangenisstraf van 5 jaar met bevel tot onmiddellijke aanhouding. Diezelfde dag werd u opgesloten in de gevangenis te Sint-Gillis.

Op 14.08.2023 werd u door het Hof van Beroep te Brussel veroordeeld (op beroep tegen CR Brussel d.d. 24.11.2022) tot een bijkomende gevangenisstraf van 2 jaar (voor de feiten gepleegd tussen 21.08.2017 en 27.04.2018), tot een gevangenisstraf van 4 jaar (voor de feiten gepleegd tussen 28.04.2018 en 09.10.2018), tot het verlies van alle rechten vermeld in artikel 31, lid 1, van het Strafwetboek en tot het verlies van het stemrecht bedoeld in artikel 31, lid 2, van het Strafwetboek voor een periode van 7 jaar daar u zich schuldig had gemaakt aan het misdrijf mensensmokkel, namelijk, door met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd ten aanzien van een minderjarige, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een

gewoonte werd gemaakt, met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet, namelijk door het vervaardigen of laten vervaardigen van valse documenten, het verkopen van deze valse documenten of van gestolen of verloren authentieke documenten aan een onbepaald aantal personen die geen onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie om hun de toegang, het verblijf of de vestiging op Europees grondgebied of op Belgisch grondgebied te vergemakkelijken, door deelgenomen te hebben aan de organisatie van schijnhuwelijken en door gebruik te maken van de "look alike" techniek (feiten meermaals gepleegd tussen 21.08.2017 en 09.10.2018); aan het misdrijf mensensmokkel, namelijk, door met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet, namelijk door het vervaardigen of laten vervaardigen van valse documenten, het verkopen van deze valse documenten of van gestolen of verloren authentieke documenten aan een onbepaald aantal personen die geen onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie om hun de toegang, het verblijf of de vestiging op Europees grondgebied of op Belgisch grondgebied te vergemakkelijken, door deelgenomen te hebben aan de organisatie van schijnhuwelijken en door gebruik te maken van de "look alike" techniek (feiten meermaals gepleegd tussen 21.08.2017 en 09.10.2018); aan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, valsheid in handels-, bank-, of private geschriften te hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen, meer bepaald door onbepaalde hoeveelheden verschillende soorten documenten, waaronder Belgische identiteitskaarten voor volwassenen en voor minderjarigen, Franse identiteitskaarten, Belgische rijbewijzen, Franse rijbewijzen, Italiaanse rijbewijzen, Congolese rijbewijzen, Angolese rijbewijzen, Belgische verblijfsdocumenten, Italiaanse en Portugese Schengen visa, certificaten van goed gedrag en zeden, loonstroken, arbeidscontracten, gezinssamenstellingen, Angolese familieboekjes, Congolese geboorteakten, schoolrapporten, Congolese overlijdensattesten, Congolese huwelijksakten, SIS-kaarten, bankkaarten, gedeeltelijk of volledig nagemaakt te hebben of te hebben doen namaken, vervalst te hebben of te hebben doen vervalsen, hetzij door beveiligingselementen van officiële aard afkomstig van een origineel document - waarvan het bovenste gedeelte werd losgemaakt via de zogenoemde "schuurtechniek" - aan te brengen of te laten aanbrengen op een gedrukt document, waardoor het vervalste document het uiterlijk krijgt van een authentiek document; hetzij door volledige vervalsingen te maken of te laten maken met behulp van een computer en een kleurenprinter, waardoor het vervalste document het uiterlijk krijgt van een authentiek document; hetzij door valse documenten te vervaardigen of te laten vervaardigen, door op een authentiek document een foto aan te brengen die niet toebehoort aan de rechtmatige houder ervan, met het bedrieglijk opzet om aan personen die geen onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie toe te laten zich in Europa, en meer bepaald in België, te vestigen; met het bedrieglijk opzet om personen in staat te stellen hun echte identiteit te verbergen voor de politie en de gerechtelijke autoriteiten, en zo het plegen van misdaden en wanbedrijven te vergemakkelijken; met het bedrieglijk opzet om de indruk te wekken bevoegd te zijn om een voertuig te besturen, en zich aldus te onttrekken aan de strafrechtelijke en burgerrechtelijke gevolgen die voortvloeien uit het niet naleven van de wetgeving die het besturen van een voertuig voorbehoudt aan personen die in het bezit zijn van een rijbewijs of een gelijkwaardig document, en om zich te onttrekken aan de leer- en examenvoorwaarden die gelden voor het verkrijgen van een dergelijk rijbewijs, dit met minachting voor de veiligheid van anderen die deze wetgeving beoogt te beschermen (feiten meermaals gepleegd tussen 21.08.2017 en 09.10.2018); aan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, valsheid in handels-, bank-, of private geschriften te hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen, meer bepaald door valse documenten te hebben opgemaakt of doen opmaken, nagemaakt of doen namaken, vervalst of doen vervalsen, geheel of gedeeltelijk, met het bedrieglijk opzet hun ware identiteit te verbergen voor de ordediensten en de gerechtelijke autoriteiten en hun strafbare activiteiten te beschermen, het onwettig verblijf in België te vergemakkelijken, een appartement te kunnen huren (feiten gepleegd tussen 21.08.2017 en 26.06.2018); aan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, een paspoort, een document bedoeld in de wapenwet of een boekje te hebben nagemaakt of vervalst, en meer bepaald Belgische en Franse paspoorten die in telefoontaps worden vermeld en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden gebruik gemaakt te hebben van het valse stuk wetende dat het vervalst was (feiten gepleegd tussen 21.08.2017 en 09.10.2018); aan in het openbaar een

naam die u niet toebehoort, aangenomen te hebben (feit gepleegd tussen 21.08.2017 en 09.10.2018) en aan betrokken te zijn geweest bij een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het inonderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met een gevangenisstraf van 3 jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft (feit gepleegd tussen 21.08.2017 en 09.10.2018). Tevens werd uw onmiddellijke aanhouding bevolen.

U ondergaat momenteel uw negende detentie in België. Sinds uw aankomst werd u 5 maal strafrechtelijk veroordeeld voor diverse ernstige misdrijven, waaronder deelname aan criminele organisaties, mensensmokkel, valsheid in geschriften en heling van documenten. Ondanks herhaalde kansen, zoals straffen met uitstel, elektronisch toezicht en voorwaardelijke invrijheidstelling, bleef u zich hardnekkig bezondigen aan gelijkaardige strafbare feiten. Uw strafrechtelijk parcours getuigt van een structurele en volgehouden miskenning van de Belgische rechtsorde, waarbij geen enkele opgelegde maatregel of gunstmaatregel tot gedragsverbetering heeft geleid. De straffen die u in het verleden werd opgelegd, hebben duidelijk geen afdoende indruk gemaakt.

Tussen 22.07.1997 en 22.08.2002 maakte u zich schuldig aan valsheid in geschrifte, oplichting en heling. Bij een huiszoeking in het appartement waar u en een mededader verbleven, werd een groot aantal identiteitsdocumenten en paspoorten aangetroffen die afkomstig waren van woninginbraken en gauwdiefstallen alsook blanco verblijfskaarten afkomstig van inbraken in gemeentehuizen en een 200-tal pasfoto's. Daarnaast werd op het appartement ook al het materiaal aangetroffen om valse documenten aan te maken zoals valse stempels en takszegels. Het grootste gedeelte van de documenten die bij de huiszoeking werden aangetroffen betroffen echter volledig valse of vervalste documenten. Onderzoek toonde aan dat deze laatste documenten werden vervaardigd met een offset drukpers wat wijst op het georganiseerde karakter van de vervalsing waarbij op grootschalige wijze documenten werden aangemaakt. Verschillende identiteitsdocumenten waren afkomstig van diefstallen in gemeentehuizen en gauwdiefstallen. U ontkende iets te maken te hebben met de in het appartement aangetroffen stukken. Dit werd echter tegengesproken door verschillende elementen in het strafdossier. Bovendien werden niet alleen op het appartement maar ook in uw voertuig gelijkaardige gestolen en vervalste identiteitsdocumenten aangetroffen als deze die werden aangetroffen op het appartement. Verder onderzoek wees uit dat de valse documenten werden opgesteld om daarmee bij financiële instellingen oplichtingen te kunnen plegen. De vervalsingen en de daarmee gepaard gaande oplichtingen en pogingen tot oplichting werden gepleegd volgens een goed voorbereide structuur waarbij u en uw mededaders gebruik maakten van Afrikaanse stromannen die met de vervalste stukken rekeningen openden en het geld van rekeningen afhaalden. Het grote aantal aangetroffen gestolen en valse identiteitsdocumenten en de grootschalige wijze waarop deze valse documenten werden aangemaakt met behulp van een offset drukpers wees op het georganiseerde karakter van de activiteiten. De feiten werden bewezen verklaard. Uit het vonnis van de Correctionele rechtbank van Antwerpen d.d. 22.02.2005 blijkt: "De feiten zijn ernstig en wijzen in hoofde van beklaagden op een frauduleuze ingesteldheid en een gebrek aan respect voor andermans eigendom. Het in omloop brengen van valse identiteitsdocumenten en de daarmee gepaard gaande feiten van oplichting schaden het noodzakelijke vertrouwen in het financiële geldverkeer en in de financiële instelling." U werd voor deze feiten veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 jaar met uitstel voor een termijn van 5 jaar uitgezonderd 18 maanden effectieve gevangenisstraf.

Uw eerste veroordeling was nog niet uitgesproken of u pleegde alweer gelijkaardige feiten. De feiten speelden zich af tussen 31.12.2004 en 18.01.2008. Twee medeplichtigen werden ervan beschuldigd betrokken te zijn geweest in een circuit van mensensmokkel waarbij personen vanuit de Democratische Republiek Congo op illegale wijze naar België werden overgebracht. Hierbij zouden zij gebruik gemaakt hebben van valse stukken die door u geleverd werden. Bij huiszoeking op uw adres werden diverse documenten aangetroffen, waaronder talrijke vervalste stukken en een gestolen Belgisch Bewijs van Inschrijving in het Vreemdelingenregister. U kon omtrent de aanwezigheid van deze documenten in uw woning geen enkele verklaring geven. Naderhand verklaarde u dat deze documenten niet van u waren, maar van een zekere "J.", aan wie u uw appartement zou hebben verhuurd. Aan de verklaring dat u onderverhuurde aan "J." die u niet verder kon identificeren, werd geen geloof gehecht. Dat u weldegelijk actief was in de mensensmokkel bleek tevens uit het gevoerde financieel onderzoek. Hoewel u naar eigen zeggen geen of nauwelijks financiële inkomsten genoot, stelden de speurders transacties vast op uw bankrekeningen voor in totaal 46.830 euro en dit in minder dan 6 maanden tijd. Uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Antwerpen d.d. 09.03.2009 blijkt: "De feiten zijn ernstig en vermengen zich in hoofde van alle drie beklaagden tot eenzelfde opzet, zodat maar één straf dient opgelegd te worden. Beklaagden handelden zonder scrupules waarbij zij enerzijds misbruik maakten van de kwetsbare positie waarin hun slachtoffers zich bevonden en anderzijds het maatschappelijk systeem ondermijnden door het creëren en gebruiken van valse paspoorten en documenten." De Correctionele Rechtbank van Antwerpen

veroordeelde u op 09.03.2009 tot een gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel voor een termijn van 5 jaar uitgezonderd 1 jaar effectief.

Nog steeds was u niet onder de indruk van de gerechtelijke tussenkomsten en ging u onverstoord verder met het plegen van gelijkaardige strafbare feiten. Zo maakte u tussen 01.01.2010 en 04.05.2010 wederom deel uit van een criminele organisatie en die zich bezighield met mensensmokkel. Op basis van het strafonderzoek stond vast dat er een criminele organisatie actief was die mensensmokkelactiviteiten organiseerde. De organisatie bracht de slachtoffers, voornamelijk Afghanen, via Oekraïne of Iran de Europese Unie binnen waarbij ze onder meer via Roemenië en Frankrijk of via Turkije en Italië door het Antwerpse luik van de organisatie werden overgebracht naar voornamelijk Zweden, Noorwegen en Denemarken. Uit de telefoontaps en de verklaringen van diverse betrokkenen naar aanleiding van de onderschepte transporten kwam naar voor dat er een uitgebreide taakverdeling bestond tussen de leden van de organisatie. Sommige leden zorgden voor de organisatie van het transport en de verzorging van buitenlandse contacten, anderen zorgden voor de aanlevering van de slachtoffers, sommigen zorgden voor het onderbrengen van de slachtoffers op onderduikadressen, andere leden zorgden dan weer voor het ronselen van chauffeurs, enkelen zorgden voor de aanmaak van valse documenten en de leider zorgde voor financiële aspecten. Het oogmerk van de organisatie was het verwerven van vermogensvoordelen. Er werd gebruik gemaakt van listige kunstgrepen en bedreigingen, van valse identiteitsdocumenten, huurvoertuigen, onderduikadressen en sommige deelnemers veranderden veelvuldig hun gsm-oproepnummer. De deelnemers maakten gebruik van codetaal wanneer ze met elkaar belden. De illegalen kregen voor bepaalde trajecten valse identiteitsdocumenten ter beschikking die daarna weer werden afgenomen en tijdens de reis werden ze bedreigd of mishandeld. De leden van de criminele organisatie verleenden hun medewerking louter uit winstbejag. De betalingen gebeurden door de slachtoffers of hun familie die geld ter beschikking stelden in Afghanistan of Pakistan. Bij een gelukt transport werden deze gelden vrijgegeven via een "Hawalabanksysteem", zijnde een ondergronds banksysteem. Men maakte misbruik van de precare situatie van de slachtoffers, die omwille van hoofdzakelijk economische omstandigheden trachtten te ontsnappen aan de armoede in hun land van herkomst en een nieuw leven wilden opbouwen in Europa. Veel van deze slachtoffers waren analfabeet en beheersten enkel een lokale taal, wat hun volstrekt hulpeloos maakte. U maakte deel uit van deze criminele organisatie en maakte u schuldig aan het misdrijf mensensmokkel. Uw taak bestond erin te zorgen voor de valse identiteitsdocumenten. U vervaardigde de valse identiteitskaarten en handelde via een tussenpersoon die men 'het Afrikaantje' of 'het Afrikaantje met baard' noemde. Zelf stond u bekend als '(...)' omwille van uw lengte van ongeveer 2 meter. De vervalsingen waren van goede kwaliteit zoals bleek uit onderschepte telefoongesprekken. Medebeklaagden verklaarden onder meer dat de documenten door 'het Afrikaantje' werden geleverd, die ze op zijn beurt bekwaam van '(...)'. Soms verkocht '(...)' paspoorten. Tijdens de huiszoeking op uw adres werden een aantal fotokopieën (ook kleurenkopieën) van identiteitskaarten van andere personen aangetroffen. De uitleg die u daaraan gaf, werd niet geloofwaardig bevonden. Uit het geheel van verklaringen, herkenningen, taps, observaties en de resultaten van de huiszoekingen, bleek dat u instond voor het aanmaken van de vervalste identiteitsdocumenten die de Afghanen zouden toelaten een lidstaat van de Europese Unie binnen te komen en er te verblijven en dit in de periode van 01.01.2010 tot 04.05.2010. De feiten zijn zeer ernstig, er werd enkel snel persoonlijk geldgewin nagestreefd en dit ten koste van mensen die zich in een precare situatie bevonden. Er werd geen rekening gehouden met de fysische en psychische integriteit van de slachtoffers. Door deze mensensmokkel kwamen een heleboel mensen op illegale wijze in Europa terecht waarover de overheid geen controle heeft en die gelet op hun gebrek aan scholing en talenkennis nietbij machte zijn om op behoorlijke wijze in hun levensonderhoud te voorzien, waardoor ze in het illegale arbeidscircuit terecht komen met economisch uitbuiten en onmenselijke situaties tot gevolg. Op 31.07.2013 veroordeelde het Hof van Beroep van Antwerpen u voor uw aandeel in voormelde feiten tot een gevangenisstraf van 2 jaar.

Op 29.06.2015 kende de strafuitvoeringsrechtbank van Antwerpen u een voorwaardelijke invrijheidstelling toe, deze kende een daadwerkelijke aanvang op 03.07.2015. Het strafrestance werd bepaald op 1070 dagen en u zou definitief vrijkomen op 01.07.2020. Al vrij snel na de toekenning van deze voorwaardelijke invrijheidstelling, nam u uw criminele activiteiten weer op waardoor de voorwaardelijke invrijheidstelling later nog herroepen werd.

Op 07.01.2021 werd u door het Hof van Beroep te Brussel immers veroordeeld (op beroep tegen CR Brussel d.d. 27.04.2018) voor gelijkaardige feiten gepleegd in de periode van 01.01.2016 tot 21.03.2017.

Het strafonderzoek werd opgestart naar aanleiding van politie-informatie waaruit bleek dat A. L., die in 2014 veroordeeld werd voor valsheid in geschrifte en lidmaatschap van een criminele organisatie, nog steeds actief zou zijn in de handel in valse documenten. Vanaf 30.05.2016 werd het nummer dat A. gebruikte, afgeluisterd en afgetapt. Dit leidde tot het afluisteren en aftappen van andere nummers die door A. en zijn contacten gebruikt werden. Er werden ook observaties en een discrete visuele controle uitgevoerd. Uit de telefoontaps is o.a. gebleken dat A. valse documenten vervaardigde die hij aan anderen, waaronder u, verkocht. A. verklaarde dat de matrijzen voor het vervaardigen van de vervalsingen hem bezorgd werden

door "D.", een Congolees met een lange gestalte wonend in Antwerpen. Hij verklaarde dat het telefoonnummer van deze persoon in het adresboek van zijn witte Nokia-gsm stond, onder de naam "D.". U werd uiteindelijk pas in maart 2017 geïdentificeerd. Op 20.03.2017 werd u aangehouden en diezelfde dag werd een huiszoeking op uw adres uitgevoerd. Analyse van de twee computers die in uw woning in beslag werden genomen, onthulde niet alleen de aanwezigheid van programma's voor fotobewerking (zoals Photoshop) en een programma waarmee bestanden permanent kunnen worden verwijderd, maar ook een groot aantal afbeeldingen van identiteitskaarten, verblijfsvergunningen, rijbewijzen en paspoorten. Daarnaast werden modellen van identiteitsdocumenten zonder foto's aangetroffen, evenals een afbeelding met pasfoto's en een notitie met diverse persoonlijke gegevens, waaronder een naam, voornaam en handtekening. Ook werd vastgesteld dat er op het internet werd gezocht naar "(zelfklevende) hologrammen" en dat er foto's aanwezig documenten op ware grootte op de harde schijven van beide computers stonden. Bovendien bleek uit het telefonisch onderzoek dat u talrijke telefoongesprekken had gevoerd en berichten had uitgewisseld met A. over valse documenten, die duidelijk verder gingen dan het helpen van familie of landgenoten, en duidelijk betrekking hadden op handel in valse documenten, bestemd voor kandidaat migranten. In deze gesprekken was bovendien duidelijk sprake van identiteitsdocumenten en geld. Bovendien werden sommige van de identiteitsdocumenten in kwestie teruggevonden in de informatica-apparatuur van A. U had duidelijk geen lessen getrokken uit uw eerdere veroordelingen, maar ging door met uw criminele activiteiten. U zag duidelijk de ernst en de omvang van de feiten niet in en bleef uw eigen aandeel minimaliseren. Het Hof achtte de feiten van mensensmokkel, valsheid in geschrifte in het kader van een criminele vereniging bewezen in uw hoofd en veroordeelde u op 07.01.2021 tot een gevangenisstraf van 4 jaar. Daarnaast werd u voor een periode van 10 jaar ontzet uit de rechten voorzien bij artikel 31 lid 1 van het Strafwetboek.

Op 14.08.2023 werd u door het Hof van Beroep te Brussel opnieuw veroordeeld voor gelijkaardige feiten. Voor de feiten gepleegd tussen 21.08.2017 en 27.04.2018 kreeg u een bijkomende gevangenisstraf van 2 jaar, aangezien deze handelingen deel uitmaakten van hetzelfde strafbare opzet als de feiten waarvoor u al veroordeeld was op 07.01.2021 door hetzelfde Hof. Voor de feiten gepleegd tussen 28.04.2018 en 09.10.2018 werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 jaar. Daarnaast werd u voor een periode van 7 jaar ontzet uit alle rechten vermeld in artikel 31, lid 1, van het Strafwetboek en tot het verlies van het stemrecht bedoeld in artikel 31, lid 2, van het Strafwetboek en werd uw onmiddellijke aanhouding bevolen. Het strafonderzoek begon naar aanleiding van politieinformatie over een internationale organisatie die valse identiteitsdocumenten verspreidde, vooral in de Brusselse regio. Telefonieonderzoek wees uit dat u bij deze criminele groep betrokken was. Bij een huiszoeking uitgevoerd in uw woning werden talrijke voorwerpen gevonden die gebruikt kunnen worden voor het vervalsen van identiteitsdocumenten voor grensoverschrijdende reizen. Er werden verkreukelde kopieën gevonden van identiteitspagina's van paspoorten met administratieve gegevens, afgedrukt op standaard wit papier zonder identiteit en hetzelfde document, maar waar de pagina's met dezelfde gegevens aangevuld werden met verschillende namen en voornamen, evenals vellen doorzichtig kleefpapier waarop de identiteitsfoto van een persoon meerdere keren werd afgedrukt in verschillende formaten. Het onderzoek van uw gsm leidde tot de ontdekking van foto's van 3 paspoorten (2 Congolese en een Tanzaniaanse), een Rwandese identiteitskaart en foto's van derden die niets met u te maken hadden. Ook verhoren van enkele klanten van de organisatie bevestigden uw rol in het vervalsen van documenten. U pleegde de feiten met het oogmerk om direct of indirect financieel voordeel te behalen. Uit de analyse van de telefonie bleek onomstotelijk dat u handelende om uzelf te verrijken. Bepaalde klanten bevestigden ook dat zij u hadden betaald om vervalsingen te produceren. Uit de analyse van telefoongesprekken bleek eveneens dat u ook had geholpen om minderjarige vreemdelingen op het Belgisch grondgebied binnen te laten. Dit werd duidelijk uit telefoongesprekken van o.a. 02.09.2018, waarin u vroeg "et pour le petit?" (vrije vertaling: "en voor de kleine?"). Wanneer u tijdens het onderzoek werd herinnerd aan deze communicaties, zei u gewoon dat u het niet meer wist of dat u het zich niet meer herinnerde. In het kader van deze criminele organisatie hebt u niet geaarzeld om op zeer omvangrijke wijze mensensmokkel te organiseren, waarbij u gedurende bijna 14 maanden systematisch misbruik maakte van de uiterst kwetsbare situatie van de meerderheid van Afrikaanse volwassenen, maar ook van minderjarigen, met als enig doel winst te maken. Dergelijke feiten tonen niet alleen uw misprijzen voor de betrokken personen, die hoge bedragen moesten betalen gezien de precaire omstandigheden waarin zij zich meestal bevonden, maar ook voor de Belgische Staat, die opzettelijk werd misleid waardoor zij geen coherent beleid kon voeren. Dergelijke situaties kunnen bovendien een overmatige druk uitoefenen op de overheidsfinanciën en daarmee op de samenleving als geheel, aangezien deze personen in precaire situaties vaak geen andere keuze hebben dan een beroep te doen op overheidsbijstand. De rechter achtte bewezen dat de groep waaraan u deelnam een criminele organisatie was. Het was duidelijk dat u beslissingen nam met betrekking tot de aard, de kwaliteit en de prijzen van de documenten. U nam beslissingen om de goede werking van de verenigingen te waarborgen. Dat u binnen de structuur, een beslissende rol had bleek duidelijk uit de analyse van de telefoongesprekken. Er kon echter niet vastgesteld worden dat u een leidende rol had binnen de organisatie. U vervalste niet alleen paspoorten, maar een breed scala aan documenten. Daaronder bevonden zich Belgische, Franse, Italiaanse, Congolese en Angolese identiteitskaarten en rijbewijzen, verblijfskaarten, Schengenvisa (Italiaans en Portugees), loonfiches, arbeidsovereenkomsten, attesten van goed gedrag en zeden, geboortecertificaten, overlijdensakten, huwelijksakten, schoolrapporten,

bankkaarten en SISkaarten. Uw methoden varieerden van eenvoudige kopieën tot het hergebruiken van beveiligingselementen via technieken zoals "ponçage", alsook de creatie van volledig valse documenten met behulp van computers en kleurprinters. U paste bovendien foto's of vingerafdrukken aan, afhankelijk van de behoeften van uw klanten. U gaf uiteindelijk toe documenten te hebben vervalst en erkende daarmee bij te hebben gedragen aan mensensmokkel. Het Hof merkte op dat de spijtbetuigingen van de meeste beklaagden, waaronder uzelf, zeer laat kwamen. Uw bekentenissen volgden pas tijdens de laatste terechtzitting van het Hof, tot dat moment had u alles tot in detail betwist.

Uw langdurige en herhaalde betrokkenheid bij de vervaardiging en verspreiding van valse identiteitsdocumenten, evenals uw actieve deelname aan mensensmokkel, wijzen op een diepgewortelde criminele ingesteldheid en een volstrekt gebrek aan respect voor de regels. De feiten die u gepleegd heeft, zijn uitermate ernstig. Mensensmokkel is een groeiend probleem en vormt voor criminele organisaties een lucratief middel om geld te verdienen aan het illegaal vervoeren en onderbrengen van migranten op het grondgebied van de Europese Unie. De grote verscheidenheid aan documenten die u heeft vervalst - waaronder identiteitskaarten, verblijfskaarten, paspoorten, rijbewijzen, loonfiches, diploma's en zelfs gerechtelijke attesten - getuigt van een doorgedreven expertise en berekende werkwijze. Dergelijke vervalsingen ondermijnen fundamentele pijlers van de rechtsstaat, zoals identiteitscontrole, sociale zekerheid, onderwijs, justitie en het migratiebeleid. Ze creëren een ernstig maatschappelijk risico, aangezien deze documenten toegang kunnen verlenen tot rechten, voorzieningen en grondgebied waarvoor men in werkelijkheid niet in aanmerking komt. Het feit dat de meest recente veroordeling betrekking heeft op gebeurtenissen uit 2018, doet geen afbreuk aan het actuele, reële en voldoende ernstige gevaar dat u vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving. U pleegde de hierboven beschreven feiten over een periode van meer dan twintig jaar, van juli 1997 tot oktober 2018. Ondanks herhaalde gerechtelijke tussenkomsten, sancties, begeleiding en kansen tot gedragsverandering, heeft u zich telkens opnieuw schuldig gemaakt aan gelijkaardige ernstige strafbare feiten. Het is dan ook niet onredelijk om uit het gegeven dat u zich herhaaldelijk liet inschakelen in een internationaal opererende criminele organisatie met het oog op onwettig financieel gewin, af te leiden dat u een sociaal gevaarlijke ingesteldheid heeft. U hebt meermaals bewezen bereid te zijn om geld te verdienen door misbruik te maken van de uiterst kwetsbare situatie waarin uw slachtoffers zich bevonden, en u heeft er daarbij nooit voor teruggedeinsd om leugenachtige en ongeloofwaardige verklaringen af te leggen tegenover politie en justitie. Er ligt bovendien geen enkel element voor waaruit blijkt dat dit gevaar inmiddels zou zijn geweken. Integendeel, uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving. Gelet op uw talrijke veroordelingen voor gelijkaardige feiten wordt vastgesteld dat u niet de intentie vertoont om uw gedrag te verbeteren.

Uw raadsman verwees naar het gegeven dat u reeds penitentiare verloven en uitgaansvergunningen kreeg, onder andere om de begrafenis van een familielid bij te wonen, en voor psychologische begeleiding. Het feit dat u reeds uitgaansvergunningen en penitentiare verloven verkregen hebt die schijnbaar zonder problemen verlopen zijn, wil echter geenszins zeggen dat u geen gevaar meer zou vormen voor de openbare orde. Het is immers in uw eigen belang dat u zich gedraagt tijdens deze uitgangen. Uitgaansvergunningen en penitentiare verloven zijn normaal gezien ook aan strikte voorwaarden onderworpen waardoor het moeilijk is om tijdens dergelijke uitgaansvergunningen te recidiveren.

U verklaarde in uw hoorrecht dat u zich bewust bent van uw fouten. Daargelaten de vraag in welke mate uw spijtbetuigingen als oprecht kunnen worden aangenomen, doen deze geen afbreuk aan de zwaarwichtigheid van de feiten en bieden zij geen waarborg dat u zich niet opnieuw zou kunnen inlaten met gelijkaardige feiten.

Het gegeven dat u tijdens uw detentie onder andere taalopleidingen volgde, deelneemt aan ateliers, werkzaam bent in de keuken, een werkbelofte voorlegt, psychologische begeleiding krijgt, regelmatig de protestantse eredienst bijwoont, als tolk fungeert bij de katholieke diensten, referentiebrieven voorlegt en als verantwoordelijke zou voorgedragen zijn bij tussenkomsten voor medege-detineerden, wijst er niet noodzakelijkerwijze op dat u tot inkeer bent gekomen of dat er sprake is van een substantiële gedragswijziging die afbreuk vermag te doen aan het ernstig reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde. Er kan opgemerkt worden dat ondanks het volgen van de opleiding "omgaan met conflicten" op 23.06.2017, u daarna strafbare feiten bleef plegen. Immers, tussen 21.08.2017 en 09.10.2018 was u opnieuw betrokken bij mensensmokkel, zelfs van minderjarigen. Dit toont aan dat de gevolgde opleiding u toen geen nieuwe inzichten heeft gebracht noch een positieve gedragsverandering teweeg bracht. U kreeg al tal van kansen (waaronder straffen met uitstel, E.T., voorwaardelijke invrijheidstelling), werd begeleid en had meermaals de kans zich te herpakken, maar heeft telkens nagelaten hiervan daadwerkelijk gebruik te maken. Gezien dit patroon rijst de terechte twijfel of een wezenlijke gedragsverandering thans te verwachten valt.

Uw raadsman stelt dat u zich inzet voor de Congolese gemeenschap via uw lidmaatschap van de VZW Afrika in Vlaanderen en als voorzitter van de vzw Jeugd van de Congolese gemeenschap in Antwerpen (J.C.C.A.), een vereniging die jongeren zou motiveren om zich in België te integreren en hun weg te vinden. Uit het

strafdossier blijkt echter dat u herhaaldelijk veroordeeld werd voor strafbare feiten waarbij het misbruik werd gemaakt van kwetsbare personen in precare situaties, onder wie ook meerderjarige en minderjarige Congolezen. Dit werpt onvermijdelijk een schaduw over het door uw raadsman geschetste beeld van maatschappelijk engagement.

De vaststelling dat u sinds u in België verblijft, reeds 5 maal strafrechtelijk veroordeeld werd voor gelijkaardige criminele feiten, wijst er op dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt dan ook een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Ingevolge de ernst van de door u gepleegde feiten en hun herhalend karakter kan geconcludeerd worden dat u momenteel een ernstig gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde.

Overeenkomstig artikel 62§1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft eenieder het recht om gehoord te worden vooraleer jegens hem of haar een nadelige.

individuele maatregel wordt genomen. Op 10.02.2025 werd u in de gevangenis van Haren tijdens een gesprek met de terugkeerbegeleider op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen. Er werd u toegelicht dat, er ook een verwijderingsmaatregel met inreisverbod jegens u genomen kon worden. Er werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren.

Op 12.02.2025 verzocht u een uitstel van 2,5 maand voor het binnenbrengen van de vragenlijst hoorrecht en de bijhorende documenten. U werd op 25.02.2025 een 2de keer gehoord in de gevangenis van Haren naar aanleiding van uw verzoek en er werd u een uitstel toegekend tot 14.03.2025.

Op 12.03.2025 maakte uw raadsman per mail volgende documenten over: de ingevulde vragenlijst hoorrecht; uw verblijfskaart; Belgische identiteitskaart van M. N. en van N. T. K. L. M. C.; geboorteakte van N. K. A. B.; inlichtingen met betrekking tot een hypothecaire lening met als ontlener N. M. d.d. 11.05.2019; simulatie woonkrediet Vlaams Woningfonds; gezinssamenstelling op 30.11.2019; maatschappelijke enquête met het oog op voorwaardelijke invrijheidstelling, penitentiaal verlof, elektronisch toezicht d.d. 21.12.2023; akkoord d.d. 24.08.2023 m.b.t. verzoek om overmaking van gelden gevangenis Haren; attest van tewerkstelling in de keuken van de gevangenis van Haren met reglement; referentiebrief aalmoezenier gevangenis Sint Gillis en Haren; referentiebrief Zuster Hélène NTOMBO d.d. 20.10.2023; Attest tot volgen van Cursus Frans (ADEPPI) d.d. 12.01.2024; Deelcertificaat omgaan met conflicten d.d. 23.06.2017 Brusselaar; Attest van inburgering d.d. 27.10.2015; studentenkaart Encora geldig van 01.09.2019 tot 31.08.2020; Encora bib-kaart; beëindiging van een beroepsopleiding RVA: basisopleiding automechanica van 05.01.2015 tot 29.05.2015; attest deelname Atelier Radio (FAMD/SMBG); uitnodiging afsluiting Atelier Radio (FAMD/SMBG); uitnodiging Concert - Service Laïque d'aide aux justiciables et aux victimes de l'arrondissement judiciaire de Bruxelles SLAJ-V asbl d.d. 12.06.2024; music projects for Brussels, stagebelofte Bozar d.d. 25.01.2024; Brief t.a.v. de directie van gevangenis Haren d.d. 31.10.2023; CV; inschrijving ACTIRIS Brussel 03.02.2025 als werkzoeker – tijdelijk onbeschikbaar; mail d.d. 06.10.2022 van Jobcoach; mail sollicitatiegesprek ATLAS COPCO; brief-belofte contract onbepaalde duur Café INGETA d.d. 25.02.2020 en d.d. 02.10.2019; attest vzw APRES d.d. 18.08.2024; verklaring op eer vzw BILENGE d.d. 11.10.2022; verklaring op eer vzw Afrika in Vlaanderen d.d. 23.11.2020; verklaring op eer vzw Jeugd van de Congolese gemeenschap in Antwerpen; brief d.d. 30.11.2022 van de secretaris Congolese gemeenschap van Antwerpen in België; maandelijkse overschrijvingen; schrijven M. N. d.d. 11.03.2025; schrijven L. N. d.d. 11.03.2025.

U verklaarde in het hoorrecht ingevuld op 04.03.2025 dat uw moedertaal Lingala is; dat u Frans en Nederlands kan lezen, schrijven en spreken; dat u ook het Engels en 4 nationale talen van de Democratische Republiek Congo kent; dat u in België bent sinds 1992; dat u enkel in het bezit bent van uw Belgische verblijfskaart, geldig tot 23.07.2025; dat u in goede gezondheid bent, evidente reden voor u waardoor u kon werken in de keuken van Haren, zonder een dag verlof te nemen en zonder excuus met de dienst van de keuken (onleesbaar); dat u voor uw opsluiting in de gevangenis woonachtig was op het adres (...) Antwerpen bij uw familie; dat u een duurzame relatie hebt met M. N. (tel.: (...), zie kopie sociale enquête uitgevoerd door de sociale dienst in opdracht van de PSD - onleesbare naam); dat zij ook woont op het adres (...) Antwerpen, met jullie 2 gezamenlijke kinderen; dat u een minderjarig kind hebt in België: N. K. A.; dat hij ook op het adres (...) Antwerpen woont (zie attest van het versturen van 100 of 150 euro dat u stuurt van uw geld verdiend door uw werk in de gevangeniskeuken) maar dat u hem niet wil spreken betreffende uw detentie in de gevangenis; dat u enkel minderjarige kinderen hebt in België; dat u familie hebt, namelijk een zus en een broer en dat uw oudste zus die hier in België was, gestorven is; dat u een broer en een zus hebt in Angola, maar dat u geen contact met hen hebt, dat u sinds lang geen nieuws hebt, en dat u hun gegevens niet meer

hebt; dat u een attest hebt van mechaniek (VDAB); dat u een attest hebt van de inburgeringscursus, dat u een attest hebt van Communicatie (niet leesbaar), Nederlandse school (ENCORA) + info uit de mail van uw raadsman; dat u gewerkt hebt in het Erasmusziekenhuis; dat u verschillende werken gedaan heb, zie uw CV: horecabeheerder (niet leesbaar) Minafia (niet leesbaar) 41 (...)straat 20, zie ook mail advocaat; dat u gewerkt hebt in de Democratische Republiek Congo (bureauwerk: secretaris); dat u niet in een ander Europees land gewoond hebt; dat u niet veroordeeld/opgesloten bent in een ander land dan België; dat u redenen hebt om niet terug te keren naar Congo, namelijk dat België alles voor u voorstelt, dat u hier een familie gesticht hebt, dat u Congo verlaten hebt wegens de onbestaande mensenrechten, dat Congo een politiek instabiel land is, vandaag onder de controle van M23, dat uw kinderen hun studies hier dienen te beëindigen, dat ze bovendien Belg zijn. Verder verklaarde u nog dat het parcours van een mens vol met obstakels is, dat u zich vandaag bewust bent van uw fouten en dat de administratie van de penitentiaire instelling dit zal bevestigen; dat u voor uw arrestatie diezelfde maand diende te beginnen werken en dat u in 2019, gedurende de maand juli, tot uw arrestatie op 24.11.2022, met de hulp van een (onleesbare) partner van de VDAB leerde uw kwaliteiten te kennen en jullie erin geslaagd waren om werk te vinden, na het afleggen van Nederlandse testen. In het kort: het verleden had zijn plaats gevonden in de vuilbak, zie de liefde die ik heb voor mijn zoon A., zie bijgevoegde verklaringen van de aalmoezenier en het hoofd van de keukenservice.

Op 27.03.2025 werden volgende documenten overgemaakt: schrijven directie gevangenis Haren d.d. 18.03.2025; Attest VZW APRES d.d. 18.09.2024; inschrijving CVO Brussel Medewerker spoelkeuken; gevangenisbriefje Haren; schrijven aalmoezenier gevangenis Sint-Gillis en Haren; schrijven/rapport Comité d.d. 26.09.2024.

Op 12.05.2025 werden volgende documenten overgemaakt: certificaat van de opleiding medewerker spoelkeuken afgegeven door het Centrum voor volwassenonderwijs Brussel op 01.04.2025 en een geschreven werkbepaling (gelegenheidsarbeid – fruitteelt).

U verklaarde in uw hoorrecht d.d. 04.03.2025 een duurzame relatie te hebben met M. N. (geboren op (...) te Kinshasa, Belgische nationaliteit sinds 27.10.2011). Uit deze relatie zijn 2 kinderen geboren: N. T. K. L. M. C. (geboren op (...), Belgische nationaliteit) en N. K. A. B. (geboren op (...), Belgische nationaliteit). U gaf aan de intentie te hebben met M. N. te trouwen, maar wenste dit nog niet te doen vanwege uw opsluiting in de gevangenis. Mevrouw M. N. bezoekt u regelmatig in de gevangenis.

In het rijksregister staat u nog steeds geregistreerd als gehuwd met N. (gehuwd te Kinshasa op 01.01.1988). Uit de maatschappelijke enquête d.d. 21.12.2023 blijkt dat M. N. verklaarde dat N. overleden zou zijn, maar dat u niet officieel als weduwnaar geregistreerd staat. Voor zover bij de Administratie bekend, verbleef N. (althans onder die naam) nooit in België.

Uit het administratief dossier blijkt dat N. T. K. L. M. C., uw meerderjarige dochter, op de hoogte is van uw verblijf in de gevangenis, waar u sinds 24.11.2022 bent opgesloten. Zij bezoekt u echter niet. Uit een brief van haar, voorgelegd in het kader van de voorliggende beslissing, blijkt wel dat er regelmatig telefonisch contact is, dat er een goede relatie is en dat u financieel bijdraagt aan het huishouden.

Uw zoon N. K. A. is niet op de hoogte van uw detentie. Om hem te beschermen, is besloten te liegen over de situatie en te zeggen dat u werkt in Parijs. Ook hij bezoekt u dus niet in de gevangenis. U stelde wel regelmatig telefonisch contact met hem te hebben. Uw raadsvrouw verklaarde dat u uw kinderen zag tijdens het penitentiair verlof dat u kreeg om een begrafenis van een familielid bij te wonen en dat u er op rekent penitentiair verlof te krijgen om de verjaardag van uw zoon te kunnen bijwonen in februari 2026.

Het wordt niet betwist dat u zich kan beroepen op een gezins- en familieleven in de zin van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) met hen en dat onderhavige beslissing een inmenging vormt in uw recht op een gezinsleven. De bescherming van de openbare veiligheid en het voorkomen van strafbare feiten, rechtvaardigen deze inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van het gezinsleven. U heeft door uw persoonlijk gedrag een ernstige aanslag gepleegd op de openbare orde. De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Uw partner en jullie gemeenschappelijke kinderen hebben de Belgische nationaliteit. Niettemin blijkt uit uw administratief dossier niet dat uw gezinsleven uitsluitend in België kan worden uitgeoefend. Hoewel het gezin hier geworteld is, is niet aangetoond dat het voor hen onmogelijk zou zijn om u – indien zij dat wensen – te volgen naar het buitenland en het gezinsleven aldaar voort te zetten. Noch uit uw administratief dossier, noch uit de stukken die u naar aanleiding van deze beslissing hebt voorgelegd, blijken objectieve belemmeringen, zoals ernstige medische of sociale omstandigheden, die dit onmogelijk maken. Dat uw partner sinds 1995 in

België verblijft, jullie gemeenschappelijke kinderen in België geboren zijn en zij allen de Belgische nationaliteit hebben, betekent niet dat zij zich elders niet zouden kunnen aanpassen. Uw partner is net als u geboren in de Democratische Republiek Congo en zij heeft er volgens het verslag van de maatschappelijke enquête d.d. 21.12.2023 nog familie (o.a. een tante en een oudere zus). Uit de maatschappelijke enquête d.d. 21.12.2023 blijkt dat uw partner toen reeds 18 jaar 28 uren per week werkte als logistiek medewerker in een woonzorgcentrum. Het is niet uitgesloten dat zij ook in Congo gelijkaardig werk zou kunnen vinden. Er liggen evenmin concrete elementen voor die aantonen dat uw zoon zijn scholing niet zou kunnen voortzetten buiten België. Voor zover blijkt uit het administratief dossier, heeft hij geen nood aan gespecialiseerd onderwijs, noch een gespecialiseerde infrastructuur die elders niet te vinden zou zijn. Uw partner en kinderen zouden makkelijk contact met vrienden en/of familie in België kunnen onderhouden aangezien zij het grondgebied vrijelijk kunnen in- en uitreizen. Indien uw partner u wenst te volgen, kan opgemerkt worden dat er nog voldoende tijd is om één en ander te regelen, het duurt immers nog meerdere jaren alvorens u uw strafeinde bereikt. Er ligt geen stuk voor waaruit blijkt dat, niettegenstaande de praktische moeilijkheden die bestaan, het onmogelijk zou zijn het gezinsleven in Congo of elders verder te zetten, nadat u aan Justitie voldaan hebt.

Uw oudste dochter is reeds meerderjarig. Uit de maatschappelijke enquête d.d. 21.12.2023 blijkt dat zij toen (en mogelijks nog steeds) aan de AP Hogeschool Antwerpen 'Business & Languages' studeerde. Ondanks het gegeven dat uit haar schrijven afgeleid kan worden dat jullie een goede relatie hebben, blijkt niet dat er sprake is van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie tussen uw dochter en u. Zelfs als haar moeder en broer ervoor zouden kiezen u te volgen, zou zij er voor kunnen kiezen in België te blijven, eventueel bij familie, en jullie van tijd tot tijd te gaan bezoeken en verder ook contact te onderhouden via de moderne communicatiemiddelen.

Uw partner en kinderen worden geenszins verplicht België te verlaten, zij kunnen er uiteraard ook voor kiezen in België te blijven en contact met u onderhouden via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar uw verblijfplaats in Congo of elders. Uit niks blijkt dat contact via telefoon en internet niet mogelijk zou zijn noch werd er voor uw kinderen of partner beletsel aangetoond om u te gaan opzoeken in Congo of elders. Dat het contact met uw kinderen en partner in dat geval moeilijker zal verlopen is enkel het gevolg van uw eigen crimineel gedrag. Er wordt niet aangetoond dat het gezin moeilijkheden zou ondervinden om verder in België te verblijven zonder uw aanwezigheid. Uw partner is nu ook, noodgedwongen, alleen verantwoordelijk voor de dagelijkse zorg over het gezin. U kan hen ook vanuit het buitenland financiële steun blijven geven.

Uw kinderen zullen hoe dan ook reeds gewend zijn aan uw afwezigheid thuis, het ontbreken van een normaal gezinsleven met u enaan kortstondige contacten, al dan niet tijdens een penitentiair verlof met u, waardoor uw vertrek uit België niet dezelfde ontwrichtendeimpact op hun leven zou hebben als de uitwijzing van een ouder die effectief samenwoont met zijn kinderen.

Hoewel het belang van het kind een primordiaal karakter heeft, heeft het daarom nog geen absoluut karakter. Bij de afweging van de verschillende op het spel staande belangen, neemt het belang van het kind een bijzondere plaats in. Die bijzondere plaats maakt het evenwel niet onmogelijk om eveneens rekening te houden met andere belangen (EHRM, 3 oktober 2014, nr. 12738/10, Jeunesse t. Nederland, par. 101; GwH 7 maart 2013, nr. 30/2013). Het EHRM ook verduidelijkt dat wanneer een verblijfs- en of verwijderingsmaatregel wordt getroffen ten aanzien van een ouder met vreemde nationaliteit wegens strafrechtelijke veroordelingen, de beslissing in de eerste plaats de dader van de strafbare feiten betreft. Bovendien blijkt uit de rechtspraak van het EHRM dat in zulke zaken de aard en ernst van het misdrijf of de strafrechtelijke antecedenten kunnen opwegen tegen andere criteria waarmee rekening moet worden gehouden (EHRM 11 december 2016, nr. 77036/11, Salem/Denemarken, § 76; EHRM 16 mei 2017, nr. 25748/15, Hamesevic/Denemarken, § 40 (niet-ontvankelijkheidsbeslissing)). Uit hetgeen supra besproken werd, blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die het opleggen van een inreisverbod van 10 jaar rechtvaardigen.

Zoals supra reeds uitvoerig uiteengezet, heeft u zich gedurende zeer vele jaren schuldig gemaakt mensensmokkel en het aanmaken en gebruik van allerlei valse documenten, zoals paspoorten, verblijfsvergunningen, rijbewijzen, loonfiches, et cetera. U werd 5 maal veroordeeld. Dit getuigt van weinig verantwoordelijkheidszin als partner en als vader. Het gegeven dat u kinderen en partner had in België heeft er u niet van weerhouden om op grote schaal en over een zeer lange periode uiterst ernstige feiten te plegen.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw familiale belangen geen voorrang hebben op het vrijwaren van de openbare orde. Dat uw contact moeilijker zal verlopen is enkel en alleen het gevolg van uw eigen misdadig gedrag. U heeft door uw persoonlijk gedrag een ernstige aanslag gepleegd op de openbare orde. De maatschappij heeft het recht zich te beschermen tegen mensen die door hun persoonlijk gedrag een gevaar betekenen voor anderen.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde. De samenleving heeft het recht zich te beschermen tegen mensen zoals u die alle regels met de voeten treden.

Het wordt niet betwist dat onderhavige beslissing een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is echter niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is dooreen of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

U bent in 1992, op 26-jarige leeftijd, in België aangekomen. U doorliep verschillende procedures en werd op 26.02.2002 toegelaten tot een verblijf van onbeperkte duur. U bent heden 59 jaar oud. U werd, zoals supra in detail weergegeven, meermaals veroordeeld voormensensmokkel en valsheid in geschriften en ondergaat momenteel uw negende detentie in België.

Het is inherent aan een langdurig verblijf dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u terug zou keren naar Congo. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijke uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten.

U kan via de moderne communicatiemiddelen contact onderhouden met uw vrienden en verwanten in België en zij zouden u, indiengewenst, kunnen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in uw thuisland dan wel in een derde land.

U stelde een inburgeringsattest behaald te hebben en Nederlandse en Franse lessen gevolgd te hebben. Gezien het uw intentie was om zich in België te vestigen, is het niet meer dan normaal dat u Nederlandse lessen, Franse lessen en een inburgeringscursus volgde.

Uit de voorgelegde stukken en verslagen blijkt dat u er verschillende hobby's op nahield. Zo was u in het verleden lid van een basketbalclub en was u actief lid bij verschillende socio-culturele organisaties (zie attesten vzw's). Sinds uw detentie in 2022 bezoek u regelmatig de protestantse en katholieke erediensten, waar u de aalmoezenier bijstaat in vertalingen van het Frans naar het Engels. Het is aannemelijk dat hobby's en religie voor u een stabiele factor vormen in een verder onrustige levensloop en dat ze een rol speelden in uw persoonlijke ontwikkeling. De betrokkenheid bij sportverenigingen, socio-culturele organisaties en de religieuze gemeenschap, staan niet op zichzelf maar kaderen in een bredere integratie in het sociale weefsel, opgebouwd doorheen jaren van verblijf in België. Niettemin moet worden vastgesteld dat deze sociale verankering, hoe waardevol ook, niet opweegt tegen het ernstig en actueel gevaar dat uitgaat van uw persoonlijk gedrag.

Uit Dolsis blijkt dat u tussen 24.11.2003 en 24.11.2004 gedurende één jaar gewerkt heeft bij het OCMW Antwerpen. In 2006 werkte u 27 dagen, in januari 2007 8 dagen en in december van datzelfde jaar 16 dagen. In 2008 tot en met 2009 was u opnieuw tewerkgesteld, van 01.01.2008 tot 31.12.2009. Vervolgens was u werkzaam tussen 15.09.2010 en 31.03.2011. Nadien was uw tewerkstelling beperkt tot korte periodes: 4 dagen in 2012, 3 dagen in 2018, 2 dagen in 2019 en 14 dagen in 2020. Gelet op deze fragmentarische en beperkte tewerkstelling, kan niet worden gesproken van een sterke economische binding met België. U hebt nooit in een langdurig dienstverband gewerkt. De bij herhaling gepleegde feiten tonen een hunker naar snel en gemakkelijk geldgewin. In plaats van een stabiele job te zoeken, maakte u misbruik van de preciaire situatie van anderen. Gelet op de herhaling van de feiten blijkt het niet uw intentie om een eerlijke en stabiele job uit te oefenen met respect voor de regels van het gastland. U stelde heden te werken in de gevangeniskeuken en legde een werkbepoofte voor. De voorgelegde werkbepoofte overtuigt niet, aangezien u jarenlang naliet stabiel werk te zoeken en herhaaldelijk koos voor crimineel gedrag boven legale arbeid. De tewerkstellingen en opleidingen die u in België gevolgd hebt, kunnen u alleen maar helpen bij het vinden van een job in Congo of elders.

Het gegeven dat uw partner een hypothecaire lening is aangegaan voor de aankoop van een woning te Antwerpen, kan voorliggende beslissing niet milderen. Indien uw partner u wenst te volgen nadat u aan justitie voldaan heeft, kan de woning verkocht worden.

Het wordt niet betwist dat een terugkeer naar Congo aanpassingen van u zal vergen. Zelfs indien de integratie -door het verblijf in België- in Congo wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn (cfr. EHRM, Veljkovic-Jucik v. Switzerland, 21 oktober 2020, §55). U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben. U bent er geboren, hebt er economie gestudeerd aan de universiteit (2de jaar) en heeft er tot uw 26 jaar gewoond. Uit het verslag van de maatschappelijke enquête d.d. 21.12.2023 blijkt dat u nog contact hebt met een zoon die in Congo zou verblijven. Ook uw partner werd geboren in Congo en verklaarde er nog een tante en een oudere zus te hebben. Het is niet onredelijk aan te nemen dat u nog familie en/of vrienden hebt die u eventueel zouden kunnen opvangen tot u weer een eigen bestaan opgebouwd hebt. Ook uw partner en kinderen kunnen ervoor kiezen u naar Congo volgen. Mogelijks kan u ook opnieuw het contact herstellen met uw broers en zussen die volgens uw verklaringen in Angola verblijven.

De gedragingen die aan uw veroordelingen ten grondslag liggen, zijn van zodanige aard dat hieruit voortvloeit dat u een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U verklaarde in goede gezondheid te verkeren. U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheid of die van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

U stelde in het hoorrecht ingevuld op 04.03.2025 niet terug te kunnen keren naar de Democratische Republiek Congo aangezien de mensenrechten er niet zouden gerespecteerd worden en het een politiek onstabiel land is dat onder de controle van M23 staat. Wat betreft de beoordeling van het reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM komt het aan u toe om aannemelijk te maken dat u bij een verwijdering naar het land van de bestemming zal worden blootgesteld aan een reëel risico op onmenselijke behandeling (EHRM, Auad/Bulgarije, 11 oktober 2011, § 99, punt b; en RvS, 20 mei 2005, nr. 144.754). Een louter blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling volstaat niet op zich om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden volstaat evenmin op zich (EHRM, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, § 111; en RvV, 21 september 2017, nr. 192.378). Een reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM werd niet aangetoond.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde zeer ernstig te verstoren. Er wordt geen enkel document voorgelegd waaruit blijkt dat u niet langer een gevaar voor de openbare orde zou vormen. Een inreisverbod van 10 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde. U heeft echter de mogelijkheid om na een redelijke termijn een aanvraag in te dienen voor de schorsing of intrekking ervan, mits voldaan wordt aan de geldende wettelijke voorwaarden en indien gewijzigde omstandigheden een heroverweging van het inreisverbod rechtvaardigen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 41 van de gecoördineerde wet van 8 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken (hierna: de Taalwet Bestuurszaken).

Ter adstruering van zijn eerste middel, zet verzoeker het volgende uiteen:

“La partie requérante invoque d'abord un moyen d'ordre public fondé sur la violation de la loi sur l'emploi des langues en matière administrative, du 8 juillet 1966.

L'article 41 de cette loi prévoit :

«§ 1. Les services centraux utilisent dans leurs rapports avec les particuliers celle des trois langues, dont ces particuliers ont fait usage.

§ 2. Ils répondent cependant aux entreprises privées établies dans une commune sans régime spécial de la région de langue française ou de langue néerlandaise dans la langue de cette région. »

Soulignons que cette disposition ne conditionne pas le respect du choix de la langue à la réponse à une « demande » de l'administré : le fait que l'intéressé a usé du français dans le cadre d'une procédure administrative préalable (nécessaire) à la prise de décision et ainsi exprimé son choix, suffit à contraindre l'administration à respecter celui-ci.

La partie requérante a fait exclusivement usage du français dans ses contacts avec l'administration et la langue de la procédure a toujours été le français :

- L'interview avec l'agent de l'office des étrangers le 10.02.2025, ainsi que le formulaire droit d'être entendu délivré au requérant, ont été faits en français ;

- Les réponses du requérant au droit d'être entendu et ses échanges avec la partie adverse ont toujours été faits en français ;

Cependant, lors de l'adoption des querellées, la partie défenderesse a fait usage du néerlandais, en méconnaissance de l'article 41 précité.

Au vu des rétroactes du dossier, il est clair que le requérant a exprimé son choix quant à la langue à utiliser, et la partie défenderesse ne pouvait le nier.

Par conséquent, les décisions attaquées violent une garantie d'ordre public, sont illégales et doivent être annulées."

2.2 Verzoeker voert de schending aan van artikel 41 van de Taalwet Bestuurszaken omdat de bestreden beslissingen in de Nederlandse taal zijn opgesteld doch verzoeker is van oordeel dat de bestreden beslissingen in de Franse taal moesten worden opgesteld omdat hij zich steeds van het Frans heeft bediend in zijn contacten met de bevoegde administratie.

Het geviseerde artikel 41, §1 van de Taalwet Bestuurszaken is opgenomen in 'Hoofdstuk V' van deze wet en handelt over het *"Gebruik van de talen in de diensten waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt"*. Deze bepaling luidt als volgt:

"§ 1. De centrale diensten maken voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend."

Het staat niet ter discussie dat verweerder, als een *"centrale dienst waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt"*, het voorschrift uit artikel 41, §1 van de Taalwet Bestuurszaken dient te volgen.

In het cassatie-arrest van de Raad van State van 29 mei 2020 (RvS 29 mei 2020, nr. 247.658) wordt voor het onderzoek naar de toepasselijkheid van artikel 41, §1 van de Taalwet Bestuurszaken in de eerste plaats de aard van de bestreden beslissing in aanmerking genomen.

Te dezen betreft de eerste bestreden beslissing een beslissing die met toepassing van artikel 22, §1, 3° van de Vreemdelingenwet een einde stelt aan het verblijfsrecht van verzoeker. Dit artikel schrijft voor dat de minister een einde kan maken aan het verblijf van de onderdaan van een derde land die gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk sinds minstens tien jaar en die er sindsdien ononderbroken verblijft. Bij het nemen van dergelijke beslissing gaat het niet zozeer *"om de ambtshalve vaststelling van een onwettig verblijf, maar om een beslissing die door de verwerende partij kan worden genomen om een einde te stellen aan een door de betrokkene gevraagd en verkregen verblijfsrecht"* (cf. RvS 29 mei 2020. nr. 247.685). Er dient daarom te worden nagegaan van welke taal verzoeker zich had bediend toen hij het verblijfsrecht aanvraag waaraan met de eerste bestreden beslissing een einde wordt gesteld. Verweerder dient diezelfde taal te hanteren voor de beëindiging van dat verblijfsrecht (ibid.).

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 26 juni 2001 bij de stad Antwerpen een aanvraag tot regularisatie in toepassing van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk heeft ingediend. Op 6 februari 2002 werd de aanvraag tot regularisatie van verzoeker goedgekeurd. De beslissing tot toekenning van het regularisatieverzoek werd in de Nederlandse taal opgesteld. De thans eerste bestreden beslissing tot beëindiging van dit verblijf diende dus, conform artikel 41, §1 van de Taalwet Bestuurszaken, zoals geïnterpreteerd in het arrest van de Raad van State, eveneens in de Nederlandse taal te worden opgesteld.

Volledigheidshalve stelt de Raad vast dat verzoeker niet kan worden gevolgd waar hij aanvoert dat hij zich ten aanzien van verweerder steeds van de Franse taal heeft bediend. Immers blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker verschillende aanvragen tot verblijfsmachtiging bij de stad Antwerpen in de Nederlandse taal heeft ingediend en de ganse procedure inzake het verkrijgen van een verblijfsrecht van meer dan drie maanden in functie van de Belgische referentiepersoon uitsluitend in de Nederlandse taal verliep. De vaststelling dat verzoeker zich ten aanzien van het bestuur in het kader van het onderzoek naar het eventuele behoud van zijn verblijfsrecht heeft uitgedrukt in de Franse taal, doet geen afbreuk aan het feit dat verzoeker voor het indienen van zijn initiële verblijfsaanvraag gebruik maakte van de Nederlandse taal.

Het gegeven dat verzoeker nu plots de voorkeur heeft voor het gebruik van de Franse taal, heeft niet tot gevolg dat de centrale dienst ook deze taal zou moeten gebruiken bij het nemen van een beslissing aangaande het verblijfsrecht van verzoeker. De Taalwet Bestuurszaken, en de interpretatie hieraan gegeven door de Raad van State in zijn arrest van 29 mei 2020, is immers van openbare orde. De eerste bestreden beslissing is geen akte waaromtrent verzoeker als particulier het gebruik van een bepaalde taal kan eisen (cf. RvS 22 februari 2000, nr. 85.469; RvS 6 april 2000, nr. 86.715; RvS 10 februari 2006, nr. 154.741).

De Raad besluit dat de eerste bestreden beslissing rechtmatig in de Nederlandse taal werd opgesteld.

De tweede bestreden beslissing betreft vervolgens een inreisverbod voor tien jaar genomen met toepassing van artikel 74/11, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet. Ook de tweede bestreden beslissing werd genomen door de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie, namelijk een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken. Dit is een centrale dienst waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt.

Artikel 39 van de Taalwet Bestuurszaken luidt als volgt:

“§1. In hun binnendiensten en in hun betrekkingen met de gewestelijke en plaatselijke diensten uit Brussel-Hoofdstad, gedragen de centrale diensten zich naar artikel 17, § 1, met dien verstande dat de taalrol bepalend is voor het behandelen van de zaken vermeld onder A, 5° en 6°, en B, 1° en 3°, van genoemde bepaling.

§2. In hun betrekkingen met de plaatselijke en gewestelijke diensten uit het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied, gebruiken de centrale diensten de taal van het gebied. Zij gebruiken het Nederlands in hun betrekkingen met de diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten.

§3. De onderrichtingen aan het personeel, zomede de formulieren en drukwerken voor de binnendienst worden in het Nederlands en in het Frans gesteld.”

Artikel 40 van diezelfde wet luidt als volgt:

“De berichten en mededelingen die de centrale diensten aan het publiek richten door bemiddeling van de plaatselijke diensten, zijn onderworpen aan de taalregeling die ter zake aan genoemde diensten bij deze gecoördineerde wetten wordt opgelegd. Hetzelfde geldt voor de formulieren die zij, op dezelfde wijze, ter beschikking stellen van het publiek.

De berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten worden in het Nederlands en in het Frans gesteld. Hetzelfde geldt voor de formulieren die zij zelf ter beschikking stellen van het publiek. (De berichten en mededelingen die ze rechtstreeks aan het publiek richten, worden in het Duits aan het Duitssprekende publiek ter beschikking gesteld.) In het Duits gestelde formulieren worden, zo nodig, ter beschikking gesteld van het Duitssprekend publiek.”

De beslissing tot het opleggen van een inreisverbod is een ambtshalve beslissing van de gemachtigde die werd genomen nadat werd vastgesteld dat verzoeker – die op het moment van het nemen van de tweede bestreden beslissing een gevangenisstraf uitzit in de gevangenis van Haren – een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat het bestreden inreisverbod ter kennis is gebracht aan verzoeker door de gevangenisdirecteur in de gevangenis van Haren (te Brussel) op 9 oktober 2025.

Conform artikel 39, §1 van de Taalwet Bestuurszaken dient verweerder als centrale dienst, zich in zijn betrekkingen met de gewestelijke en plaatselijke diensten uit Brussel-Hoofdstad, te gedragen naar artikel 17, §1 met dien verstande dat de taalrol bepalend is voor het behandelen van de zaken vermeld onder A, 5° en 6°, en B, 1° en 3°, van genoemde bepaling. Artikel 39 van de Taalwet Bestuurszaken luidt als volgt:

“§1. In zijn binnendiensten, in zijn betrekkingen met de diensten waaronder hij ressorteert en in zijn betrekkingen met de andere diensten van Brussel-Hoofdstad gebruikt iedere plaatselijke dienst, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd is, zonder een beroep op vertalers te doen, het Nederlands of het Frans, volgens navolgend onderscheid :

A. Indien de zaak gelocaliseerd of localiseerbaar is :

1° uitsluitend in het Nederlands of in het Franse taalgebied : de taal van dat gebied;

2° tegelijk in Brussel-Hoofdstad en in het Nederlandse of het Franse taalgebied : de taal van dat gebied;

3° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied : de taal van het gebied waar de zaak haar oorsprong vindt;

4° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied en in Brussel-Hoofdstad, wanneer zij haar oorsprong vindt in een van de eerste twee gebieden : de taal van dat gebied;

5° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied en in Brussel-Hoofdstad, wanneer zij haar oorsprong vindt in deze laatste : de hierna onder B voorgeschreven taal;

6° uitsluitend in Brussel-Hoofdstad de hierna onder B voorgeschreven taal;

B. Indien de zaak niet gelocaliseerd of niet localiseerbaar is en :

1° een ambtenaar van de dienst betreft : de taal van diens toelatingsexamen of bij ontstentenis van zulk examen de taal van de groep waartoe betrokkene behoort op grond van zijn hoofdtal;

2° door een particulier is ingediend : de door deze gebruikte taal;

3° geen van de gevallen onder 1° en 2° zich voordoet : de taal van het toelatingsexamen van de ambtenaar aan wie de zaak wordt opgedragen. Indien de ambtenaar geen toelatingsexamen heeft afgelegd, gebruikt bij zijn hoofdtal.

§2. De dienstorders en de onderrichtingen aan het personeel, zomede de formulieren en drukwerken voor de binnendienst worden in het Nederlands en in het Frans gesteld.

§3. In zijn betrekkingen met de diensten uit het Nederlandse of het Franse taalgebied, gebruikt iedere plaatselijke dienst uit Brussel-Hoofdstad de taal van dat gebied."

Uit een samenlezing van de voorgaande bepalingen blijkt dat de beslissingen moeten worden genomen in de taal van het toelatingsexamen van de ambtenaar aan wie de zaak wordt opgedragen, of, indien hij geen toelatingsexamen deed, in zijn hoofdtal, waarbij de taalrol bepalend is. Er zijn geen gegevens voorhanden waaruit zou blijken dat mevrouw A. P., die zich van het Nederlands heeft bediend, geen deel zou uitmaken van de Nederlandse taalrol. Het bestreden inreisverbod werd derhalve op wettige wijze in het Nederlands genomen.

Een schending van artikel 41 van de Taalwet Bestuurszaken blijkt niet. Het eerste middel is dan ook ongegrond.

2.3 In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 7; 22; 23; 62; 74/11; 74/13; 74/14; 74/22 en 74/23 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 8 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM), van de artikelen 7; 24 en 52 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van artikel 21 van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie (hierna: het VWEU), van de artikelen 22 en 22bis van de Grondwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het zorgvuldigheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel.

Ter adstruering van zijn tweede middel, zet verzoeker het volgende uiteen:

"1. NORMES VISÉES AU MOYEN

L'article 8 de la CEDH dispose :

« Article 8 Droit au respect de la vie privée et familiale

- 1. Toute personne a droit au respect de sa vie privée et familiale, de son domicile et de sa correspondance.*
- 2. Il ne peut y avoir ingérence d'une autorité publique dans l'exercice de ce droit que pour autant que cette ingérence est prévue par la loi et qu'elle constitue une mesure qui, dans une société démocratique, est nécessaire à la sécurité nationale, à la sûreté publique, au bien-être économique du pays, à la défense de l'ordre et à la prévention des infractions pénales, à la protection de la santé ou de la morale, ou à la protection des droits et libertés d'autrui. »*

Les articles 7, 24 et 52 de la Charte des droits fondamentaux de l'Union européenne (ci-après : la Charte) disposent :

« Article 7 Respect de la vie privée et familiale

Toute personne a droit au respect de sa vie privée et familiale, de son domicile et de ses communications. »
« Article 24

- « 1. Les enfants ont droit à la protection et aux soins nécessaires à leur bien-être. Ils peuvent exprimer leur opinion librement. Celle-ci est prise en considération pour les sujets qui les concernent, en fonction de leur âge et de leur maturité.*
- 2. Dans tous les actes relatifs aux enfants, qu'ils soient accomplis par des autorités publiques ou des institutions privées, l'intérêt supérieur de l'enfant doit être une considération primordiale.*
- 3. Tout enfant a le*

droit d'entretenir régulièrement des relations personnelles et des contacts directs avec ses deux parents, sauf si cela est contraire à son intérêt. »

« Article 52 Portée et interprétation des droits et des principes

- 1. Toute limitation de l'exercice des droits et libertés reconnus par la présente Charte doit être prévue par la loi et respecter le contenu essentiel desdits droits et libertés. Dans le respect du principe de proportionnalité, des limitations ne peuvent être apportées que si elles sont nécessaires et répondent effectivement à des objectifs d'intérêt général reconnus par l'Union ou au besoin de protection des droits et libertés d'autrui.*
- 2. Les droits reconnus par la présente Charte qui font l'objet de dispositions dans les traités s'exercent dans les conditions et limites définies par ceux-ci.*
- 3. Dans la mesure où la présente Charte contient des droits correspondant à des droits garantis par la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'Homme et des libertés fondamentales, leur sens et leur portée sont les mêmes que ceux que leur confère ladite convention. Cette disposition ne fait pas obstacle à ce que le droit de l'Union accorde une protection plus étendue.*
- 4. Dans la mesure où la présente Charte reconnaît des droits fondamentaux tels qu'ils résultent des traditions constitutionnelles communes aux États membres, ces droits doivent être interprétés en harmonie avec lesdites traditions.*
- 5. Les dispositions de la présente Charte qui contiennent des principes peuvent être mises en oeuvre par des actes législatifs et exécutifs pris par les institutions, organes et organismes de l'Union, et par des actes des États membres lorsqu'ils mettent en oeuvre le droit de l'Union, dans l'exercice de leurs compétences respectives. Leur invocation devant le juge n'est admise que pour l'interprétation et le contrôle de la légalité de tels actes.*
- 6. Les législations et pratiques nationales doivent être pleinement prises en compte comme précisé dans la présente Charte.*
- 7. Les explications élaborées en vue de guider l'interprétation de la présente Charte sont dûment prises en considération par les juridictions de l'Union et des États membres.»*

La Cour européenne des droits de l'homme (Cour EDH, arrêt du 2 août 2001, Boulthifc. Suisse ; Cour EDH, arrêt du 15 juillet 2003, Mokrani/France, 55 30 et 31 ; Cour EDH, arrêt du 17 avril 2014, Paposhvili c. Belgique, par. 141) et le Conseil du contentieux des étrangers (CCE n° 159 065 du 19.12.2015 ; CCE n° 143 483 du 16.04.2015 ; CCE n° 139 759 du 26.02.2015 ; CCE 25.10.2013, n° 112 862 ; CCE n° 31 274 du 8.09.2009 ; CCE n° 37 703 du 28.01.2010), ont déjà eu, maintes fois, l'occasion de rappeler qu'une analyse « aussi rigoureuse que possible » s'impose, dès lors que le droit à la vie privée et familiale est en cause. Il s'agit d'un devoir de minutie « renforcé ». Dans sa jurisprudence, la Cour souligne l'importance d'éléments tels la gravité de la peine, la durée du séjour, les attaches dans le pays où il sera renvoyé.

Les articles 22 et 22bis de la Constitution disposent respectivement :

« Art. 22 Chacun a droit au respect de sa vie privée et familiale, sauf dans les cas et conditions fixés par la loi.

La loi, le décret ou la règle visée à l'article 134 garantissent la protection de ce droit. »

« Art. 22bis Chaque enfant a droit au respect de son intégrité morale, physique, psychique et sexuelle. Chaque enfant a le droit de s'exprimer sur toute question qui le concerne ; son opinion est prise en considération, eu égard à son âge et à son discernement. Chaque enfant a le droit de bénéficier des mesures et services qui concourent à son développement. Dans toute décision qui le concerne, l'intérêt de l'enfant est pris en considération de manière primordiale. La loi, le décret ou la règle visée à l'article 134 garantissent ces droits de l'enfant. »

L'article 7 LE :

« Sans préjudice de dispositions plus favorables contenues dans un traité international, le ministre ou son délégué peut, ou, dans les cas visés aux 10, 20, 50, 90, 110 ou 120, le ministre ou son délégué doit donner à l'étranger, qui n'est ni autorisé ni admis à séjourner plus de trois mois ou à s'établir dans le Royaume, un ordre de quitter le territoire dans un délai déterminé

3 0 si, par son comportement, il est considéré comme pouvant compromettre l'ordre public ou la sécurité nationale;

13 0 si l'étranger fait l'objet d'une décision ayant pour effet de lui refuser le séjour ou de mettre fin à son séjour.

Sous réserve de l'application des dispositions du Titre IIIquater, le ministre ou son délégué peut, dans les cas visés à l'article 74/14, S 3, reconduire l'étranger à la frontière.

A moins que d'autres mesures suffisantes mais moins coercitives puissent être appliquées efficacement, l'étranger peut être maintenu à cette fin, pendant le temps strictement nécessaire à l'exécution de la mesure,

en particulier lorsqu'il existe un risque de fuite ou lorsque l'étranger évite ou empêche la préparation du retour ou la procédure d'éloignement, et sans que la durée de maintien ne puisse dépasser deux mois.

Le ministre ou son délégué peut, dans les mêmes cas, assigner à résidence l'étranger pendant le temps nécessaire à l'exécution de cette mesure.

Le Ministre ou son délégué peut toutefois prolonger cette détention par période de deux mois, lorsque les démarches nécessaires en vue de l'éloignement de l'étranger ont été entreprises dans les sept jours ouvrables de la mise en détention de l'étranger, qu'elles sont poursuivies avec toute la diligence requise et qu'il subsiste toujours une possibilité d'éloigner effectivement l'étranger dans un délai raisonnable.

Après une prolongation, la décision visée à l'alinéa précédent ne peut plus être prise que par le Ministre.

Après (cinq) mois de détention, l'étranger doit être mis en liberté.

(Dans le cas où la sauvegarde de l'ordre public ou la sécurité nationale l'exige, la détention de l'étranger peut être prolongée chaque fois d'un mois, après l'expiration du délai visé à l'alinéa précédent, sans toutefois que la durée totale de la détention puisse de ce fait dépasser huit mois. »

L'article 22 LE:

« S 1er. Le ministre peut mettre fin au séjour des ressortissants de pays tiers suivants [2 ...12 pour des raisons graves d'ordre public ou de sécurité nationale :

10 le ressortissant de pays tiers établi;

20 le ressortissant de pays tiers qui bénéficie du statut de résident de longue durée dans le Royaume;

3 0 le ressortissant de pays tiers qui est autorisé ou admis à séjourner plus de trois mois dans le Royaume depuis dix ans au moins et qui y séjourne depuis lors de manière ininterrompue. »

L'article 23 LE :

« S 1er. Les décisions de fin de séjour prises en vertu des articles 21 et 22 sont fondées exclusivement sur le comportement personnel de l'intéressé et ne peuvent être justifiées par des raisons économiques.

Le comportement de l'intéressé doit représenter une menace réelle, actuelle et suffisamment grave pour un intérêt fondamental de la société. Des justifications non directement liées au cas individuel concerné ou tenant à des raisons de prévention générale ne peuvent être retenues.

S 2. Il est tenu compte, lors de la prise de décision, de la gravité ou de la nature de l'infraction à l'ordre public ou à la sécurité nationale qu'il a commise, ou du danger qu'il représente ainsi que de la durée de son séjour dans le Royaume.

Il est également tenu compte de l'existence de liens avec son pays de résidence ou de l'absence de lien avec son pays d'origine, de son âge et des conséquences pour lui et les membres de sa famille. »

L'article 74/11 LE :

« S 1er. La durée de l'interdiction d'entrée est fixée en tenant compte de toutes les circonstances propres à chaque cas.

La décision d'éloignement est assortie d'une interdiction d'entrée de maximum trois ans, dans les cas suivants :

10 lorsqu'aucun délai n'est accordé pour le départ volontaire ou;

20 lorsqu'une décision d'éloignement antérieure n'a pas été exécutée.

Le délai maximum de trois ans prévu à l'alinéa 2 est porté à un maximum de cinq ans lorsque :

10 le ressortissant d'un pays tiers a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux afin d'être admis au séjour ou de maintenir son droit de séjour;

20 le ressortissant d'un pays tiers a conclu un mariage, un partenariat ou une adoption uniquement en vue d'être admis au séjour ou de maintenir son droit de séjour dans le Royaume.

La décision d'éloignement peut être assortie d'une interdiction d'entrée de plus de cinq ans lorsque le ressortissant d'un pays tiers constitue une menace grave pour l'ordre public ou la sécurité nationale.

S 2. Le ministre ou son délégué s'abstient de délivrer une interdiction d'entrée lorsqu'il met fin au séjour du ressortissant d'un pays tiers conformément à l'article 61/3, 5 3, ou 61/4, 5 2, sans préjudice du 5 1er, alinéa 2, 20, à condition qu'il ne représente pas une menace pour l'ordre public ou la sécurité nationale.

Le ministre ou son délégué peut s'abstenir d'imposer une interdiction d'entrée, dans des cas particuliers, pour des raisons humanitaires.

5 3. L'interdiction d'entrée entre en vigueur le jour de la notification de l'interdiction d'entrée.

L'interdiction d'entrée ne peut contrevenir au droit à la protection internationale, telle qu'elle est définie aux articles 9ter, 48/3 et 48/4. »

L'article 74/13 LE :

« Lors de la prise d'une décision d'éloignement, le ministre ou son délégué tient compte de l'intérêt supérieur de l'enfant, de la vie familiale, et de l'état de santé du ressortissant d'un pays tiers concerné. »

L'article 74/14 LE :

« 5 1er. La décision d'éloignement prévoit un délai de trente jours pour quitter le territoire.

Le ressortissant d'un pays tiers qui, conformément à l'article 6, n'est pas autorisé à séjourner plus de trois mois dans le Royaume, bénéficie d'un délai de sept à trente jours.

Sur demande motivée introduite par le ressortissant d'un pays tiers auprès du ministre ou de son délégué, le délai octroyé pour quitter le territoire, mentionné à l'alinéa 1er, est prolongé, sur production de la preuve que le retour volontaire ne peut se réaliser endéans le délai imparti.

Si nécessaire, ce délai peut être prolongé, sur demande motivée introduite par le ressortissant d'un pays tiers auprès du ministre ou de son délégué, afin de tenir compte des circonstances propres à sa situation, comme la durée de séjour, l'existence d'enfants scolarisés, la finalisation de l'organisation du départ volontaire et d'autres liens familiaux et sociaux.

Le ministre ou son délégué informe par écrit le ressortissant d'un pays tiers que le délai de départ volontaire a été prolongé.

5 2. Aussi longtemps que le délai pour le départ volontaire court, le ressortissant d'un pays tiers est protégé contre un éloignement forcé.

Pour éviter le risque de fuite pendant ce délai, le ressortissant d'un pays tiers peut être contraint à remplir des mesures préventives.

Le Roi définit ces mesures par un arrêté délibéré en Conseil des ministres.

5 3. Il peut être dérogé au délai prévu au 5 1er, quand :

10 il existe un risque de fuite, ou;

20 le ressortissant d'un pays tiers n'a pas respecté la mesure préventive imposée, ou;

30 le ressortissant d'un pays tiers constitue une menace pour l'ordre public ou la sécurité nationale, ou;

40

50 il a été mis fin au séjour du ressortissant d'un pays tiers ou retiré en application des articles 11, s 2, 40, 13, s 4, 50, 74/20 ou 74/21, ou;

60 la demande de protection internationale d'un ressortissant de pays tiers a été déclarée irrecevable sur la base de l'article 57/6, 5 3, alinéa 1er, 50 ou a été considérée comme manifestement infondée sur la base de l'article 57/6/1, 5 2.

Dans ce cas, la décision d'éloignement prévoit soit un délai inférieur à sept jours, soit aucun délai. »

Les obligations de motivation (dont l'article 62 LE et les articles 2 et 3 de la loi du 29.07.1991, précités) imposent à l'administration d'exposer les motifs sur lesquels repose une décision (motivation formelle), mais également que cette motivation soit vérifiable, exacte, pertinente, adéquate et admissible (motivation matérielle) - (CE, 25 avril 2002, n o 105.385). La motivation doit être suffisamment claire et compréhensible.

Les principes de bonne administration impliquent que l'administration doit s'informer avec soin avant de prendre ses décisions et motiver adéquatement celles-ci. La minutie dont doit faire preuve l'administration dans la recherche et l'évaluation des faits pertinents a déjà été consacrée de longue date par le Conseil d'État : « veiller avant d'arrêter une décision, à recueillir toutes les données utiles de l'espèce et de les examiner soigneusement, afin de prendre une décision en pleine et entière connaissance de cause » (C.E., 23 février 1966, n 058.328) ; procéder « à un examen complet et particulier des données de l'espèce, avant de prendre une décision » (C.E., 31 mai 1979, n0 19.671) ; « rapportée à la constatation des faits par l'autorité, la mission de sauvegarde du droit incombant au Conseil d'Etat a toutefois pour corollaire que celui-ci doit examiner si cette autorité est arrivée à sa version des faits dans le respect des règles qui régissent l'administration de la preuve et si elle a réellement fait montre, dans la recherche des faits, de la minutie qui est de son devoir » (C.E., Claeys, no. 14.098, du 29 avril 1970).

Le principe de proportionnalité est un principe de droit (administratif) belge et de droit européen. Le Conseil d'État l'a déjà défini comme suit : « une règle d'administration prudente exige que l'autorité apprécie la proportionnalité entre, d'une part, le but et les effets de la démarche administrative prescrite par l'alinéa 2 de la disposition [en l'occurrence l'article 91, et d'autre part, leur accomplissement plus ou moins aisé dans les cas individuels et les inconvénients inhérents à son accomplissement, tout spécialement les risques auxquels la sécurité des requérants et l'intégrité de leur vie familiale serait exposée s'ils s'y soumettaient » , soit la mise en balance entre une mesure, son but, et les inconvénients qu'elle engendre.

2. DÉVELOPPEMENTS DU MOYEN

Les dispositions, normes et principes visés au moyen sont méconnus à plusieurs titres par la partie défenderesse, car elle

- n'a pas dûment analysé et motivé sa décision sur l'ensemble des éléments dont elle doit tenir compte lorsqu'elle prend une telle décision de fin de séjour (articles 22 et 23 LE, art. 8 CEDH et 7, 24 et 52 de la

Charte, 22 et 22bis de la Constitution), particulièrement en ce qui concerne la durée de son séjour en Belgique, la vie privée et la vie familiale en Belgique, et l'absence d'attaches avec son pays d'origine ;

- n'a pas dûment analysé et motivé sa décision sur l'ensemble des éléments dont elle doit tenir compte lorsqu'elle prend un ordre de quitter le territoire sans délai ; non seulement, un délai de principe de 30 jours s'impose (art. 74/14LE), conformément aux dispositions applicables, et la partie défenderesse doit motiver dûment l'exception à ce principe si elle souhaite l'appliquer, quod non en l'espèce ; mais en outre, elle se devait de tenir compte d'éléments (art. 23 et 74/13 LE, art. 8 CEDH et 7, 24 et 52 de la Charte, art. 22 et 22bis de la Constitution) tels que la durée du séjour du requérant en Belgique, la vie privée et familiale que le requérant a développée durant tout ce temps en Belgique, ainsi que l'absence d'attaches en RDC, en prenant de telles décisions, quod non ;
- n'a pas dûment analysé et motivé sa décision sur l'ensemble des éléments dont elle doit tenir compte lorsqu'elle prend une interdiction d'entrée de 10 ans (art. 74/11 LE), particulièrement « l'analyse prospective » qui s'impose pour justifier la durée de l'interdiction d'entrée, laquelle doit être en rapport avec la durée future de la menace qu'on lui impute ;
- ne motive ni ne démontre valablement « menace actuelle » (art. 22 et 23 LE) : elle se réfère à cinq condamnations passées et laisse entendre que le requérant ne s'est pas amendé suite à celles-ci, mais sans apporter le moindre élément récent ou postérieur à la dernière condamnation et qui permettrait de soutenir ses allégations et l'existence d'une menace actuelle ;
- prend des décisions qui constituent une ingérence disproportionnée dans le droit fondamental à la vie privée et familiale du requérant, en particulier l'intérêt supérieur de l'enfant (art. 8 CEDH, art. 7, 24 et 52 Charte, art. 22 et 22bis de la Constitution).

2.1. GÉNÉRALITÉS QUANT À L'ANALYSE QUI S'IMPOSE

- Ingérence dans les droits fondamentaux du requérant

Les décisions attaquées constituent incontestablement une atteinte au droit fondamental à la vie familiale et privée du requérant, lui qui est arrivé il y a plus de 33 ans en Belgique, y est autorisé au séjour illimité depuis 23 ans, et s'y est véritablement établi.

Il y a toutes ses attaches de type privé et familial, et les décisions portent manifestement atteinte à son droit fondamental au respect de vie privée et familiale, en ce compris au principe de l'intérêt supérieur de l'enfant : il est mis fin à son droit de séjour, il lui est ordonné de quitter le territoire et il lui est interdit de pénétrer sur le territoire de l'espace Schengen tout entier pendant 10 ans ; et donc il est mis fin à (ses perspectives de) son insertion sociale et professionnelle, il est radié des registres, il perd la possibilité d'exercer un emploi, de se former, d'étudier, d'avoir des revenus, de bénéficier d'une assurance soins de santé, de se prévaloir d'un droit au logement, de se voir délivrer des actes d'état civil par les autorités belges ; il est mis fin à son droit de vivre près de sa famille •

Ce, d'autant plus que le requérant est exposé à la poursuite de son expulsion, laquelle mettra sa vie privée et familiale encore plus à mal. Soulignons que le requérant a sa compagne et ses enfants, tous Belges, Belgique, dont il est extrêmement proche. Sa compagne et ses enfants ont besoin de lui, et inversement. C'est une famille très soudée malgré l'incarcération du requérant.

Le fait que les décisions se présentent comme des ingérences dans les droits fondamentaux à la vie privée et familiale ne peut souffrir de contestation. Cela est d'ailleurs confirmé par la partie défenderesse en termes de décisions.

- Cadre légal - grille d'analyse — critères et éléments pertinents

La « menace »

Les articles 22 et 23 de la loi du 15 décembre 1980 précités définissent le cadre national pour la prise d'une décision de fin de séjour avec ordre de quitter le territoire pour les ressortissants de pays-tiers admis ou autorisés au séjour pour une durée limitée ou illimitée, pour des « raisons graves d'ordre public ou de sécurité nationale ».

L'article 22, SI, 3 0 de la loi du 15 décembre 1980 vise le ressortissant de pays tiers qui est autorisé à séjourner plus de trois mois dans le Royaume depuis dix ans au moins et qui y séjourne depuis lors de manière ininterrompue.

L'article 23 de la loi du 15 décembre 1980 ajoute que « Le comportement de l'intéressé doit représenter une menace réelle, actuelle et suffisamment grave pour un intérêt fondamental de la société. Des justifications non directement liées au cas individuel concerné ou tenant à des raisons de prévention générale ne peuvent être retenues ».

ii. Les éléments à mettre en balance

L'article 23, 52, de la loi du 15 décembre 1980 dispose que lors de la prise de décision, il est tenu compte de « la gravité ou de la nature de l'infraction à l'ordre public ou à la sécurité nationale qu'il a commise, ou du danger qu'il représente ainsi que de la durée de son séjour dans le Royaume. Il est également tenu compte de l'existence de liens avec son pays de résidence ou de l'absence de lien avec son pays d'origine, de son âge et des conséquences pour lui et les membres de sa famille ».

Les droits fondamentaux imposent également le respect de garanties procédurales (notamment une analyse « aussi minutieuse que possible ») et de garanties « de fond » (notamment les critères de légalité et de proportionnalité), qui conditionnent la légalité de telles décisions.

La Cour européenne des droits de l'homme (Cour EDH, arrêt du 2 août 2001, *Boultif c. Suisse* ; Cour EDH, arrêt du 15 juillet 2003, *Mokrani/France*, SS 30 et 31 ; Cour EDH, arrêt du 17 avril 2014, *Paposhvili c. Belgique*, par. 141) et le Conseil du contentieux des étrangers (CCE n° 0 159 065 du 19.12.2015 ; CCE n° 143 483 du 16.04.2015 ; CCE n° 0 139 759 du 26.02.2015 ; CCE 25.10.2013, n° 112 862 ; CCE n° 31 274 du 8.09.2009 ; CCE n° 37 703 du 28.01.2010), ont déjà eu, maintes fois, l'occasion de rappeler qu'une analyse « aussi rigoureuse que possible » s'impose, dès lors que le droit à la vie privée et familiale est en cause. Il s'agit d'un devoir de minutie « renforcé ».

Dans le cadre de l'évaluation de la proportionnalité, l'application des critères retenus dans la jurisprudence *Boultif/Üner* de la CEDH est pertinente, comme Votre Conseil l'a d'ailleurs rappelé dans son arrêt rendu en chambre réunie n° 197 311 du 22 décembre 2017. Ces critères sont :

- la nature et la gravité de l'infraction commise par le requérant ;
- la durée du séjour de l'intéressé dans le pays dont il doit être expulsé ;
- le laps de temps qui s'est écoulé depuis l'infraction, et la conduite du requérant pendant cette période ;
- la nationalité des diverses personnes concernées ;
- la situation familiale du requérant, et notamment, le cas échéant, la durée de son mariage, et d'autres facteurs témoignant de l'effectivité d'une vie familiale au sein d'un couple ;
- la question de savoir si le conjoint avait connaissance de l'infraction à l'époque de la création de la relation familiale ;
- la question de savoir si les enfants sont issus du mariage et, dans ce cas, leur âge ;
- la gravité des difficultés que le conjoint risque de rencontrer dans le pays vers lequel le requérant doit être expulsé ;
- l'intérêt et le bien-être des enfants, en particulier la gravité des difficultés que les enfants du requérant sont susceptibles de rencontrer dans le pays vers lequel l'intéressé doit être expulsé ; et
- la solidité des liens sociaux, culturels et familiaux avec le pays hôte et avec le pays de destination.

2.2. DÉVELOPPEMENTS

Quant aux erreurs dans l'analyse et la motivation relatives à la menace imputée au requérant

Il convient de constater que la partie défenderesse n'a pas procédé à l'analyse minutieuse qui s'impose en vertu des articles 22 et 23 LE, 8 CEDH, 7, 24 et 52 de la Charte et 22 et 22bis de la Constitution, n'a pas dûment motivé ses décisions, et que les ingérences dans le droit fondamental à la vie privée et familiale sont disproportionnées.

L'analyse de l'ensemble des éléments pertinents atteste au contraire qu'aucune menace réelle, actuelle et suffisamment grave ne peut être imputée au requérant, pour justifier, au vu de sa situation personnelle et celle de sa famille, une décision de fin de séjour, un ordre de quitter le territoire et une interdiction d'entrée de 10 ans.

Il convient de tenir compte des éléments suivants, auxquels la partie défenderesse n'a pas dûment eu égard :

i. L'actualité de la menace

S'il ne remet pas en question le fait qu'il a été condamné à plusieurs reprises, le requérant —qui regrette les faits commis— tient toutefois à contester formellement qu'il représente une menace réelle, actuelle et grave pour l'ordre public ou la sécurité nationale, contrairement à ce qui est invoqué en termes de décisions.

Pour justifier qu'il soit mis fin au séjour d'un étranger, tel le requérant, qui a un titre de séjour illimité sur le sol belge depuis 23 ans, la partie défenderesse doit démontrer que le requérant représente actuellement une menace grave pour l'ordre public. Ce n'est pas le cas.

Pour justifier l'actualité de la menace, la partie défenderesse se borne à énoncer, certes dans les détails, les faits commis par le requérant et ses condamnations passés. Après avoir énuméré tous ces faits, elle en conclut que le requérant peut représenter actuellement un danger sérieux pour la paix des citoyens ainsi que pour le maintien de l'ordre public, vu le sérieux des faits commis et leur caractère répétitif (« Ingevolge de ernst van de door u gepleegde feiten en hun herhalend karakter kan geconcludeerd worden dat u momenteel een ernstig gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde » p. 9 et 10 des décisions de fin de séjour et OQT).

Force est de constater que les faits commis par le requérant ont, pour la plupart, été commis entre 1998 et 2010, soit entre 27 et 15 ans.

Les faits les plus récents remontent à 2016, 2017 et 2018, soit il y a minimum 7 ans.

Le caractère répétitif des faits passés ne peut pas suffire à fonder l'actualité de la menace aujourd'hui, d'autant moins au vu du comportement positif et stable du requérant toutes ces dernières années.

Ci-dessous il sera démontré que le requérant a changé de comportement, qu'il adopté un comportement irréprochable depuis les derniers faits commis, qu'il se réinsère du mieux qu'il peut, et qu'il n'existe pas d'élément défavorable à son encontre depuis lors.

La partie défenderesse ne donne quant à elle aucun élément (notamment aucun élément actuel) démontrant que la menace est ou reste actuelle ; elle ne fonde « l'actualité » de la menace que sur les condamnations passées du requérant et le caractère répétitif de celles-ci, ce qui ne se peut.

ii. Les condamnations passées

L'ancienneté des faits, la nature et la gravité de l'infraction commise par le requérant, la durée du séjour du requérant en Belgique, le laps de temps qui s'est écoulé depuis l'infraction, et la conduite du requérant pendant cette période, et l'absence du moindre fait à charge du requérant depuis des années, doivent être dûment pris en compte, puisqu'il s'agit d'éléments essentiels pour se prononcer sur la réalité et l'actualité de la prétendue dangerosité, comme le relève la CEDH dans son arrêt Boultif.

CCE no 110.977 du 30 septembre 2013, relatif à un étranger maintes fois condamné (nous soulignons) :

« 3.2. En l'espèce, force est de constater qu'en refusant le séjour en qualité de membre de la famille d'un citoyen de l'Union européenne au requérant, au motif que celui-ci a été condamné le 13 novembre 1991 et le 9 avril 2004 par le Tribunal correctionnel de Bruxelles, et enfin par la Cour d'Assises d'Eskisehir le 22 décembre 2006 et qu'il est arrivé en Belgique de manière illégale, sans indiquer en quoi son comportement personnel constituait, au moment de l'examen de la demande de carte de séjour, c'est-à-dire en décembre 2012, une menace réelle, actuelle et suffisamment grave affectant un intérêt fondamental de la société, la partie défenderesse a méconnu l'article 43, alinéa 1er, 20, de la Loi, et l'interprétation qui doit en être faite au regard de la jurisprudence constante de la Cour de justice des Communautés européennes, et n'a pas valablement et suffisamment motivé sa décision. » (nous soulignons)

Votre Conseil a encore rappelé que la référence à des condamnations pénales est insuffisante et que les décisions doivent se fonder sur le comportement personnel de l'intéressé pour attester de la menace actuelle qu'il représenterait (CCE n o 176 368 du 14 octobre 2016, nous soulignons) :

"Uit voormeld artikel blijkt dat het verblijfsrecht kan geweigerd worden aan burgers van de Unie en hun familieleden om redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Hierbij wordt onder meer verduidelijkt dat maatregelen genomen om redenen van openbare orde of nationale veiligheid in overeenstemming moeten zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd op het persoonlijk gedrag van de betrokkene. Er wordt voorts toegelicht dat strafrechtelijke veroordelingen als zodanig geen reden vormen voor deze maatregelen en het gedrag van de betrokkene een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving moet vormen."

Les mêmes constats s'imposent en l'espèce.

iii. L'absence d'éléments récents défavorables, son comportement irréprochable et ses efforts multiples de réinsertion

Bien que le requérant ait été condamné à plusieurs reprises par le passé, et qu'il purge actuellement toujours une peine en prison, force est de constater que son comportement a changé depuis de nombreuses années

et qu'il met à mal la position de la partie défenderesse fondée uniquement sur des condamnations passées et leur répétitivité.

Premièrement, force est de constater qu'aucun élément récent défavorable n'a été mis en avant par la partie défenderesse. Il n'y en a pas.

Deuxièmement, cette dernière tente de minimiser/relativiser le comportement exemplaire dont a fait preuve le requérant ces dernières années (p. 9 de la décision de fin de séjour avec ordre de quitter le territoire) :

- Elle pointe le fait que même si le requérant a été autorisé à des sorties de prison (congé pénitentiaires) et que tout s'est bien passé pendant ces sorties, cela ne signifie pas qu'il reste un danger pour l'ordre public. Il est de son propre intérêt que cela se déroule correctement, et ces sorties sont encadrées par des conditions strictes de sorte qu'il serait difficile de récidiver ;
- Elle estime que le fait que le requérant a pris conscience de ses erreurs n'est pas une garantie qu'il ne commettra pas à nouveau des faits similaires ;
- Elle énumère enfin certains éléments d'intégration, plus anciens (antérieurs à sa dernière condamnation), pour affirmer que malgré eux, le requérant a recommis des faits ;
- Elle estime que les éléments d'intégration plus récents ne prouvent pas que le requérant aurait changé de comportement ;
- En ce qui concerne l'implication du requérant dans la jeune communauté congolaise, au travers d'asbl, la partie défenderesse estime qu'au vu du passé du requérant, sa véritable implication peut être remise en cause.

Ce faisant, force est de constater que la partie défenderesse n'établit toujours pas d'élément défavorable, ni postérieur à la dernière condamnation ni récent, dans le chef du requérant — manquant dès lors d'établir l'actualité de la menace. Même en relativisant le bon comportement du requérant, cela ne retire pas le fait qu'il n'existe aucun élément défavorable récent dans son chef.

La partie défenderesse ne se base que sur des éléments passés ou sur des suppositions, des supputations, qu'elle tire elle-même (subjectivement) des éléments du dossier. Cela ne se peut, et cela ne peut certainement pas fonder l'actualité de la menace.

Elle ne tient nullement compte du fait que la détention du requérant se déroule très bien, et qu'aucun incident n'est à déplorer, alors qu'il s'agit évidemment d'un élément important. La conduite de l'intéressé en détention est également un critère pertinent retenu par la CEDH dans son arrêt Boulif.

Elle oublie aussi de prendre en compte la stabilité que tire le requérant de sa situation familiale, et son souhait très important de continuer bâtir sa vie de famille auprès de sa femme et de ses enfants.

Contrairement à ce que veut faire croire la partie défenderesse, ces nombreux éléments -que l'on peut qualifier de « positifs »- représentent sans nul doute autant de facteurs que le comportement du requérant a changé ces dernières années, qu'il ne constitue plus une menace grave pour l'ordre public ou la sécurité nationale, et qu'il n'aspire qu'à retrouver une place au sein de la société, en famille :

Toutes les sorties du requérant se sont déroulées sans problème, dans le plus strict respect des règles ; cela participe bien entendu au comportement du requérant en détention (critère pertinent retenu par la CEDH dans l'arrêt Boulif) ;

Le fait que le requérant a pris conscience de ses erreurs, qu'il émette des regrets, et qu'il purge ses peines sans incident, représentent un changement d'attitude ou à tout le moins un signe de bonne volonté et de bonne foi ;

Les éléments « positifs » d'intégration postérieurs à sa dernière condamnation sont en très grand nombre : comme cela a été démontré à l'appui de sa réponse au courrier « droit d'être entendu » du 10.02.2025, le requérant n'a cessé de fournir des efforts depuis sa dernière condamnation pour se réintégrer dans la société. Il est suivi sur le plan psychologique ; il travaille depuis plusieurs années, est très méticuleux dans son travail et est très apprécié et respecté au travail ; il est très impliqué dans la vie religieuse ; il est polyglotte et n'hésite pas à aider avec les langues dès que cela est possible ; il a suivi des cours de langue et diverses formations dont un parcours d'intégration ; il participe activement à la vie en prison, en travaillant, en prenant part à des ateliers, en étant le délégué du comité de concertation des détenus, et il veille à préparer sa réinsertion socioprofessionnelle depuis la prison ; il aide les jeunes à trouver leur place dans la société ; il a obtenu des promesses d'embauche et de stage • Et bien entendu, il reste tout ce temps en contacts réguliers avec les membres de sa famille (sa compagne vient régulièrement le voir, et le requérant téléphone à ses enfants très régulièrement ; il les voit aussi à l'occasion de ses sorties de prison ; il leur envoie régulièrement de l'argent pour les soutenir). Les membres de sa famille le soutiennent énormément, que ce soit sa femme comme sa fille majeure, et même son fils plus petit ;

La partie défenderesse, qui a eu égard au parcours pénitentiaire du requérant, a manifestement manqué de prendre en compte l'ensemble de ces éléments pertinents, qui contredisent le prétendu risque actuel.

La partie défenderesse se doit de démontrer une menace réelle actuelle et suffisamment grave, et ne peut soutenir, comme elle le fait, que « l'on ne peut nullement exclure qu'un tel comportement ne se produise de nouveau à l'avenir » (p. 9 in fine de la décision de fin de séjour avec OQT).

La menace actuelle doit être démontrée, et non supposée. La partie défenderesse n'avance aucun élément concret et actuel.

Rien ne paraît justifier valablement la prise d'une décision de fin de séjour, d'un ordre de quitter le territoire et d'une interdiction d'entrée de 10 ans à l'heure actuelle, tous les éléments récents étant favorables et confirmant une réinsertion réussie.

L'importance d'une analyse minutieuse et d'une motivation suffisante au regard du critère « d'actualité » prévu par les dispositions en cause, est d'ailleurs régulièrement souligné dans la jurisprudence.

Dans une affaire présentant des similarités avec la présente, Votre Conseil a rappelé que la commission de faits graves, même répétés, ne suffisait pas à établir une menace actuelle, et qu'il convenait de vérifier si des éléments actuels permettent d'établir une menace réelle, actuelle et suffisamment grave (CCE n o 242 985 du 26 octobre 2020, nous soulignons) :

"Verweerder heeft uiteengezet dat verzoeker toen hij op 27 mei 2011 een gewelddadige overval pleegde blij gaf van een totaal gebrek aan respect voor andermans eigendom en voor de psychische integriteit van de medemens en dat hij niet stilstond bij de emotionele en psychische gevolgen van zijn daden voor zijn slachtoffers en bij het feit dat hij door zijn daden gevoelens van angst en onveiligheid binnen de samenleving veroorzaakte. De vaststelling dat verzoeker meer dan negen jaar voordat de in casu bestreden beslissingen werden genomen een ernstig misdrijf pleegde en hierbij geen oog had voor de gevolgen van zijn optreden volstaat in voorliggende zaak echter niet om zonder meer te oordelen dat hij nog steeds een ernstige bedreiging vormt voor de samenleving. Bij dat onderzoek moeten immers ook het huidige gedrag van verzoeker en het voorzienbare gevaar dat voortvloeit uit dat gedrag in aanmerking worden genomen. Verweerder heeft, om na te gaan of kan worden geoordeeld dat verzoeker heden nog een ernstig gevaar vormt voor de openbare orde, verzoeker gehoord en informatie ingewonnen bij andere diensten. Uit de motivering van de bestreden beslissingen kan worden afgeleid dat verweerder een groot belang heeft gehecht aan de beslissingen die met betrekking tot verzoeker werden genomen door de strafuitvoeringsrechtbank. Verweerder stelde dat de strafuitvoeringsrechtbank erop wees dat er een risico bestond dat verzoeker nieuwe feiten zou plegen wanneer hij zou terugkeren naar zijn oude milieu. Verweerder motiveerde ook dat verzoekers familie en vrienden geen probleem zien in de door verzoeker gepleegde feiten en duidde dat vier broers en een zus van verzoeker in 2010 en de vader van verzoeker in 1978 ook reeds veroordelingen opliepen. Voorts wees verweerder ook op het feit dat de strafuitvoeringsrechtbank aangaf dat verzoeker beïnvloedbaar is en dat hij beperkte intellectuele capaciteiten heeft die ertoe kunnen leiden dat hij nieuwe strafbare feiten pleegt. Hij gaf ook aan dat het feit dat verzoeker onvoldoende inkomsten had er hem toe bracht strafbare feiten te plegen en dat in een verslag van de psychosociale dienst van de gevangenis staat dat verzoeker inadequaat reageert op problemen en er dan antisociale cognities lijken te worden geactiveerd. Lezing van het vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank van 27 mei 2019 leert de Raad dat dit rechtcollege weliswaar overwoog dat indien verzoeker zijn gezin te Meulebeke zou vervoegen dit ook een terugkeer naar zijn procriminele omgeving zou inhouden en dat dit, mede gelet op de beïnvloedbaarheid en beperkte intellectuele capaciteiten van verzoeker, een risico op recidive met zich meebracht, doch desondanks oordeelde dat een verdere evaluatie vereist was en er geen tegenaanwijzingen waren die de toekenning van een penitentiair verlof in de weg stonden. Uit het vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank kan dan ook niet in redelijkheid worden afgeleid dat werd geoordeeld dat verzoeker, zelfs gezien zijn persoonlijkheid, zijn ontwikkelingsniveau en het gegeven dat hij zich naar zijn oude buurt zou begeven, een acuut gevaar vormt voor de openbare orde. De vaststelling dat een aantal familieleden van verzoeker in een ver verleden strafbare feiten pleegde, kan ook geen aanleiding geven tot de conclusie dat verzoeker zelf actueel een dergelijk gevaar vormt. Er blijkt bovendien dat op 19 juli 2019 aan verzoeker beperkte detentie werd toegekend, wat impliceert dat geen nieuwe problemen werden vastgesteld en dat werd aangenomen dat er perspectieven op reclassering in de maatschappij waren. Verweerder geeft aan dat de strafuitvoeringsrechtbank verzoeker er in het vonnis van 19 juli 2019 op heeft gewezen dat een herroeping, een herziening, of schorsing van de toegestane maatregel mogelijk is indien hij zich niet aan de opgelegde voorwaarden houdt en citeert uit dit vonnis. Het citaat uit het vonnis van 19 juli 2019, dat verweerder in de motivering van de bestreden beslissingen heeft opgenomen, toont echter niet aan dat verzoeker actueel een werkelijk en voldoende ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. A contrario, uit het citaat blijkt dat verzoeker werk vond en dat hij zich op financieel, administratief en psychosociaal vlak liet begeleiden, waardoor de eerder vastgestelde problematiek dat een gebrek aan inkomsten ertoe kan leiden

dat hij misdrijven gaat plegen en dat hij inadequaat reageert indien hij met problemen wordt geconfronteerd dus schijnbaar werd ondervangen.

Verweerder heeft overwogen dat in het vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank van 21 oktober 2019 wordt vermeld dat deze beperkte detentie slechts "voor zover geweten" een gunstig verloop kende, maar toont hiermee niet aan dat verzoeker enige gedraging stelde waaruit zou kunnen worden afgeleid dat hij nog steeds een gevaar vormt voor de samenleving. Verweerder merkte ook op dat in voormeld vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank wordt aangegeven dat in een verslag van de justitieassistent werd gemeld dat de politie "bedenkingen" had bij verzoekers werkgever. Hieruit blijkt wederom niet dat verzoeker enig laakbaar gedrag stelde. Verweerder is daarenboven selectief in de weergave van een uittreksel uit het vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank, waarin ook staat dat de procureur des konings ter zitting stelde geen onregelmatigheden te zien inzake de werkgever. De strafuitvoeringsrechtbank heeft bovendien op 21 oktober 2019 beslist dat verzoekers vraag tot toekenning van het elektronisch toezicht met penitentiair verlof, "gezien het schijnbaar gunstig verloop van de beperkte detentie" kan worden toegekend, een beslissing die opnieuw slechts toelaat te besluiten dat er geen nieuwe negatieve elementen ten aanzien van verzoeker werden weerhouden. Verweerder motiveerde nog dat het gegeven dat verzoeker penitentiaire verlopen, beperkte detentie en elektronisch toezicht kon genieten niet maakt dat kan worden verondersteld dat er geen gevaar meer van verzoeker zou uitgaan, wanneer hij niet meer onder een strenge overheidscontrole staat en de vrijheid om zijn eigen gedrag te bepalen niet is onderworpen aan ernstige beperkingen. Deze algemene overweging is niet incorrect, maar laat niet toe te besluiten dat verweerder elementen heeft waaruit kan worden afgeleid dat uit verzoekers persoonlijk gedrag blijkt dat hij actueel nog een werkelijke en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang voor de openbare orde. De bewijslast hiertoe ligt bij verweerder, (...) De Raad merkt hierbij ten overvloede op dat verweerder ook navraag deed omtrent het gedrag van verzoeker in de gevangenis en hem werd meegedeeld dat ten aanzien van verzoeker geen tuchtdossiers werden opgesteld."

Dans des sens similaires, voyez également :

CCE n° 107 819 du 31.07.2013, relatif à un étranger condamné à plusieurs reprises :

« 3.4. En l'espèce, l'on observe que la partie défenderesse a refusé le séjour en qualité de membre de la famille d'un citoyen de l'Union européenne au requérant, sur la base des diverses condamnations dont il a fait l'objet ainsi que sur la persistance dans ses activités délictueuses dont il en ressort, et qu'elle a indiqué que [administration pénitentiaire ne réévaluera éventuellement son dossier que le 29 05 2013 » et que « le dossier administratif de la personne concernée ne contient pas d'éléments permettant de constater que son degré de dangerosité a disparu (rapport sociaux,...) ».

Le Conseil considère qu'en motivant de la sorte, la partie défenderesse n'a nullement établi concrètement que le comportement personnel du requérant constituait, au moment de l'examen de la demande de carte de séjour, c'est-à-dire en août 2012, une menace réelle, actuelle et suffisamment grave affectant un intérêt fondamental de la société.

En effet, outre le fait qu'il ne résulte nullement de « la persistance de la personne concernée dans ses activités délictueuses (condamnations en 2004, 2005 et 2009 pour les mêmes motifs) » que la partie défenderesse a apprécié la dangerosité actuelle du requérant pour l'ordre public, force est de constater que les indications susmentionnées ne permettent également pas de prouver l'existence d'un risque actuel à l'ordre public. La partie défenderesse mentionne d'ailleurs dans l'acte attaqué qu'il ne ressort pas du dossier administratif que le degré de dangerosité du requérant a disparu, sans toutefois indiquer expressément ni expliciter en quoi ce dernier représenterait encore une menace réelle, actuelle et suffisamment grave pour un intérêt fondamental de la société.

En conséquence, la partie défenderesse a méconnu l'article 43, alinéa 1er, 20, de la Loi, et l'interprétation qui doit en être faite au regard de la jurisprudence constante de la Cour de justice des Communautés européennes, et n'a pas valablement et suffisamment motivé sa décision. »

Quant à l'insuffisance de motivation, au manque de minutie dans l'analyse des éléments à prendre en compte, et à la disproportionnalité de la décision

La partie défenderesse ne prend pas en considération l'ensemble des éléments dont elle doit tenir compte, et présente des motifs pour le moins insuffisants.

i. La durée du séjour en Belgique

Contrairement à la lettre de l'article 23 LE, la partie défenderesse n'a pas tenu compte du fait que le requérant est arrivé sur le sol belge en 1992, soit il y a 33 ans. L'intéressé avait alors 26 ans. Il en a 59 aujourd'hui. A noter aussi que depuis près de 25 ans, l'intéressé est autorisé au séjour illimité en Belgique.

Ces éléments ne sont pas dûment pris en compte par la partie défenderesse, car bien qu'elle les évoque (comme des simples constats, cf. p. 11 de la décision de fin de séjour avec oqt), elle n'en tire aucune conséquence concrète dans le cadre de son analyse.

Soulignons que le requérant a assés lus de la moitié de sa vie ici dont la plupart en séjour légal, ce qui n'est pas mis en avant dans le cadre des décisions querellées.

Selon le Conseil du Contentieux des Étrangers, une telle longueur de séjour représente en soi une preuve suffisante de la vie privée de l'intéressé en Belgique ainsi que du fait qu'une décision d'éloignement est une violation de ce droit fondamental (CCE n o 197 311 du 22.12.2027 (CR)).

ii. La vie privée du requérant en Belgique

La partie défenderesse minimise l'étendue et l'importance de la vie privée du requérant en Belgique.

Premièrement, rappelons que la très longue durée de séjour (légal) en Belgique du requérant n'est pas valablement prise en compte.

Deuxièmement, alors même que les décisions querellées énumèrent (longuement, sur l'équivalent d'une page), tous les éléments d'intégration récents du requérant (pp. 10 et 11 des décisions de fin de séjour avec oqt), qui participent manifestement au développement et l'établissement de sa vie privée en Belgique, la partie défenderesse n'en tire aucune conséquence. Elle n'en tient donc pas compte dans le cadre de son analyse de la vie privée du requérant, et commet dès lors un défaut de motivation.

Troisièmement, la partie défenderesse estime que c'est compréhensible que des amitiés se soient créées durant son séjour en Belgique et que la vie sociale du requérant se déroule ici, mais elle indique que les moyens de communication modernes peuvent lui permettre de maintenir les contacts avec ses proches et que ceux-ci peuvent venir lui rendre visite (p. 12).

Ce faisant, la partie défenderesse minimise l'importance des relations amicales, puisque l'utilisation des moyens de communication moderne n'est nullement comparable aux contacts physiques réguliers que connaissent les amitiés ; c'est loin d'être suffisant pour assurer leur pleine effectivité. En outre, attendre des amis du requérant qu'ils effectuent des voyages (couteux, longs, exigeant souvent de prendre congés et de toute façon exceptionnels) pour voir le requérant au Congo, n'est pas raisonnable et ne peut pas être attendu de tiers.

Quatrièmement, la partie défenderesse indique aussi qu'il est tout à fait « normal » que le requérant ait pris des cours de langues puisqu'il souhaite rester en Belgique, et que son ancrage social (aussi digne soit-il) au sein de la communauté religieuse, des organisations socioculturelles et les associations sportives, ne compense pas le danger sérieux et actuel émanant de son comportement personnel (p. 12).

D'une part, la partie défenderesse émet une motivation contradictoire puisqu'elle considère ici que l'ancrage social du requérant est tout à fait digne, alors qu'elle relativise en même temps le comportement exemplaire dont a fait preuve le requérant ces dernières années (p. 9 de la décision de fin de séjour avec ordre de quitter le territoire). D'autre part, elle réduit certains efforts fournis par le requérant (ici, en matière de langues), à une attitude « normale ». Force est de constater qu'une attitude « normale » est précisément ce qui est attendu en vertu de l'article 23 LE et que, au contraire, une personne qui se comporterait de manière « anormale » pendant toutes ces années sans établir de tels liens avec la Belgique serait plus susceptible de se voir infliger une décision de fin de séjour.

Cinquièmement, concernant le passé professionnel du requérant, la partie défenderesse estime que le requérant n'a jamais été employé dans le cadre d'un lien de travail de longue durée, et que la promesse d'embauche qu'il présente n'est pas de nature à la convaincre au vu des choix passés de l'intéressé. Elle conclut que le passé professionnel du requérant ainsi que ses formations peuvent seulement l'aider à trouver un travail au Congo ou ailleurs.

La partie défenderesse ne conteste pas utilement l'intégration professionnelle du requérant, puisqu'elle ne le fait qu'au motif que l'intéressé a été condamné à plusieurs reprises. Depuis sa dernière condamnation, le requérant a montré ses efforts de réinsertion professionnelle, non seulement en travaillant en prison mais aussi en obtenant une promesse d'embauche. Celle-ci n'est pas à remettre en cause, comme le fait la partie adverse, uniquement sur la base du fait que le requérant a été condamné par le passé.

Il est également incompréhensible, et en tout cas contradictoire, que la partie défenderesse estime que l'historique professionnel/formatif du requérant n'est utile que pour l'étranger, alors même que c'est en Belgique que le requérant s'est formé et a travaillé.

Au vu de ce qui précède, il est manifeste que la partie défenderesse minimise (à commencer par la durée de séjour du requérant) l'importance de la vie privée du requérant en Belgique et le fait qu'il a développé le centre de ses intérêts en Belgique. Estimer que la femme du requérant pourrait simplement vendre son bien immobilier (sur lequel elle a un emprunt hypothécaire, p. 13) si elle tient à suivre son mari au Congo, témoigne de la légèreté avec laquelle la partie défenderesse traite ce dossier.

iii. La vie familiale du requérant en Belgique

La partie défenderesse n'a pas suffisamment tenu compte de la vie familiale du requérant en Belgique, en ce compris l'intérêt supérieur de l'enfant, et en particulier vis-à-vis de sa femme et de ses enfants (dont un mineur), tous belges (art. 8 CEDH, 7, 24 et 52 Charte, 22 et 22bis de la Constitution, et 21TFUE).

Force est de constater que la vie familiale du requérant n'est pas remise en cause, ni son « effectivité ». La partie défenderesse estime que le requérant peut invoquer son droit au respect de la vie familiale (art. 8 CEDH), mais elle estime que les « intérêts familiaux ne peuvent pas avoir la priorité sur la sauvegarde de l'ordre public » (p. 11 des décisions de fin de séjour et OQT).

Elle ajoute que la famille du requérant pourrait, si elle le souhaite, suivre l'intéressé au Congo. Sa femme pourrait retrouver un travail similaire, son fils mineur pourrait être scolarisé et ils pourraient facilement maintenir les contacts avec la Belgique (où ils peuvent aller et venir). Ils pourraient aussi préparer leur départ puisque celui-ci n'aura pas lieu avant plusieurs années. Il ne ressort pas d'impossibilité pour eux de poursuivre leur vie familiale ailleurs qu'en Belgique.

Les considérations qu'émet la partie défenderesse sont disproportionnées et violent les articles 8 CEDH, 7, 24 et 52 Charte, 22 et 22bis de la Constitution, ainsi que l'article 21 TFUE.

Elle attend de la famille belge du requérant qu'elle suive le requérant en RDC (ou ailleurs) pour pouvoir maintenir la vie familiale ou qu'elle y renonce si elle ne souhaite pas quitter la Belgique. La famille du requérant n'a donc pas le choix que de renoncer à la vie qu'elle a développée en Belgique (pour les enfants, il s'agit de toute leur vie) si elle souhaite poursuivre sa vie familiale avec le requérant, ce qui ne peut être attendu des intéressés. L'inverse non plus.

La technologie moderne à laquelle la partie défenderesse fait référence en termes de décisions pour dire que les intéressés pourraient garder le contact par ce biais si la famille décidait de ne pas quitter la Belgique pour suivre le requérant, n'est nullement comparable aux contacts physiques réguliers que connaissent les intéressés ; c'est loin d'être suffisant pour assurer l'effectivité de leur vie familiale, surtout pas entre un enfant et son parent. Il est certain que la situation que vivent les intéressés actuellement (avec le requérant en prison) n'est pas du tout comparable à la situation qu'ils vivraient si le requérant vivait seul au Congo et le reste de sa famille en Belgique : dans le premier cas, le requérant vit toujours à proximité, et les contacts physiques ont lieu régulièrement. Ils peuvent avoir lieu quand la famille le souhaite. Durant ses sorties, il rejoint chaque fois les siens. A sa sortie définitive, il sera près des siens. Ce ne serait évidemment pas la même chose si le requérant se trouvait au Congo.

Bien que la partie défenderesse évoque le principe de l'intérêt supérieur de l'enfant (p. 12), elle n'en tient pas dûment compte puisqu'elle reproche (toujours) au requérant son comportement passé. Elle se place donc du point de vue du père et non de l'enfant, ce qui est contraire au principe précité. Il faut que la partie défenderesse tienne compte de ce qui est le mieux pour l'enfant, au vu des décisions entreprises, quod non in casu. Il est certain que le mieux, compte tenu de la situation de la famille du requérant et sur la base de ce qu'affirme la compagne du requérant dans le cadre de son témoignage, est que l'enfant soit réuni avec ses deux parents, et qu'il ne soit pas séparé de l'un d'eux. L'enfant en cause n'est pas responsable du comportement de ses parents.

Voyez le témoignage de la compagne du requérant (pièce 4) :

*« (...) Monsieur N. est compétent, il a la volonté de travailler et a suivi de nombreuses formations et obtenu des certificats, même pendant sa détention. C'est un homme responsable. Il travaille en prison, je lui rends visite, il nous envoie de l'argent et il soutient ses enfants avec des conseils de vie, surtout pour leurs études. Il nous appelle chaque jour, le midi et le soir, son fils et sa fille. Et regardez, voulez-vous vraiment briser une famille soudée ? La famille de Monsieur N., ce sont mes enfants et moi, il n'a plus de liens avec le Congo, ni la famille. Comme il le dit lui-même : * Anvers est ma ville, j'y ai grandi. ** Mon fils a besoin de son père et je*

veux qu'il rentre à la maison pour m'aider avec le ménage, les factures et pour soutenir son fils. Je suis fatiguée de faire l'amour en prison ! La famille passe en priorité ! (...) »

Quant à la fille du requérant, bien que majeure, celle-ci présente des liens de dépendance vis-à-vis de son père. Sa fille en a témoigné dans le cadre d'un écrit déposé à l'appui du « droit d'être entendu » de son père. Elle reste une jeune adulte, encore dépendante de ses deux parents, et elle ne veut pas être éloignée de son père.

De tels liens de dépendance entre un enfant majeur et son parent ont été consacrés par la CourEDH dans l'arrêt Moustaquim c. Belgique (req. no 12313/86). Cette situation contredit pleinement l'analyse de la partie défenderesse, qui se réfère à des « liens normaux » entre les intéressés, quod non.

Le requérant est extrêmement soutenu par sa famille, a besoin d'eux, mais la dépendance va dans les deux sens ; les membres de sa famille ont vraiment besoin de lui aussi.

Les décisions entreprises ne permettent pas d'espérer que le requérant et les siens pourront se retrouver régulièrement et vivre une vie familiale normale.

Les conséquences des décisions au regard des droits en cause n'ont pas été dûment évaluées par la partie défenderesse, et force est de constater qu'elles sont disproportionnées.

iv. Les liens existant avec la Belgique

La partie défenderesse fait une analyse superficielle et incomplète des liens rattachant le requérant à la Belgique, et les minimise.

Comme cela a été souligné ci avant, l'intéressé vit en Belgique depuis plus de 33 ans, durée durant laquelle il a été quasiment tout le temps autorisé au séjour illimité.

Le requérant a bâti toute sa vie en Belgique, pour citer les points principaux :

*Il vit en Belgique depuis plus de 33 ans et la plupart du temps en séjour illimité ;
Il a travaillé ici et cherché activement du travail ; Il s'est formé ;
Il a suivi des cours de langue ; il est polyglotte ;
Il s'est investi dans le monde associatif et religieux ;
Il a développé beaucoup de liens d'amitié ;
Il a développé une vie familiale très solide ; il a une compagne de longue date et deux enfants, tous belges ;*

Les liens avec la Belgique sont donc solides, profonds et ancrés.

C'est ici qu'il s'est construit, tant moralement que physiquement, après son départ de la RDC.

Ce n'est pas terminé ; le requérant ne s'arrête pas et continue de s'intégrer en Belgique, tant que faire se peut : il va entamer un stage à Bozar, il continue de chercher du travail, (pièce 8).

Ces liens représentent une réelle intégration du requérant en Belgique, sans conteste. Les décisions querellées constituent des mesures disproportionnées au regard de cette intégration.

v. L'absence de liens avec son pays d'origine

Le critère de la solidité des liens sociaux, culturels et familiaux du requérant avec son pays de destination est aussi un élément important dans le cadre de l'évaluation de la proportionnalité de mesures telles les mesures prises à l'égard du requérant, comme le relève la CEDH dans sa Boulif/Üner.

La motivation des décisions querellées se borne à cet égard à estimer qu'elle peut raisonnablement considérer que le requérant a encore des liens sociaux, culturels et familiaux avec la RDC. Elle indique que le requérant y est né, qu'il y a étudié l'économie à l'université (2ème année) et y a vécu jusqu'à ses 26 ans. Il a encore des contacts avec un fils vivant au Congo. Sa compagne y est née aussi, et y a encore une tante et une grande soeur. La famille du requérant (compagne et enfants) pourrait décider de suivre le requérant au Congo. Le requérant pourrait rétablir des liens avec ses frères et soeurs qui se trouvent en Angola.

Le fait que le requérant soit né et ait vécu 26 ans en RDC ne signifie pas d'emblée qu'il partage plus d'attaches avec son pays d'origine qu'avec la Belgique (ce n'est pas le cas ; il a d'ailleurs passé plus de 33

ans en Belgique), ou tout simplement qu'il partage encore des attaches plus ou moins importantes avec son pays d'origine.

Au contraire, il ne partage plus d'attaches véritables avec son pays d'origine, ou celles-ci sont à tout le moins réduites au minimum. L'hypothèse selon laquelle la famille du requérant pourrait le suivre en RDC, ainsi que celle où il pourrait reprendre contact avec des frères et soeurs en Angola (donc hors RDC), ne sont pas des attaches avec la RDC.

Le fait que sa compagne y ait une tante et une soeur, ne sont pas non plus des attaches propres au requérant.

Toutes les attaches familiales, sociales et culturelles du requérant se trouvent en Belgique : sa compagne et ses deux enfants belges sont ici (pas là-bas), il a travaillé et a suivi des formations en Belgique (pas là-bas), il a créé tout son réseau social en Belgique (il n'en a plus là-bas puisqu'il est parti du pays il y a 33 ans), et il a développé ses attaches culturelles sur le sol du Royaume en parlant les langues nationales et en vivant de façon immergée dans la société belge pendant toutes ces années. Tout le lie à la Belgique.

Sur la base de tout ce qui précède, les décisions querellées doivent être annulées.

- Quant à l'absence de délai pour quitter le territoire

La partie défenderesse ne motive pas dûment l'absence de délai pour quitter le territoire, en contradiction avec les articles 7 et 74/14 LE ainsi que les obligations de motivation.

La décision ne contient aucune motivation à cette absence de délai. Or, le délai de 30 jours pour quitter le territoire est de principe, et toute dérogation à ce principe doit être dûment motivée.

Le délai (ou de l'absence de délai) pour quitter le territoire (CCE 187 290 du 22.05.2017), doivent être dûment motivés. Conformément à cette jurisprudence, il s'agit de composantes décisionnelles, qui, si elles sont entachées d'un défaut de motivation, entraînent l'annulation de l'ensemble de la décision.

L'ordre de quitter le territoire doit être annulé.

Quant à l'illégalité de l'interdiction d'entrée de 10 ans

La partie défenderesse ne motive pas dûment les raisons pour lesquelles c'est une interdiction d'entrée d'une durée particulièrement exceptionnelle, de 10 ans qu'elle décide d'imposer (violation des art. 74/11 LE, 74/22 et 74/23 et des obligations de motivation).

Les motifs retenus se confondent largement avec (pour ne pas dire identiques) les motifs fondant la décision de fin de séjour et l'ordre de quitter le territoire, et ne suffisent pas à motiver une interdiction de territoire, et a fortiori une telle durée.

Rien dans la motivation ne permet de motiver une menace pour une période de 10 ans à dater de l'expulsion future du requérant.

Cette durée est largement supérieure au maximum légal « de principe », est fixée de manière totalement arbitraire et n'est pas valablement motivée.

Il n'y a en outre aucune « analyse prospective », ni motivation, visant à justifier que le requérant menacerait l'ordre public pour les 10 années à venir après son départ du territoire, alors que l'article 74/11 LE impose que l'interdiction d'entrée et la détermination de sa durée soit motivée par de telles considérations. Conjointement à l'obligation de motivation, cela implique que ces motifs doivent être dûment exposés dans la décision, ce qui n'est manifestement pas le cas.

Rappelons que la Cour constitutionnelle (arrêt no 112/2019 du 18/07/2019) précise quant à la motivation de la durée de l'interdiction d'entrée, qu'elle doit reposer sur des considérations propres qui en étayent dûment la durée :

« B.67.1. Contrairement à ce que soutient la partie requérante dans l'affaire no 6749, l'interdiction d'entrée n'est pas automatique. La disposition attaquée prévoit que le ministre ou son délégué « peut assortir » les décisions mettant fin au séjour d'une interdiction d'entrée, dont il détermine la durée en tenant compte de toutes les circonstances propres au cas individuel. Comme la Cour de justice de l'Union européenne l'a jugé, la décision mettant fin au séjour et l'interdiction d'entrée sont deux décisions différentes, qui doivent chacune reposer sur des motifs pertinents (CJUE, 26 juillet 2017, C-225/16, Mossa Ouhrami, point 50).

B.67.2. (...) La durée de l'interdiction d'entrée doit être motivée au regard de cette menace grave, ce qui implique que l'auteur de la décision ait évalué la menace non seulement actuellement, mais également dans le futur, de manière à justifier le maintien de l'interdiction d'entrée au-delà de cinq ans. Contrairement à ce que soutiennent les parties requérantes, la loi attaquée ne permet donc pas au ministre ou à son délégué de prendre une interdiction d'entrée de plus de cinq ans dans tous les cas, sans devoir motiver spécifiquement cette mesure. Par ailleurs, l'absence de durée maximale fixée dans la loi ne signifie pas que l'interdiction d'entrée pourrait être illimitée dans le temps. La disposition attaquée précise en effet que la durée de l'interdiction d'entrée doit être déterminée par le ministre ou son délégué en tenant compte de toutes les circonstances propres à chaque cas.

B.67.3. Enfin, l'article 74/11 de la loi du 15 décembre 1980 qui régit l'interdiction d'entrée pour les ressortissants de pays tiers ne prévoit pas pour eux un régime plus favorable que pour les citoyens de l'Union et les membres de leur famille. En effet, cette disposition prévoit également qu'une interdiction d'entrée de plus de cinq ans peut assortir la décision d'éloignement lorsque l'étranger concerné constitue une menace grave pour l'ordre public ou la sécurité nationale. Quelle que soit la nationalité de l'étranger concerné, seule une menace grave pour l'ordre public et la sécurité nationale, que le ministre ou son délégué doit motiver spécifiquement en se basant sur une analyse du risque de danger que l'intéressé représentera dans le futur, peut justifier une interdiction d'entrée de plus de cinq ans. Les citoyens de l'Union européenne et les membres de leur famille ne sont dès lors pas traités à cet égard de manière plus défavorable que les ressortissants de pays tiers. » (nous soulignons)

En outre, l'article 74/11 LE particulièrement, et l'obligation de tenir compte de toutes les circonstances propres à l'espèce dans le cadre de la prise d'une interdiction d'entrée et la détermination de sa durée, le législateur belge n'a pas manqué de rappeler lors des travaux parlementaires : "De richtlijn legt echter op dat men tot een individueel onderzoek overgaat (overweging 6), dat men rekening houdt met "alle omstandigheden eigen aan het geval" en dat men het evenredigheidsbeginsel respecteert." (Parl.St. Kamer, 2011-2012, nr. 531<1825/001, 23). »

L'article 11 de la Directive Retour (2008/115) que cette disposition entend transposer prévoit cela :

« La durée de l'interdiction d'entrée est fixée en tenant dûment compte de toutes les circonstances propres à chaque cas » ; Le considérant 6 expose : « Conformément aux principes généraux du droit de l'Union européenne, les décisions prises en vertu de la présente directive devraient l'être au cas par cas et tenir compte de critères objectifs, ce qui implique que l'on prenne en considération d'autres facteurs que le simple fait du séjour irrégulier. Lorsqu'ils utilisent les formulaires types pour les décisions liées au retour, c'est-à-dire les décisions de retour et, le cas échéant, les décisions d'interdiction d'entrée ainsi que les décisions d'éloignement, les États membres devraient respecter ce principe et se conformer pleinement à l'ensemble des dispositions applicables de la présente directive. » Le considérant 14 concerne expressément les interdictions d'entrée et qu'il souligne . « La durée de l'interdiction d'entrée devrait être fixée en tenant dûment compte de toutes les circonstances propres à chaque cas ».

La durée de l'interdiction d'entrée (CCE nr 108.577 du 26 août 2013, nr 106.581 du 10 juillet 2013 2; nr 105 587 du 21 juin 2013 3), et le délai (ou de l'absence de délai ; cfr supra également) pour quitter le territoire (CCE 187 290 du 22.05.2017), doivent être dûment motivées. Conformément à ces jurisprudences, il s'agit de composantes décisionnelles, qui, si elles sont entachées d'un défaut de motivation, entraînent l'annulation de l'ensemble de la décision.

Comme dénoncé ci-dessus, bon nombre d'éléments n'ont pas été pris en compte, ni dans le cadre de la décision de fin de séjour, ni dans le cadre de l'ordre de quitter le territoire, ni dans le cadre, particulier, de la détermination de la durée d'une interdiction d'entrée. Celle-ci n'est pas dûment et spécifiquement motivée, malgré sa longueur exceptionnelle.

La mention des articles 74/22 et 74/23 LE n'est certainement pas une motivation suffisante, puisque le « manque de coopération » auquel ces articles font référence n'est pas motivé dans le cadre de la décision querrellée, et on peine à comprendre en quoi le requérant aurait manqué de coopérer. Cette motivation n'est pas pertinente.

Au vu de l'ensemble de ces éléments, le moyen est fondé.

Les ordre de quitter le territoire et interdiction d'entrée sont les accessoires de la décision de fin de séjour

L'interdiction d'entrée et l'ordre de quitter le territoire étant les accessoires, ou à tout le moins la conséquence directe de la décision de fin de séjour, l'illégalité de cette dernière entraîne automatiquement l'illégalité des premiers. Ces décisions ne se justifieraient d'ailleurs pas si la décision de fin de séjour était annulée car le requérant a droit au séjour illimité.

Il convient d'annuler l'ensemble des décisions.."

2.4 Luidens artikel 39/69, §1 van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een "uiteenzetting van feiten en middelen" bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (cf. RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618). verzoeker voert de schending aan van artikel 52 van het Handvest en van de artikelen 74/22 en 74/23 van de Vreemdelingenwet, zonder dat hij uiteenzet op welke wijze deze bepalingen door de bestreden beslissingen worden geschonden. In zoverre is het middel dan ook onontvankelijk.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen.

Wat de eerste bestreden beslissing betreft en die twee componenten in zich draagt, stelt de Raad vast dat deze zowel in feite als in rechte is gemotiveerd. Betreffende de beslissing tot beëindiging van het verblijf motiveert verweerder – met verwijzing naar artikel 22, §1, 1° van de Vreemdelingenwet – dat het verblijfsrecht van verzoeker moet worden beëindigd omdat hij een reële, actuele en ernstige bedreiging voor de openbare orde vormt. Verweerder verduidelijkt op basis van welke elementen hij tot deze vaststelling is gekomen. Wat de bevelscomponent betreft die in de eerste bestreden beslissing vervat ligt, motiveert verweerder – met verwijzing naar artikel 7, eerste lid, 3° en 13° van de Vreemdelingenwet – dat aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten moet worden afgegeven omdat hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden en omdat zijn verblijfsrecht in België beëindigd is.

Ook de tweede bestreden beslissing is zowel in feite als in rechte gemotiveerd. Verweerder motiveert dat aan verzoeker een inreisverbod van tien jaar moet worden opgelegd met toepassing van artikel 74/11, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet omdat hij een ernstige bedreiging voor de openbare orde vormt. Ook in de tweede bestreden beslissing zet verweerder concreet uiteen op welke wijze hij tot deze conclusie is gekomen.

Deze uiteenzettingen verschaffen verzoeker het genoemde inzicht en laat hem aldus toe de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht, zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, wordt niet aangetoond.

Waar verzoeker een inhoudelijke kritiek uiteenzet ten aanzien van de motieven van de bestreden beslissing, voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (cf. RvS 28 juni 2018, nr. 241.985).

Het proportionaliteitsbeginsel, als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel, laat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen maar enkel om het onwettig te bevinden indien de bestreden beslissing buiten elke redelijke verhouding staat tot het nadeel dat verzoeker ondergaat (cf. RvS 4 juli 2002, nr. 108.862; RvS 17 december 2003).

De aangevoerde schending van de algemene beginselen moet in casu vooreerst worden onderzocht in het licht van de tevens aangevoerde schending van artikel 22 van de Vreemdelingenwet, aangezien de eerste bestreden beslissing met toepassing van deze bepaling werd genomen. Artikel 22 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§1. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende onderdanen van derde landen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid :

1° de gevestigde onderdaan van een derde land;

2° de onderdaan van een derde land die de status van langdurig ingezetene in het Rijk geniet;

3° de onderdaan van een derde land die gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk sinds ten minste tien jaar en die er sindsdien ononderbroken verblijft.”

Artikel 23 van de Vreemdelingenwet bepaalt verder:

“§1. De beslissingen tot beëindiging van het verblijf genomen krachtens de artikelen 21 en 22 zijn uitsluitend gebaseerd op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en mogen niet op economische gronden berusten.

Het gedrag van de betrokkene moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

§2. Er wordt bij het nemen van de beslissing rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die hij heeft begaan, of met het gevaar dat van hem uitgaat, en met de duur van zijn verblijf in het Rijk.

Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden.”

De Raad wijst erop dat deze bepalingen werden ingevoegd door de wet van 24 februari 2017 tot wijziging van de Vreemdelingenwet. Deze wet is in werking getreden op 29 april 2017. Hierbij worden de middelen aan de administratie gegeven om sneller en efficiënter op te treden als de openbare orde of de nationale veiligheid is bedreigd. De procedureregels die bestonden om een einde te stellen aan het verblijf van vreemdelingen werden in dit verband aangepast. De wetgever voorziet ook in een trapsgewijs systeem om een einde te stellen aan het verblijf van een vreemdeling om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, dat afhankelijk is van de verblijfsstatus van de betrokkene. Dit systeem ziet er als volgt uit:

“– artikel 7 van de wet zal worden toegepast op de onderdanen van derde landen die toegelaten noch gemachtigd zijn tot het verblijf in België, of die in het kader van een kort verblijf in België zijn;
– artikel 21 van de wet zal worden toegepast op de onderdanen van derde landen die gemachtigd zijn tot een beperkt of onbeperkt verblijf van meer dan drie maanden op het grondgebied;
– artikel 22 van de wet zal worden toegepast op de onderdanen van derde landen die in België de status van langdurig ingezetene genieten of er gevestigd zijn; dit geldt eveneens voor de onderdanen van derde landen die toegelaten of gemachtigd zijn tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk (beperkt of onbeperkt verblijf) sinds minstens 10 jaar en die er sindsdien ononderbroken verblijven;
– artikel 44bis, §§ 1 en 3, en artikel 45 van de wet zullen worden toegepast op de burgers van de Unie, hun familieleden, en de onderdanen van derde landen die met hen zijn gelijkgesteld;
– artikel 44bis, §§ 2 en 3 en artikel 45 van de wet zullen worden toegepast op de burgers van de Unie, hun familieleden en de onderdanen van derde landen die met hen zijn gelijkgesteld, die het recht op duurzaam verblijf in België hebben verkregen”. (Parl.St. Kamer 2016-17, nr. 2215/001, p.16).

De begrippen ‘openbare orde’ en ‘nationale veiligheid’ waarvan hier sprake, werden nader toegelicht in de voorbereidende werken, waarbij werd benadrukt dat de begrippen “rechtstreeks uit de richtlijnen” werden gehaald: “Zo geven sommige richtlijnen inzake legale migratie in hun preambule aan dat het begrip “openbare orde” de veroordeling wegens het plegen van een ernstig misdrijf kan omvatten en dat de begrippen “openbare orde” en “binnenlandse veiligheid” tevens gevallen omvatten van behoren tot of steun verlenen aan een vereniging die het terrorisme steunt of ook nog het feit extremistische doelstellingen te huldigen of te hebben gehuldigd (14e overweging, van richtlijn 2003/86/EG; 8e overweging van richtlijn 2003/109/EG; 36e overweging van richtlijn 2016/801/EU)”. Tevens wordt het belang van de rechtspraak van het Hof van Justitie in deze benadrukt. Zo kan gelezen worden dat “Uit zijn rechtspraak blijkt dat “[...] de lidstaten weliswaar in wezen vrij blijven om de eisen van de openbare orde af te stemmen op hun nationale behoeften, die per lidstaat en per tijdsgewricht kunnen verschillen [...]”. Maar “[...] in de context van de Unie,

met name omdat zij een afwijking rechtvaardigen van een verplichting die bedoeld is om de eerbiediging van de grondrechten van derdelanders bij hun verwijdering uit de Unie te verzekeren (moeten deze eisen) restrictief worden opgevat, zodat de inhoud ervan niet eenzijdig door de onderscheiden lidstaten kan worden bepaald zonder controle door de instellingen van de Unie.” Het begrip openbare orde veronderstelt volgens de wetgever “hoe dan ook, naast de verstoring van de maatschappelijke orde die bij elke wetsovertreding plaatsvindt, [...] dat er sprake is van een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast (arrest Z. Zh., van 11 juni 2015, C-554-13, EU:C:2015:377, punten 48 en 50 en vermelde rechtspraak; arrest H.T., van 24 juni 2015, C 373-13, EU:C:2015:413, punt 79; arrest Byankov, C-249/11, EU:C:2012:608, punt 40 en vermelde rechtspraak)” (Parl.St. Kamer, 2016-17, nr. 2215/001, pp.19-20).

Het begrip ‘openbare orde’ veronderstelt volgens de wetgever “hoe dan ook, naast de verstoring van de maatschappelijke orde die bij elke wetsovertreding plaatsvindt, [...] dat er sprake is van een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast (arrest Z. Zh., van 11 juni 2015, C-554-13, EU:C:2015:377, punten 48 en 50 en vermelde rechtspraak; arrest H.T., van 24 juni 2015, C 373-13, EU:C:2015:413, punt 79; arrest Byankov, C-249/11, EU:C:2012:608, punt 40 en vermelde rechtspraak)” (Parl.St. Kamer, 2016-17, nr. 2215/001, pp.19-20).

De wetgever benadrukte dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen “redenen van openbare orde”, “ernstige redenen van openbare orde” en “dwingende redenen van openbare orde” en dat deze gradaties ook gelden voor de nationale veiligheid. Opnieuw benadrukt de wetgever dat de begrippen afkomstig zijn uit “Europese akten” en dat de begrippen conform de rechtspraak van het Hof van Justitie moeten worden geïnterpreteerd.

Voor wat betreft het begrip “ernstige redenen van openbare orde”, wordt dit door de wetgever omschreven als de vertaling van “het idee dat de omstandigheden van het geval een belangrijkere graad van ernst moeten vertonen” dan gewone redenen van openbare orde. De wetgever benadrukte voorts dat wanneer de overheid overweegt een einde te maken aan het verblijf om redenen van openbare orde of nationale veiligheid zij “geval per geval, [moet] nagaan of de bedreiging die de betrokkene vertegenwoordigt wel voldoende ernstig is om dat te doen, gelet op zijn verblijfsstatus”. Daartoe moeten alle relevante gegevens, feitelijke en juridische, die specifiek zijn voor het geval in aanmerking worden genomen. Verscheidene factoren kunnen zo van invloed zijn op de ernst van de bedreiging, zoals de aard of de omvang van de feiten, de aard en de ernst van de opgelopen of uitgesproken sancties, de juridische en/of politieke context van de feiten, zowel op nationaal als op internationaal vlak, de status van het slachtoffer, de graad van verantwoordelijkheid of betrokkenheid van de betrokkene, de sociale of beroepsstatus van de betrokkene, zijn neiging tot herhaling of tot volhouden van zijn gedrag, de modus operandi, enzovoort. Zo kan, conform de rechtspraak van het Hof van Justitie, het begrip “ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid” het deelnemen aan of ondersteunen van terroristische activiteiten of van een terroristische organisatie (arrest H.T., 24 juni 2015, C-373/13, ECLI:EU:C:2015:413), de aan de drugshandel gerelateerde criminaliteit (arrest Tsakouridis, 23 november 2011, C-145/09, EU:C:2010:708; arrest Calfa, 19 januari 1999, C-348/96, EU:C:1999:6; arrest Orfanopoulos en Oliveri, 29 april 2004, C-482/01 en C-493/01, EU:C:2004:262), de daden van seksueel misbruik of verkrachting jegens een minderjarige, de mensenhandel en de seksuele uitbuiting van vrouwen en kinderen, de illegale handel in drugs, de illegale wapenhandel, het witwassen van geld, de corruptie, de vervalsing van betaalmiddelen, de cybercriminaliteit en de georganiseerde misdaad (arrest P.I., 22 mei 2012, C-348/09, EU:C:2012:300), of nog de fiscale fraude (arrest Aladzov, 17 november 2011, C-434/10, EU:C:2011:750) dekken”. De wetgever benadrukte wel “dat zelfs bij dergelijke feiten de bevoegde overheid elke situatie in zijn geheel moet onderzoeken, zodat er niet automatisch een einde aan het verblijf kan worden gemaakt om “ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid”. Het kan immers voorkomen dat de omstandigheden van de zaak niet de graad van ernst hebben die vereist is om als zodanig te worden gekwalificeerd. In het licht van de bovenvermelde arresten kunnen daarentegen de feiten die toelaten te besluiten tot het bestaan van “ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid” ook heel goed vallen, in bijzonder ernstige omstandigheden, onder het begrip “dwingende redenen van nationale veiligheid”. Het feit bijvoorbeeld een persoon toevallig of bij een passionele misdaad te hebben gedood zal niet op dezelfde manier worden bekeken als een moord die perfect georkestreerd is of in bende is gepleegd of deel uitmaakt van een serie moorden. Zo zal ook het bezit van drugs voor persoonlijk gebruik een heel ander karakter hebben dan het vervoeren van drugs in het kader van een georganiseerde drugshandel in een stad of op internationale schaal.” (Parl.St. Kamer, 2016-17, nr. 2215/001, p. 22-25).

In casu wordt het verblijfsrecht van verzoeker beëindigd overeenkomstig artikel 22, §1, 3° van de Vreemdelingenwet. Verweerder is van oordeel dat er ernstige redenen van openbare orde aanwezig zijn om het verblijfsrecht van verzoeker te beëindigen. Verzoeker voert aan dat, om toepassing te kunnen maken van deze bepaling, er een actuele en voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde moet zijn en dat dit niet wordt aangetoond in de eerste bestreden beslissing. Hij wijst erop dat de veroordelingen voor mensensmokkel op zich geen bewijs vormen van een actuele en voldoende ernstige bedreiging van de

openbare orde omdat hij sinds zijn laatste veroordeling zijn gedrag heeft verbeterd en spijt heeft van zijn daden. Volgens verzoeker beperkt verweerder zich tot de enkele verwijzing naar de strafrechtelijke veroordelingen zonder dat wordt gemotiveerd waarom hij op heden nog een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde.

Het weze herhaald dat de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht van verzoeker overeenkomstig artikel 23, §1 van de Vreemdelingenwet uitsluitend gebaseerd mag zijn op het persoonlijk gedrag van verzoeker, hetgeen een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving moet uitmaken.

In de eerste bestreden beslissing wordt vooreerst een overzicht gegeven van de verblijfshistoriek van verzoeker. Vervolgens geeft verweerder een overzicht van de verschillende strafrechtelijke veroordelingen die verzoeker heeft opgelopen wegens deelname aan een criminele organisatie; valsheid in geschriften en mensensmokkel. De eerste bestreden beslissing vervolgt met de pertinente vaststelling dat verzoeker op het moment van het nemen van deze beslissing inmiddels aan zijn negende detentie toe is en hij sinds zijn aankomst in België vijf keer strafrechtelijk werd veroordeeld waarbij hij in staat van wettelijke herhaling werd gesteld. Ondanks herhaalde kansen, bleef verzoeker zich hardnekkig bezondigen aan gelijkaardige, ernstige strafbare feiten. Dit getuigt van een structurele en volgehouden miskennen van de Belgische rechtsorde waarbij geen enkele opgelegde maatregel of gunstmaatregel tot gedragsverbetering heeft geleid. Verweerder verwijst hierbij onder meer naar het vonnis van de correctionele rechtbank van Antwerpen van 22 februari 2005, waarin wordt geoordeeld dat de gepleegde feiten ernstig zijn en in hoofde van verzoeker duiden op een frauduleuze ingesteldheid. Verzoeker werd meermaals veroordeeld voor mensensmokkel. Verweerder benadrukt dat deze feiten ernstig zijn. Er werd enkel snel en persoonlijk geldgewin nagestreefd en dit ten koste van mensen die zich in een precare situatie bevonden. Er werd door verzoeker geen rekening gehouden met de fysieke en psychische integriteit van de slachtoffers. De feiten van mensensmokkel tonen niet alleen verzoekers misprijzen voor de betrokken personen aan, die hoge bedragen moesten betalen gezien de precare situatie waarin zij zich bevonden, maar ook werd hierdoor de Belgische staat opzettelijk misleid waardoor zij geen coherent beleid kon voeren. Verweerder concludeert: *“Uw langdurige en herhaalde betrokkenheid bij de vervaardiging en verspreiding van valse identiteitsdocumenten, evenals uw actieve deelname aan mensensmokkel, wijzen op een diepgewortelde criminele ingesteldheid en een volstrekt gebrek aan respect voor de regels. De feiten die u gepleegd heeft, zijn uitermate ernstig. Mensensmokkel is een groeiend probleem en vormt voor criminele organisaties een lucratief middel om geld te verdienen aan het illegaal vervoeren en onderbrengen van migranten op het grondgebied van de Europese Unie. De grote verscheidenheid aan documenten die u heeft vervalst - waaronder identiteitskaarten, verblijfskaarten, paspoorten, rijbewijzen, loonfiches, diploma's en zelfs gerechtelijke attesten - getuigt van een doorgedreven expertise en berekende werkwijze. Dergelijke vervalsingen ondermijnen fundamentele pijlers van de rechtsstaat, zoals identiteitscontrole, sociale zekerheid, onderwijs, justitie en het migratiebeleid. Ze creëren een ernstig maatschappelijk risico, aangezien deze documenten toegang kunnen verlenen tot rechten, voorzieningen en grondgebied waarvoor men in werkelijkheid niet in aanmerking komt. Het feit dat de meest recente veroordeling betrekking heeft op gebeurtenissen uit 2018, doet geen afbreuk aan het actuele, reële en voldoende ernstige gevaar dat u vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving. U pleegde de hierboven beschreven feiten over een periode van meer dan twintig jaar, van juli 1997 tot oktober 2018. Ondanks herhaalde gerechtelijke tussenkomsten, sancties, begeleiding en kansen tot gedragsverandering, heeft u zich telkens opnieuw schuldig gemaakt aan gelijkaardige ernstige strafbare feiten. Het is dan ook niet onredelijk om uit het gegeven dat u zich herhaaldelijk liet inschakelen in een internationaal opererende criminele organisatie met het oog op onwettig financieel gewin, af te leiden dat u een sociaal gevaarlijke ingesteldheid heeft. U hebt meermaals bewezen bereid te zijn om geld te verdienen door misbruik te maken van de uiterst kwetsbare situatie waarin uw slachtoffers zich bevonden, en u heeft er daarbij nooit voor teruggedeinsd om leugenachtige en ongeloofwaardige verklaringen af te leggen tegenover politie en justitie. Er ligt bovendien geen enkel element voor waaruit blijkt dat dit gevaar inmiddels zou zijn geweken. Integendeel, uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving. Gelet op uw talrijke veroordelingen voor gelijkaardige feiten wordt vastgesteld dat u niet de intentie vertoont om uw gedrag te verbeteren.”*

In de eerste bestreden beslissing wordt daarnaast gewezen op de mogelijkheid die verzoeker kreeg om alle documenten en elementen aan te brengen zodat zijn situatie correct kon worden ingeschat. De neergelegde documenten worden vermeld. Het feit dat verzoeker uitgaansvergunningen en penitentiaire verloven kreeg in de gevangenis alsook zijn bewering dat hij spijt heeft van zijn daden, wil volgens verweerder niet zeggen dat verzoeker geen gevaar meer zou vormen voor de openbare orde. Het is in zijn eigen belang dat hij zich naar behoren gedraagt tijdens het uitgaansverlof. Zijn spijtbetuigingen doen verder geen afbreuk aan de zwaarwichtigheid van de gepleegde feiten en bieden geen waarborg dat betrokkene zich niet opnieuw aan gelijkaardige feiten schuldig zou maken.

Ook in de tweede bestreden beslissing wordt de hierboven weergegeven motivering gehanteerd om te verduidelijken waarom aan verzoeker een inreisverbod van tien jaar moet worden opgelegd overeenkomstig artikel 74/11, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet, namelijk omdat verzoeker een ernstige bedreiging voor de openbare orde vormt.

Verzoeker betwist dat hij op het moment van het nemen van de bestreden beslissingen nog steeds als een gevaar voor de openbare orde kan worden aanzien. Verzoeker betwist niet dat hij herhaaldelijk werd veroordeeld voor ernstige strafbare feiten maar benadrukt dat hij het merendeel van de feiten heeft gepleegd tussen 1998 en 2010, zijnde meer dan 15 jaar geleden. De meest recente feiten dateren uit de periode 2016 – 2018, hetgeen minstens zeven jaar geleden is. Het herhaaldelijk karakter van de feiten volstaat volgens verzoeker niet om te kunnen spreken van een ‘actueel’ gevaar voor de openbare orde. Verzoeker benadrukt dat dat hij zijn gedrag in de tussentijd heeft verbeterd en dat er hem sindsdien geen enkel belastend feit meer kan worden tegengeworpen. Ook al zit verzoeker momenteel nog een gevangenisstraf uit, hij is ervan overtuigd dat hij zich de afgelopen jaren voorbeeldig heeft gedragen en zich onophoudelijk heeft ingespannen om zich in de Belgische samenleving te integreren. Zijn detentie verloopt zeer goed en er hebben zich in de gevangenis geen incidenten meer voorgedaan. Hiermee wordt volgens verzoeker onterecht geen rekening gehouden. Verzoeker volhardt dat er geen sprake is van een actuele dreiging voor de openbare orde.

Verzoeker gaat echter voorbij aan de duidelijke motivering zoals hierboven weergegeven, waarbij wordt vastgesteld dat verzoekers persoonlijk gedrag maakt dat er in zijn hoofdte wel degelijk sprake is van ernstige en actuele redenen van openbare orde die de genomen maatregelen noodzakelijk maken. Verweerder is hierbij ingegaan op de concrete feiten en persoonlijke gedragingen van verzoeker die hebben geleid tot verschillende correctionele veroordelingen. Er wordt ook toegelicht waarom de vastgestelde ernstige redenen van openbare orde actueel zijn en volgens verweerder nog steeds aan de orde zijn. Zo wijst verweerder erop dat verzoeker, ondanks herhaaldelijke kansen, vijf keer correctioneel werd veroordeeld voor zeer ernstige feiten, waaronder mensensmokkel. Hieruit blijkt dat verzoeker een volgehouden en voor de maatschappij gevaarlijke, diepgewortelde criminele ingesteldheid heeft. Verzoeker pleegde de feiten over een periode maar meer dan 20 jaar. Ondanks herhaaldelijke gerechtelijke tussenkomsten en veroordelingen, bleef verzoeker zich schuldig maken aan ernstige feiten van onder meer mensensmokkel. Gelet op de persoonlijke ingesteldheid van verzoeker en het herhaaldelijk karakter van de misdrijven, valt niet uit te sluiten dat verzoeker zijn crimineel gedrag in de toekomst zal verderzetten. Verweerder concludeert op goede gronden dat verzoeker geen lessen heeft getrokken uit zijn eerdere veroordelingen en zijn crimineel gedrag bleef verderzetten.

De vaststelling van een actuele bedreiging voor de openbare orde vereist in regel dat de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden of te herhalen (cf. HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I., pt. 30; memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer 2016-2017, DOC54 2215/001, p. 24). Het is aan de nationale overheden om in elk afzonderlijk geval te (be)oordelen of het gedrag van de betrokken vreemdeling een gevaar voor nieuwe ernstige verstoringen van de openbare orde of nationale veiligheid oplevert, wat desgevallend een onderzoek naar het risico van recidive kan omvatten. Verweerder moet derhalve zijn besluit baseren op een inschatting van het toekomstig gedrag van de betrokken vreemdeling en dit aan de hand van de objectieve elementen zoals deze voorliggen op het ogenblik dat hij een beslissing neemt en die blijken uit het administratief dossier.

Hierbij wijst de Raad op het feit *“dat het ook mogelijk is dat het enkele feit van het voorafgaand gedrag voldoet aan de voorwaarden voor een dergelijke bedreiging van de openbare orde”* (cf. HvJ 27 oktober 1977, C-30/77, Bouchereau, pt. 29). In deze zin heeft ook het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) geoordeeld dat in sommige gevallen de ernst van een misdrijf op zichzelf genoeg kan zijn om een beperkende verblijfsmaatregel of verwijderingsmaatregel te rechtvaardigen (cf. EHRM 20 september 2011, nr. 8000/08, A.A. v. Verenigd Koninkrijk, § 63). Bij het beoordelen van een bedreiging voor de openbare orde moet dus rekening worden gehouden met de aard en ernst van de strafbare feiten, het aantal strafbare feiten en de veroorzaakte schade. Indien dit bijzonder ernstig is, kan dit volstaan om ook het actueel karakter van de bedreiging aan te tonen.

Waar verzoeker erop wijst dat de meest recente feiten dateren uit 2018, hetgeen op het moment van het nemen van de bestreden beslissingen vijf jaar geleden was, miskent hij dat hij gedurende een periode van 20 jaar bijzonder ernstige feiten heeft gepleegd door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precarie administratieve toestand zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken en de verzwarende omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft. Het enkele feit dat verzoeker sinds 2018 geen strafbare feiten meer heeft gepleegd, betekent op zich niet dat er in casu geen sprake meer zou zijn van een ‘actuele’ bedreiging voor de openbare orde gezien verzoeker zich over een periode van 20 jaar herhaaldelijk schuldig heeft gemaakt aan zeer ernstige feiten en niet kan worden uitgesloten dat verzoeker dit crimineel gedrag in de

toekomst nog zal verderzetten. Daarnaast ligt de laatste veroordeling door het Hof van Beroep in 2023 niet dermate ver in het verleden dat zij niet als een recente veroordeling kan worden beschouwd.

Verzoeker kan verder niet worden gevolgd waar hij betoogt dat zijn positieve integratie na zijn laatste veroordeling – namelijk het feit dat verzoeker psychologische begeleiding krijgt; dat hij werkt; dat hij op zijn werk zeer gewaardeerd en gerespecteerd wordt; dat hij betrokken is bij het religieuze leven; dat hij meertalig is; dat hij taalcursussen en diverse opleidingen heeft gevolgd, waaronder een integratietraject; dat hij actief deelneemt aan het leven in de gevangenis door te werken en deel te nemen aan workshops; dat hij als afgevaardigde van het overlegcomité van gedetineerden fungeert; dat hij jongeren helpt hun plaats in de samenleving te vinden; dat hij een werkbefoete heeft en een stageplek heeft gekregen – per definitie impliceert dat hij op heden geen gevaar voor de openbare orde meer vormt. De Raad besluit dat gezien de specifieke ernst van de feiten en het herhaaldelijk karakter ervan, verweerder op redelijke wijze kon motiveren dat uit het persoonlijk gedrag van verzoeker blijkt dat hij een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving. Verweerder heeft daarbij wel degelijk een individueel onderzoek van de zaak gevoerd, waarbij met het persoonlijk gedrag van verzoeker rekening werd gehouden. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker voorhoudt, heeft verweerder ook rekening gehouden met verzoekers inspanningen om zich te integreren in België. Verzoeker toont echter niet aan dat het kennelijk onredelijk of onzorgvuldig zou zijn om te besluiten dat zijn integratie geen beletsel vormt voor het nemen van de beslissing tot beëindiging van zijn verblijfsrecht. Het wezen herhaald dat verzoeker volledig voorbij gaat aan de bijzondere ernst van de feiten, hetgeen wel degelijk van belang is voor de beoordeling van de actualiteit van de bedreiging van de openbare orde. Zoals blijkt uit het arrest *Bouchereau* van het Hof van Justitie (cf. HvJ 27 oktober 1977, C-30/77, *Bouchereau*) vormen strafrechtelijke veroordelingen op zichzelf weliswaar geen reden of motivering voor de beëindiging van een verblijfsrecht maar betekent dit niet dat strafrechtelijke veroordelingen niet mee in overweging mogen worden genomen binnen het individueel onderzoek naar een eventuele beëindiging van het verblijfsrecht om redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Het Hof van Justitie bevestigt in het voormelde arrest, in punt 29, dat in uitzonderlijke situaties van bijzonder ernstige criminele feiten uit de omstandigheden die tot de strafrechtelijke veroordelingen hebben geleid, op zich reeds het bestaan van een persoonlijk gedrag kan blijken dat een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt die de beëindiging van het verblijfsrecht noodzaakt om de openbare orde of de nationale veiligheid te beschermen. Door te blijven volharden in diens subjectieve overtuiging dat er geen elementen voorliggen waaruit blijkt dat hij op heden nog steeds een actueel gevaar voor de openbare orde vormt, slaagt verzoeker er niet in om afbreuk te doen aan de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissingen.

Een schending van artikel 22 van de Vreemdelingenwet of van artikel 74/11, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet is niet aangetoond.

Krachtens artikel 23, §2 van de Vreemdelingenwet moet verweerder bij het beëindigen van het verblijfsrecht van verzoeker onder meer rekening houden met *“de duur van zijn verblijf in het Rijk”* en met *“het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden”*. Ook artikel 74/11, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat verweerder bij het opleggen van een inreisverbod rekening moet houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

Verzoeker voert aan dat hij 33 jaar geleden in België is aangekomen en al 23 jaar over een verblijfsrecht in het Rijk beschikt. Hij heeft dus reeds meer dan de helft van zijn leven in België doorgebracht. Verzoeker stelt dat hij in die periode een beschermenswaardig privéleven heeft opgebouwd, waarvan de omvang wordt geminimaliseerd door verweerder. Volgens verzoeker wordt onvoldoende rekening gehouden met het privéleven dat hij in België heeft ontwikkeld. Hij is het oneens met het motief van de bestreden beslissingen dat hij zijn sociale banden met België kan blijven onderhouden aan de hand van moderne communicatiemiddelen of occasionele bezoeken in het buitenland. Dit is volgens verzoeker onvoldoende om zijn vriendschappen te kunnen blijven onderhouden en er kan van zijn vrienden niet redelijkerwijs worden verwacht dat ze hem komen bezoeken in Congo. Daarnaast kent verweerder volgens verzoeker te weinig belang toe aan de inspanningen die hij heeft geleverd om de taal te leren en om zich in te zetten binnen zijn religieuze gemeenschap. Voorts wijst verzoeker erop dat hij steeds heeft geprobeerd om actief te zijn op de arbeidsmarkt, zowel in de gevangenis als bij het bekomen van een werkbefoete. Deze werkbefoete mag niet worden miskent louter omdat verzoeker reeds strafrechtelijk veroordeeld werd. Wat de resterende banden met het land van herkomst betreft, argumenteert verzoeker dat het feit dat hij in Congo is geboren en daar 26 jaar heeft gewoond op zich niet betekent dat hij sterkere banden met zijn land van herkomst heeft dan met België. Hij stelt geen, of slechts minimale, banden te hebben met zijn land van herkomst.

Verzoeker kan niet worden bijgetreden waar hij aanvoert dat verweerder geen rekening zou hebben gehouden met de elementen die zijn persoonlijke situatie en verblijf in België kenmerken. Dienaangaande motiveert verweerder in de eerste bestreden beslissing immers het volgende:

“Uw raadsman verwees in het kader van onderhavige beslissing naar het gegeven dat u reeds penitentiaire verlopen en uitgaansvergunningen kreeg, onder andere om de begrafenis van een familielid bij te wonen, en voor psychologische begeleiding. Het feit dat u reeds uitgaansvergunningen en penitentiaire verlopen verkregen hebt die schijnbaar zonder problemen verlopen zijn, wil echter geenszins zeggen dat u geen gevaar meer zou vormen voor de openbare orde. Het is immers in uw eigen belang dat u zich gedraagt tijdens deze uitgangen. Uitgaansvergunningen en penitentiaire verlopen zijn normaal gezien ook aan strikte voorwaarden onderworpen waardoor het moeilijk is om tijdens dergelijke uitgaansvergunningen te recidiveren.

U verklaarde in uw hoorrecht dat u zich bewust bent van uw fouten. Daargelaten de vraag in welke mate uw spijtbetuigingen als oprecht kunnen worden aangenomen, doen deze geen afbreuk aan de zwaarwichtigheid van de feiten en bieden zij geen waarborg dat u zich niet opnieuw zou kunnen inlaten met gelijkaardige feiten. Het gegeven dat u tijdens uw detentie onder andere taalopleidingen volgde, deelneemt aan ateliers, werkzaam bent in de keuken, een werkbelofte voorlegt, psychologische begeleiding krijgt, regelmatig de protestantse eredienst bijwoont, als tolk fungeert bij de katholieke diensten, referentiebrieven voorlegt en als verantwoordelijke zou voorgedragen zijn bij tussenkomsten voor medegedetineerden, wijst er niet noodzakelijkerwijze op dat u tot inkeer bent gekomen of dat er sprake is van een substantiële gedragswijziging die afbreuk vermag te doen aan het ernstig reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde. Er kan opgemerkt worden dat ondanks het volgen van de opleiding “omgaan met conflicten” op 23.06.2017, u daarna strafbare feiten bleef plegen. Immers, tussen 21.08.2017 en 09.10.2018 was u opnieuw betrokken bij mensensmokkel, zelfs van minderjarigen. Dit toont aan dat de gevolgde opleiding u toen geen nieuwe inzichten heeft gebracht noch een positieve gedragsverandering teweeg bracht. U kreeg al tal van kansen (waaronder straffen met uitstel, E.T., voorwaardelijke invrijheidstelling), werd begeleid en had meermaals de kans zich te herpakken, maar heeft telkens nagelaten hiervan daadwerkelijk gebruik te maken. Gezien dit patroon rijst de terechte twijfel of een wezenlijke gedragsverandering thans te verwachten valt.

Uw raadsman stelt dat u zich inzet voor de Congolese gemeenschap via uw lidmaatschap van de VZW Afrika in Vlaanderen en als voorzitter van de vzw Jeugd van de Congolese gemeenschap in Antwerpen (J.C.C.A.), een vereniging die jongeren zou motiveren om zich in België te integreren en hun weg te vinden. Uit het strafdossier blijkt echter dat u herhaaldelijk veroordeeld werd voor strafbare feiten waarbij het misbruik werd gemaakt van kwetsbare personen in precaire situaties, onder wie ook meerderjarige en minderjarige Congolezen. Dit werpt onvermijdelijk een schaduw over het door uw raadsman geschetste beeld van maatschappelijk engagement.

[...]

U verklaarde in het hoorrecht ingevuld op 04.03.2025 dat uw moedertaal Lingala is; dat u Frans en Nederlands kan lezen, schrijven en spreken; dat u ook het Engels en 4 nationale talen van de Democratische Republiek Congo kent; dat u in België bent sinds 1992; dat u enkel in het bezit bent van uw Belgische verblijfskaart, geldig tot 23.07.2025; dat u in goede gezondheid bent, evidente reden voor u waardoor u kon werken in de keuken van Haren, zonder een dag verlof te nemen en zonder excuus met de dienst van de keuken (onleesbaar); dat u voor uw opsluiting in de gevangenis woonachtig was op het adres (...) Antwerpen bij uw familie; dat u een duurzame relatie hebt met M. N. (tel.: (...), zie kopie sociale enquête uitgevoerd door de sociale dienst in opdracht van de PSD - onleesbare naam); dat zij ook woont op het adres (...) Antwerpen, met jullie 2 gezamenlijke kinderen; dat u een minderjarig kind hebt in België: N. K. A.; dat hij ook op het adres (...) Antwerpen woont (zie attest van het versturen van 100 of 150 euro dat u stuurt van uw geld verdiend door uw werk in de gevangeniskeuken) maar dat u hem niet wil spreken betreffende uw detentie in de gevangenis; dat u enkel minderjarige kinderen hebt in België; dat u familie hebt, namelijk een zus en een broer en dat uw oudste zus die hier in België was, gestorven is; dat u een broer en een zus hebt in Angola, maar dat u geen contact met hen hebt, dat u sinds lang geen nieuws hebt, en dat u hun gegevens niet meer hebt; dat u een attest hebt van mechaniek (VDAB); dat u een attest hebt van de inburgeringscursus, dat u een attest hebt van Communicatie (niet leesbaar), Nederlandse school (ENCORA) + info uit de mail van uw raadsman; dat u gewerkt hebt in het Erasmusziekenhuis; dat u verschillende werken gedaan hebt, zie uw CV: horecabeheerder (niet leesbaar) Minafia (niet leesbaar) 41 (...)straat 20, zie ook mail advocaat; dat u gewerkt hebt in de Democratische Republiek Congo (bureauwerk: secretaris); dat u niet in een ander Europees land gewoond hebt; dat u niet veroordeeld/opgesloten bent in een ander land dan België; dat u redenen hebt om niet terug te keren naar Congo, namelijk dat België alles voor u voorstelt, dat u hier een familie gesticht hebt, dat u Congo verlaten hebt wegens de onbestaande mensenrechten, dat Congo een politiek instabiel land is, vandaag onder de controle van M23, dat uw kinderen hun studies hier dienen te beëindigen, dat ze bovendien Belg zijn. Verder verklaarde u nog dat het parcours van een mens vol met obstakels is, dat u zich vandaag bewust bent van uw fouten en dat de administratie van de penitentiaire instelling dit zal bevestigen; dat u voor uw arrestatie diezelfde maand diende te beginnen werken en dat u in 2019, gedurende de maand juli, tot uw arrestatie op 24.11.2022, met de hulp van een (onleesbare) partner van de VDAB leerde uw kwaliteiten te kennen en jullie erin geslaagd waren om werk te vinden, na het afleggen van Nederlandse testen. In het kort: het verleden had zijn plaats gevonden in de vuilbak, zie de liefde die ik heb voor mijn zoon A., zie bijgevoegde verklaringen van de aalmoezenier en het hoofd van de keukenservice.

Op 27.03.2025 werden volgende documenten overgemaakt: schrijven directie gevangenis Haren d.d. 18.03.2025; Attest VZW APRES d.d. 18.09.2024; inschrijving CVO Brussel Medewerker spoelkeuken; gevangenisbriefje Haren; schrijven aalmoezenier gevangenis Sint-Gillis en Haren; schrijven/rapport Comité d.d. 26.09.2024.

Op 12.05.2025 werden volgende documenten overgemaakt: certificaat van de opleiding medewerker spoelkeuken afgegeven door het Centrum voor volwassenonderwijs Brussel op 01.04.2025 en een geschreven werkbepoefte (gelegenheidsarbeid – fruitteelt).

[...]

Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is echter niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

U bent in 1992, op 26-jarige leeftijd, in België aangekomen. U doorliep verschillende procedures en werd op 26.02.2002 toegelaten tot een verblijf van onbeperkte duur. U bent heden 59 jaar oud. U werd, zoals supra in detail weergegeven, meermalen veroordeeld voor mensensmokkel en valsheid in geschriften en ondergaat momenteel uw negende detentie in België.

Het is inherent aan een langdurig verblijf dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Dit betekent echter niet dat er niet van u geveerd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, terug zou keren naar Congo. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten.

U kan via de moderne communicatiemiddelen contact onderhouden met uw vrienden en verwanten in België en zij zouden u, indien gewenst, kunnen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in uw thuisland dan wel in een derde land.

U stelde een inburgeringsattest behaald te hebben en Nederlandse en Franse lessen gevolgd te hebben. Gezien het uw intentie was om zich in België te vestigen, is het niet meer dan normaal dat u Nederlandse lessen, Franse lessen en een inburgeringscursus volgde.

Uit de voorgelegde stukken en verslagen blijkt dat u er verschillende hobby's op nahield. Zo was u in het verleden lid van een basketbalclub en was u actief lid bij verschillende socio-culturele organisaties (zie attesten vzw's). Sinds uw detentie in 2022 bezoek u regelmatig de protestantse en katholieke erediensten, waar u de aalmoezenier bijstaat in vertalingen van het Frans naar het Engels. Het is aannemelijk dat hobby's en religie voor u een stabiele factor vormen in een verder onrustige levensloop en dat ze een rol speelden in uw persoonlijke ontwikkeling. De betrokkenheid bij sportverenigingen, socio-culturele organisaties en de religieuze gemeenschap, staan niet op zichzelf maar kaderen in een bredere integratie in het sociale weefsel, opgebouwd doorheen jaren van verblijf in België. Niettemin moet worden vastgesteld dat deze sociale verankering, hoe waardevol ook, niet opweegt tegen het ernstig en actueel gevaar dat uitgaat van uw persoonlijk gedrag.

Uit Dolsis blijkt dat u tussen 24.11.2003 en 24.11.2004 gedurende één jaar gewerkt heeft bij het OCMW Antwerpen. In 2006 werkte u 27 dagen, in januari 2007 8 dagen en in december van datzelfde jaar 16 dagen. In 2008 tot en met 2009 was u opnieuw tewerkgesteld, van 01.01.2008 tot 31.12.2009. Vervolgens was u werkzaam tussen 15.09.2010 en 31.03.2011. Nadien was uw tewerkstelling beperkt tot korte periodes: 4 dagen in 2012, 3 dagen in 2018, 2 dagen in 2019 en 14 dagen in 2020. Gelet op deze fragmentarische en beperkte tewerkstelling, kan niet worden gesproken van een sterke economische binding met België. U hebt nooit in een langdurig dienstverband gewerkt. De bij herhaling gepleegde feiten tonen een hunker naar snel en gemakkelijk geldgewin. In plaats van een stabiele job te zoeken, maakte u misbruik van de precaire situatie van anderen. Gelet op de herhaling van de feiten blijkt het niet uw intentie om een eerlijke en stabiele job uit te oefenen met respect voor de regels van het gastland. U stelde heden te werken in de gevangeniskeuken en legde een werkbepoefte voor. De voorgelegde werkbepoefte overtuigt niet, aangezien u jarenlang naliet stabiel werk te zoeken en herhaaldelijk koos voor crimineel gedrag boven legale arbeid. De tewerkstellingen en opleidingen die u in België gevolgd hebt, kunnen u alleen maar helpen bij het vinden van een job in Congo of elders.

Het gegeven dat uw partner een hypothecaire lening is aangegaan voor de aankoop van een woning te Antwerpen, kan voorliggende beslissing niet mildereren. Indien uw partner u wenst te volgen nadat u aan justitie voldaan heeft, kan de woning verkocht worden.

Het wordt niet betwist dat een terugkeer naar Congo aanpassingen van u zal vergen. Zelfs indien de integratie -door het verblijf in België- in Congo wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn (cfr. EHRM, Veljkovic-Jucik v. Switzerland, 21 oktober 2020, §55). U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale,

culturele en familiale banden met dit land te hebben. U bent er geboren, hebt er economie gestudeerd aan de universiteit (2de jaar) en heeft er tot uw 26 jaar gewoond. Uit het verslag van de maatschappelijke enquête d.d. 21.12.2023 blijkt dat u nog contact hebt met een zoon die in Congo zou verblijven. Ook uw partner werd geboren in Congo en verklaarde er nog een tante en een oudere zus te hebben. Het is niet onredelijk aan te nemen dat u nog familie en/of vrienden hebt die u eventueel zouden kunnen opvangen tot u weer een eigen bestaan opgebouwd hebt. Ook uw partner en kinderen kunnen ervoor kiezen u naar Congo volgen. Mogelijks kan u ook opnieuw het contact herstellen met uw broers en zussen die volgens uw verklaringen in Angola verblijven.

De gedragingen die aan uw veroordelingen ten grondslag liggen, zijn van zodanige aard dat hieruit voortvloeit dat u een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.”

Verweerder is van oordeel dat de banden van verzoeker met België niet opwegen tegen de vaststelling dat uit zijn persoonlijk gedrag een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid blijkt. Verzoeker geeft aan het oneens te zijn met deze beoordeling en beperkt zich tot de verwijzing naar elementen betreffende zijn privéleven in België die hij ook al heeft ingeroepen in het kader van het hoorrecht voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissingen en die verweerder reeds heeft beoordeeld in deze beslissingen. Het feit dat verzoeker een andere mening is toegedaan, doet geen afbreuk aan de wettigheid van de bestreden beslissingen. In wezen geeft verzoeker hiermee louter een eigen versie van of verklaring voor de feiten weer, zodat hij in wezen zijn beoordeling in de plaats stelt van de beoordeling gedaan door verweerder. De aangevoerde kritiek geeft te dezen aldus weliswaar blijk van een andere feitelijke beoordeling van de gegevens van de zaak dan die van de bevoegde overheid, doch het onderzoek van deze andere beoordeling nodigt de Raad uit tot een opportuniteitsonderzoek, hetgeen niet tot zijn bevoegdheid behoort. Met zijn betoog slaagt verzoeker er niet in de pertinente motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten. Verzoeker komt niet verder dan te opperen dat verweerder de omvang van zijn privéleven bagatelliseert en zijn langdurig verblijf in België en zijn inspanningen om zich te integreren minimaliseert, zonder dat hij met enig concreet verweer aantoonde dat zijn integratie in België zodanig diepgeworteld is dat dit het nemen van de bestreden beslissingen in de weg staat.

Voorts betoogt verzoeker dat er onvoldoende rekening werd gehouden met zijn gezinsleven in België. Hij heeft al een geruime tijd een relatie met zijn Belgische partner. Het koppel heeft samen twee kinderen, waarvan één minderjarig, die tevens de Belgische nationaliteit hebben. In die zin voert verzoeker ook de schending aan van artikel 8 van het EVRM. Deze bepaling luidt als volgt:

“1. Eenieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Artikel 8 van het EVRM beschermt het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven, recht dat echter niet absoluut is. Het EHRM heeft er zo bij diverse gelegenheden aan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 115; EHRM 24 juni 2014, Ukaj/Zwitserland, § 27). Op grond van een vaststaand beginsel van internationaal recht, hebben de verdragsstaten de taak om de openbare orde te waarborgen en om hierbij de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 26 juni 2012, Kurić en a./Slovenië (GK), § 355; zie ook EHRM 3 oktober 2014, Jeunesse/Nederland (GK), § 100). De staat is aldus gemachtigd om de voorwaarden voor de binnenkomst, het verblijf en de verwijdering van niet-onderdanen vast te leggen.

Wanneer er sprake is van een situatie van weigering van voortgezet verblijf, zoals een beëindiging van verblijf, dan vormt zulke maatregel een inmenging in de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privé- en/of gezinsleven. Bijgevolg dient in dat geval het tweede lid van artikel 8 van het EVRM in overweging te worden genomen.

Binnen de grenzen gesteld door artikel 8, tweede lid van het EVRM, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien (legaliteit), ze is geïnspireerd door één of meerdere van de in deze bepaling vermelde legitieme doelen (legitimiteit) en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om één van deze doelen te bereiken (proportionaliteit).

Deze laatste vereiste impliceert dat er een belangenafweging plaatsvindt waarbij een 'fair balance' moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie, enerzijds, en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde, anderzijds (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 113; EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 76).

In deze belangenafweging moeten alle van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken. Waar overwegingen van openbare orde of nationale veiligheid een rol spelen, zoals in casu, heeft het EHRM een aantal welbepaalde criteria geformuleerd die nationale overheden moeten leiden bij het maken van een billijke belangenafweging, namelijk de zogenaamde *Boultif/Üner*-criteria (EHRM 2 augustus 2001, Boultif/Zwitserland, § 48; EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland (GK), §§ 57 en 58).

Het betreft:

- (1) de aard en ernst van het gepleegde misdrijf;
- (2) de duur van het verblijf in het gastland;
- (3) het tijdsverloop sinds het misdrijf en het gedrag van betrokkene tijdens die periode;
- (4) de nationaliteit van alle betrokkenen;
- (5) de gezinssituatie van de betrokkene;
- (6) de vraag of de (huwelijks)partner op de hoogte was van het misdrijf bij de totstandkoming van de gezinsband;
- (7) de vraag of er kinderen zijn geboren uit de relatie en, als dit het geval is, hun leeftijd;
- (8) de ernst van de moeilijkheden die de (huwelijks)partner zal ondervinden indien hij/zij de vreemdeling zou volgen naar het land waarnaar deze wordt uitgewezen;
- (9) het belang en welzijn van de kinderen, in het bijzonder de ernst van de problemen die zij waarschijnlijk zullen ondervinden in het land van herkomst van de vreemdeling;
- (10) de hechtheid van de sociale, culturele en familiebanden van de vreemdeling met het gastland en met zijn land van herkomst.

Het gewicht dat aan elk van deze criteria moet worden gehecht, varieert naargelang de specifieke omstandigheden van de voorliggende zaak (EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 70).

Het wordt niet betwist dat verzoeker een privé- en/of gezinsleven heeft in België en dat de beëindiging van zijn verblijf een inmenging vormt in de uitoefening van zijn recht op een privé- en/of gezinsleven (cf. EHRM 15 november 2012, nr. 52873/09, Shala/Zwitserland, § 40; EHRM 11 juni 2013, nr. 52166/09, Hasanbasic/Zwitserland, § 49; EHRM 25 maart 2014, nr. 2607/08, Palanci/ Zwitserland, § 53; EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10, K.M./Zwitserland, § 47). De Raad dient deze inmenging te toetsen aan het tweede lid van artikel 8 van het EVRM.

Uit de bestreden beslissingen volgt dat het verblijf van verzoeker wordt beëindigd op grond van artikel 22, §1, 3° van de Vreemdelingenwet en dat hem een inreisverbod wordt opgelegd met toepassing van artikel 74/11, §1, vierde lid van deze wet. De bestreden beslissingen hebben aldus een wettelijke basis, wat niet (langer) ter discussie staat. Het is verder niet betwistbaar dat zij een legitiem doel nastreven, met name de bescherming van de openbare orde en de preventie van strafbare feiten. De inmenging in het gezins- en/of privéleven van verzoeker voldoet bijgevolg aan de formele voorwaarden bepaald in artikel 8, tweede lid van het EVRM.

Vervolgens moet worden onderzocht of de inmenging noodzakelijk is, met name of zij wordt gerechtvaardigd door een dwingende maatschappelijke behoefte en proportioneel is met het nagestreefde doel (EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland (GK), § 54; EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10, K.M./Zwitserland, § 51 en 53). Dit vereist dat verweerder een zorgvuldige en redelijke afweging moet maken tussen het belang van verzoeker en diens gezins- of familieleden enerzijds en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het handhaven van de openbare orde anderzijds.

Uit wat voorafgaat, blijkt reeds dat verweerder kon oordelen dat verzoeker gelet op zijn persoonlijke gedragingen een werkelijke, ernstige en actuele bedreiging vormt voor de openbare orde.

De Raad stelt verder vast dat een eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen leert dat verweerder met al de door verzoeker tijdens het horen ingeroepen elementen van een gezins- en/of privéleven, zoals ook nog eens aangehaald door verzoeker, rekening heeft gehouden. Hierover wordt in deze beslissingen gemotiveerd als volgt:

"U verklaarde in uw hoorrecht d.d. 04.03.2025 een duurzame relatie te hebben met M. N. (geboren op (...)) te Kinshasa, Belgische nationaliteit sinds 27.10.2011). Uit deze relatie zijn 2 kinderen geboren: N. T. K. L. M. C. (geboren op (...), Belgische nationaliteit) en N. K. A. B. (geboren op (...), Belgische nationaliteit). U gaf aan

de intentie te hebben met M. N. te trouwen, maar wenste dit nog niet te doen vanwege uw opsluiting in de gevangenis. Mevrouw M. N. bezoekt u regelmatig in de gevangenis.

In het rijksregister staat u nog steeds geregistreerd als gehuwd met N. (gehuwd te Kinshasa op 01.01.1988). Uit de maatschappelijke enquête d.d. 21.12.2023 blijkt dat M. N. verklaarde dat N. overleden zou zijn, maar dat u niet officieel als weduwnaar geregistreerd staat. Voor zover bij de Administratie bekend, verbleef N. (althans onder die naam) nooit in België.

Uit het administratief dossier blijkt dat N. T. K. L. M. C., uw meerderjarige dochter, op de hoogte is van uw verblijf in de gevangenis, waar u sinds 24.11.2022 bent opgesloten. Zij bezoekt u echter niet. Uit een brief van haar, voorgelegd in het kader van de voorliggende beslissing, blijkt wel dat er regelmatig telefonisch contact is, dat er een goede relatie is en dat u financieel bijdraagt aan het huishouden.

Uw zoon N. K. A. is niet op de hoogte van uw detentie. Om hem te beschermen, is besloten te liegen over de situatie en te zeggen dat u werkt in Parijs. Ook hij bezoekt u dus niet in de gevangenis. U stelde wel regelmatig telefonisch contact met hem te hebben. Uw raadvrouw verklaarde dat u uw kinderen zag tijdens het penitentiair verlof dat u kreeg om een begrafenis van een familielid bij te wonen en dat u er op rekent penitentiair verlof te krijgen om de verjaardag van uw zoon te kunnen bijwonen in februari 2026.

Het wordt niet betwist dat u zich kan beroepen op een gezins- en familieleven in de zin van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) met hen en dat onderhavige beslissing een inmenging vormt in uw recht op een gezinsleven. De bescherming van de openbare veiligheid en het voorkomen van strafbare feiten, rechtvaardigen deze inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van het gezinsleven. U heeft door uw persoonlijk gedrag een ernstige aanslag gepleegd op de openbare orde. De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Uw partner en jullie gemeenschappelijke kinderen hebben de Belgische nationaliteit. Niettemin blijkt uit uw administratief dossier niet dat uw gezinsleven uitsluitend in België kan worden uitgeoefend. Hoewel het gezin hier geworteld is, is niet aangetoond dat het voor hen onmogelijk zou zijn om u – indien zij dat wensen – te volgen naar het buitenland en het gezinsleven aldaar voort te zetten. Noch uit uw administratief dossier, noch uit de stukken die u naar aanleiding van deze beslissing hebt voorgelegd, blijken objectieve belemmeringen, zoals ernstige medische of sociale omstandigheden, die dit onmogelijk maken. Dat uw partner sinds 1995 in België verblijft, jullie gemeenschappelijke kinderen in België geboren zijn en zij allen de Belgische nationaliteit hebben, betekent niet dat zij zich elders niet zouden kunnen aanpassen. Uw partner is net als u geboren in de Democratische Republiek Congo en zij heeft er volgens het verslag van de maatschappelijke enquête d.d. 21.12.2023 nog familie (o.a. een tante en een oudere zus). Uit de maatschappelijke enquête d.d. 21.12.2023 blijkt dat uw partner toen reeds 18 jaar 28 uren per week werkte als logistiek medewerker in een woonzorgcentrum. Het is niet uitgesloten dat zij ook in Congo gelijkaardig werk zou kunnen vinden. Er liggen evenmin concrete elementen voor die aantonen dat uw zoon zijn scholing niet zou kunnen voortzetten buiten België. Voor zover blijkt uit het administratief dossier, heeft hij geen nood aan gespecialiseerd onderwijs, noch een gespecialiseerde infrastructuur die elders niet te vinden zou zijn. Uw partner en kinderen zouden makkelijk contact met vrienden en/of familie in België kunnen onderhouden aangezien zij het grondgebied vrijelijk kunnen in- en uitreizen. Indien uw partner u wenst te volgen, kan opgemerkt worden dat er nog voldoende tijd is om één en ander te regelen, het duurt immers nog meerdere jaren alvorens u uw strafeinde bereikt. Er ligt geen stuk voor waaruit blijkt dat, niettegenstaande de praktische moeilijkheden die bestaan, het onmogelijk zou zijn het gezinsleven in Congo of elders verder te zetten, nadat u aan Justitie voldaan hebt.

Uw oudste dochter is reeds meerderjarig. Uit de maatschappelijke enquête d.d. 21.12.2023 blijkt dat zij toen (en mogelijk nog steeds) aan de AP Hogeschool Antwerpen 'Business & Languages' studeerde. Ondanks het gegeven dat uit haar schrijven afgeleid kan worden dat jullie een goede relatie hebben, blijkt niet dat er sprake is van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie tussen uw dochter en u. Zelfs als haar moeder en broer ervoor zouden kiezen u te volgen, zou zij er voor kunnen kiezen in België te blijven, eventueel bij familie, en jullie van tijd tot tijd te gaan bezoeken en verder ook contact te onderhouden via de moderne communicatiemiddelen.

Uw partner en kinderen worden geenszins verplicht België te verlaten, zij kunnen er uiteraard ook voor kiezen in België te blijven en contact met u onderhouden via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar uw verblijfplaats in Congo of elders. Uit niks blijkt dat contact via telefoon en internet niet mogelijk zou zijn noch werd er voor uw kinderen of partner beletsel aangetoond om u te gaan opzoeken in Congo of elders. Dat het contact met uw kinderen en partner in dat geval moeilijker zal verlopen is enkel het gevolg van uw eigen crimineel gedrag. Er wordt niet aangetoond dat het gezin moeilijkheden zou ondervinden om verder in België te verblijven zonder uw aanwezigheid. Uw partner is nu ook, noodgedwongen, alleen verantwoordelijk voor de dagelijkse zorg over het gezin. U kan hen ook vanuit het buitenland financiële steun blijven geven.

Uw kinderen zullen hoe dan ook reeds gewend zijn aan uw afwezigheid thuis, het ontbreken van een normaal gezinsleven met u en aan kortstondige contacten, al dan niet tijdens een penitentiair verlof met u, waardoor uw vertrek uit België niet dezelfde ontwrichtende impact op hun leven zou hebben als de uitwijzing van een ouder die effectief samenwoont met zijn kinderen.

Hoewel het belang van het kind een primordiaal karakter heeft, heeft het daarom nog geen absoluut karakter. Bij de afweging van de verschillende op het spel staande belangen, neemt het belang van het kind een bijzondere plaats in. Die bijzondere plaats maakt het evenwel niet onmogelijk om eveneens rekening te houden met andere belangen (EHRM, 3 oktober 2014, nr. 12738/10, Jeunesse t. Nederland, par. 101; GwH 7 maart 2013, nr. 30/2013). Het EHRM ook verduidelijkt dat wanneer een verblijfs- en of verwijderingsmaatregel wordt getroffen ten aanzien van een ouder met vreemde nationaliteit wegens strafrechtelijke veroordelingen, de beslissing in de eerste plaats de dader van de strafbare feiten betreft. Bovendien blijkt uit de rechtspraak van het EHRM dat in zulke zaken de aard en ernst van het misdrijf of de strafrechtelijke antecedenenten kunnen opwegen tegen andere criteria waarmee rekening moet worden gehouden (EHRM 11 december 2016, nr. 77036/11, Salem/Denemarken, § 76; EHRM 16 mei 2017, nr. 25748/15, Hamesevic/Denemarken, § 40 (niet-ontvankelijkheidsbeslissing)). Uit hetgeen supra besproken werd, blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die de beëindiging van uw verblijf noodzakelijk maken.

Zoals supra reeds uitvoerig uiteengezet, heeft u zich gedurende zeer vele jaren schuldig gemaakt mensensmokkel en het aanmaken en gebruik van allerlei valse documenten, zoals paspoorten, verblijfsvergunningen, rijbewijzen, loonfiches, et cetera. U werd 5 maal veroordeeld. Dit getuigt van weinig verantwoordelijkheidszin als partner en als vader. Het gegeven dat u kinderen en partner had in België heeft er u niet van weerhouden om op grote schaal en over een zeer lange periode uiterst ernstige feiten te plegen.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw familiale belangen geen voorrang hebben op het vrijwaren van de openbare orde. Dat uw contact moeilijker zal verlopen is enkel en alleen het gevolg van uw eigen misdadig gedrag. U heeft door uw persoonlijk gedrag een ernstige aanslag gepleegd op de openbare orde. De maatschappij heeft het recht zich te beschermen tegen mensen die door hun persoonlijk gedrag een gevaar betekenen voor anderen.”

Uit wat voorafgaat, blijkt dat een concrete beoordeling en belangenafweging hebben plaatsgevonden tussen de vastgestelde ernstige redenen van openbare orde en verzoekers persoonlijke en familiale belangen. Hierbij werden de verschillende door verzoeker aangebrachte gegevens en stukken in rekening gebracht. Een lichtzinnige beoordeling kan geenszins worden vastgesteld. Voormelde motieven wijzen er integendeel op dat verweerder oog heeft gehad voor de verschillende elementen die verzoekers situatie kenmerken. Verzoeker kan zich in dit verband ook niet beperken tot het louter herhalen van de aangebrachte elementen, maar dient met concrete argumenten aan te tonen dat verweerder onzorgvuldig of kennelijk onredelijk handelde of dat de bestreden beslissing disproportioneel ingrijpt in zijn persoonlijke en familiale belangen.

Verweerder heeft allereerst concreet rekening gehouden met de aanwezigheid in België van verzoekers kinderen en Belgische partner. Hij stelde vast dat verzoeker in de gevangenis niet wordt bezocht door zijn kinderen. Zijn oudste (meerderjarig) kind is ervan op de hoogte dat verzoeker in de gevangenis verblijft, zijn jongste (minderjarig) kind weet dit niet. Verzoeker heeft wel regelmatig telefonisch contact met zijn kinderen. Verweerder concludeert dat uit het administratief dossier niet blijkt dat het gezinsleven van verzoeker uitsluitend in België kan worden uitgeoefend. Enerzijds blijkt niet dat het voor de gezinsleden van verzoeker onmogelijk zou zijn om hem te volgen naar het buitenland. Er liggen geen bewijzen van objectieve belemmeringen voor. Het feit dat de partner en de kinderen van verzoeker de Belgische nationaliteit hebben, impliceert niet dat zij zich elders niet zouden kunnen aanpassen. Verweerder benadrukt dat verzoekers partner ook geboren is in Congo en zij er nog familie heeft wonen. Wat het minderjarige kind van verzoeker betreft, blijkt niet dat hij zijn scholing niet zou kunnen verderzetten buiten België. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij nood heeft aan gespecialiseerd onderwijs of een gespecialiseerde infrastructuur die in het land van herkomst van verzoeker niet te vinden zou zijn. Verweerder houdt er eveneens rekening mee dat het nog meerdere jaren duurt vooraleer verzoeker zijn strafeinde zal bereiken waardoor er nog voldoende tijd is om de praktische zaken te regelen. Wat het meerderjarige kind van verzoeker betreft, stelt verweerder vast dat – ondanks ze verklaart een goede band te hebben met haar vader – er geen sprake is van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie tussen vader en dochter. De dochter van verzoeker zou ervoor kunnen kiezen om in België te blijven en haar vader regelmatig te bezoeken in het buitenland alsook via moderne communicatiemiddelen contact met hem te blijven houden. Anderzijds motiveert verweerder dat de partner en kinderen van verzoeker er ook voor kunnen kiezen om in België te blijven wonen zonder verzoeker. Ze kunnen contact onderhouden via moderne communicatiemiddelen alsook via periodieke bezoeken aan verzoeker in Congo of elders. Uit niets blijkt dat contact via telefoon of internet niet mogelijk zou zijn. Er blijkt niet dat het gezin van verzoeker moeilijkheden zou ondervinden om verder in België te blijven zonder hem. Verzoeker kan zijn gezin financieel blijven ondersteunen vanuit het buitenland. Verweerder stelt dat de kinderen hoe dan ook reeds gewend zijn aan de afwezigheid van verzoeker en aan het ontbreken van een normaal gezinsleven met hun vader, gezien de detentie van verzoeker. Verweerder heeft rekening gehouden met het hoger belang van het kind, doch dit is niet absoluut. In casu weegt de ernstige bedreiging die verzoeker voor de openbare orde vormt zwaarder dan diens familiale belangen en het hoger belang van het jongste kind. Het feit dat verzoeker een partner en twee kinderen in België heeft, heeft hem er niet van weerhouden om op grote schaal en over een zeer lange periode uiterst ernstige feiten te plegen.

De Raad stelt vast dat verzoeker met zijn kritiek geen of weinig rekening houdt met de eigenlijke motieven en afweging in de bestreden beslissingen en dat hij nalaat concrete elementen inzake zijn gezinsleven in België naar voren te brengen die onterecht niet in rekening zijn gebracht of die maken dat verweerder op kennelijk onredelijke wijze is gekomen tot zijn beoordeling dat verzoekers belangen niet opwegen tegen de maatschappelijke belangen, waaronder de bescherming van de openbare orde. Door enkel en alleen te stellen dat hij zijn kerngezin in België heeft en dat het volstrekt onredelijk is om van zijn gezinsleden te verwachten dat zij hem volgen naar Congo of dat zij hun leven in België zonder verzoekers aanwezigheid moeten verderzetten, betwist noch weerlegt verzoeker de pertinente motieven van de bestreden beslissingen. Verzoeker komt wezenlijk niet verder dan het herhalen van wat hij heeft gesteld tijdens het horen en het betogen dat de belangenafweging disproportioneel is.

De Raad besluit dat verweerder, in het kader van het recht op eerbiediging van het gezinsleven, de gezins- en persoonlijke belangen van verzoeker heeft afgewogen tegen het algemeen belang van de Belgische staat bij het handhaven van de openbare orde. Hij heeft daarbij op zorgvuldige wijze alle relevante feiten en omstandigheden in overweging genomen. Hij heeft deze feiten en omstandigheden vervolgens kenbaar afgewogen tegen de vaststelling dat er ernstige en actuele redenen van openbare orde aanwezig zijn die voortvloeien uit het persoonlijke gedrag van verzoeker. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat dit onderzoek niet met de vereiste zorgvuldigheid heeft plaatsgevonden of dat verweerder hierbij kennelijk onredelijk heeft gehandeld of nog dat er sprake is van een disproportionele belangenafweging. Verzoeker betoogt nog dat moderne communicatiemiddelen onvoldoende zijn om het gezinsleven vanuit het land van herkomst te kunnen onderhouden daar deze niet te vergelijken zijn met de regelmatige fysieke contacten die hij nu met zijn gezin heeft. Echter blijkt uit de informatie voorhanden in het administratief dossier dat verzoekers kinderen hem niet komen bezoeken in de gevangenis en er dus van enig fysiek contact met zijn kinderen geen sprake is. Sterker nog, het jongste kind van verzoeker is er niet van op de hoogte dat verzoeker werkelijk in de gevangenis verblijft. Er is enkel sprake van een telefonisch contact tussen verzoeker en zijn kinderen, hetgeen kan worden verdergezet vanuit het land van herkomst. Verzoeker toont het tegendeel niet aan. Met het enkele betoog dat hij tijdens zijn penitentiair verlof bij zijn gezin op bezoek gaat en zijn verblijf in de gevangenis nog steeds in de nabijheid van zijn gezin plaatsvindt, hetgeen niet het geval zou zijn indien hij moet terugkeren naar Congo, toont verzoeker niet aan dat zijn familiale belangen alsnog zwaarder door moeten wegen dan het algemeen belang van de samenleving.

Verder argumenteert verzoeker nog dat hoewel zijn dochter meerderjarig is, er nog steeds een bijzondere afhankelijkheidsband bestaat. Verzoeker verwijst hiervoor naar de verklaring van zijn dochter, die nog steeds afhankelijk is van haar beide ouders en van hen niet wil worden gescheiden. Volgens verzoeker bestaat er dan ook wel degelijk een afhankelijkheidsband in de zin van artikel 8 van het EVRM. Met dit betoog komt verzoeker echter niet verder dan de beoordeling gemaakt door verweerder te betwisten zonder dat hij enig concreet begin van bewijs bijbrengt waaruit volgt dat er tussen verzoeker en zijn meerderjarige dochter bijkomende elementen van afhankelijkheid bestaan, anders dan de gewone affectieve banden.

De Raad oordeelt dat verweerder in de bestreden beslissingen niet ten onrechte het standpunt heeft ingenomen dat er geen sprake is van een schending van artikel 8 van het EVRM. Een schending van de artikelen 22 en 22bis van de Grondwet of van de artikelen 7 en 24 van het Handvest blijkt dan ook evenmin.

Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, volstaat het erop te wijzen dat uit het geheel van de motieven van de eerste bestreden beslissing volgt dat verweerder daadwerkelijk rekening heeft gehouden met het hoger belang van de kinderen, het gezins- en familieleven van verzoeker en diens gezondheidstoestand bij het nemen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Zulks is reeds gebleken uit de voorgaande bespreking van het middel.

Vervolgens betoogt verzoeker dat in de eerste bestreden beslissing niet wordt gemotiveerd waarom er hem geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan. Verzoeker meent dat artikel 74/14 van de Vreemdelingenwet wordt geschonden en het bevel om het grondgebied te verlaten dan ook moet worden vernietigd.

In de eerste bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat *“Krachtens artikel 22, § 1, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en krachtens artikel 7, eerste lid, 3° en 13° wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen(3), tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, van zodra u aan de gerechtelijke diensten voldaan heeft, krachtens artikel 74/14 §3, eerste lid, 3° wordt u geen termijn voor vrijwillig vertrek toegestaan, om de volgende redenen: [...].”*

Voor het ontbreken van een termijn voor vrijwillig vertrek verwijst verweerder naar artikel 74/14, §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, waaruit volgt dat de standaard termijn om het grondgebied te verlaten van '30 dagen' kan worden ingekort tot minder dan zeven dagen of er geen enkele termijn om het grondgebied te verlaten kan worden toegekend wanneer "*de onderdaan van een derde land een bedreiging is voor de openbare orde of de nationale veiligheid*". Zoals hierboven reeds werd vastgesteld, heeft verweerder in de eerste bestreden beslissing op zeer concrete en uitgebreide wijze gemotiveerd waarom uit het persoonlijk gedrag van verzoeker kan worden afgeleid dat hij een ernstige bedreiging voor de openbare orde vormt. Aldus kon verweerder op goede gronden toepassing maken van artikel 74/14, §3, 3° van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker geen enkele termijn voor vrijwillig vertrek toe te staan. Dit werd ook terdege gemotiveerd, in tegenstelling tot hetgeen verzoeker laat uitschijnen. Een schending van voormelde bepaling is niet aan de orde.

Ten slotte bekritiseert verzoeker dat verweerder onvoldoende motiveert waarom er in casu een inreisverbod met een duurtijd van tien jaar wordt opgelegd. Hij stelt dat de motieven van de tweede bestreden beslissing, het inreisverbod, nagenoeg dezelfde zijn als de motieven van de eerste bestreden beslissing, de beëindigingsbeslissing met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze motieven volstaan volgens verzoeker niet om een inreisverbod van tien jaar te rechtvaardigen. Verzoeker voert dan ook de schending aan van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet vereist dat de duur van het inreisverbod door de gemachtigde wordt vastgesteld rekening houdend "*met de specifieke omstandigheden van elk geval*". Een bevel om het grondgebied te verlaten kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar – zoals in casu een inreisverbod van tien jaar – wanneer de derdelander een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid. Opnieuw kan worden verwezen naar de bovenstaande bespreking, waaruit is gebleken dat verweerder op goede gronden heeft vastgesteld dat verzoeker daadwerkelijk een ernstig gevaar voor de openbare orde vormt. Het enkele feit dat de motieven van de eerste bestreden beslissing inzake de ernstige bedreiging die verzoeker voor de openbare orde vormt, aansluiten bij de motieven van de tweede bestreden beslissing om ook in deze beslissing te motiveren dat verzoeker een ernstige bedreiging voor de openbare orde vormt, neemt niet weg dat beide beslissingen op pertinente vaststellingen zijn gebaseerd. Verzoeker toont niet aan dat verweerder zijn beoordeling omtrent het gevaar voor de openbare orde op onjuiste gegevens heeft gebaseerd of op onzorgvuldige wijze tot zijn beoordeling is gekomen. Verweerder mocht dan ook toepassing maken van artikel 74/11, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet om een inreisverbod met een duurtijd van meer dan tien jaar te verantwoorden.

Een schending van het motiverings- of het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van de artikelen 74/11 en 74/14 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de minister en haar gemachtigde op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen zijn gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 22; 74/11 en 74/14 van de Vreemdelingenwet en artikel 8 van het EVRM kan niet worden aangenomen. Evenmin wordt een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel of van het proportionaliteitsbeginsel aangetoond.

Het tweede middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juni tweeduizend zesentwintig door:

N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. MOONEN